Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

L 295

65. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás **Jogszabályok**

2022. november 16.

Tartalom

II *Nem jogalkotási aktusok*

RENDELETEK

★ **A Bizottság (EU) 2022/2246 rendelete (2022. november 15.) a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet VIII. és IX. mellékletének az élő szarvasfélék krónikus sorvadásos betegsége tekintetében történő módosításáról** [1] 1

★ **A Bizottság (EU) 2022/2247 végrehajtási rendelete (2022. november 15.) a Kínai Népköztársaságból és Brazíliából származó, elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről** 7

HATÁROZATOK

★ **A Tanács (EU) 2022/2248 határozata (2022. november 14.) a Számvevőszék egy tagjának kinevezéséről** 47

★ **Az Európai Központi Bank (EU) 2022/2249 határozata (2022. november 9.) a TARGET-ECB szabályairól szóló (EU) 2022/911 határozat módosításáról (EKB/2022/22)(EKB/2022/38)** 48

IRÁNYMUTATÁSOK

★ **Az Európai Központi Bank (EU) 2022/2250 iránymutatása (2022. november 9.) az új generációs transzeurópai automatizált valós idejű bruttó kiegyenlítésű expressz átutalási rendszerről (TARGET) szóló EKB/2022/912 iránymutatás módosításáról (EKB/2022/8) (EKB/2022/39)** 50

[1] EGT-vonatkozású szöveg.

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ **Az ESA–EU Vámegyüttműködési Bizottság 1/2020 határozata (2022. október 19.) az egyrészről a kelet- és dél-afrikai államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteinek létrehozásáról szóló átmeneti megállapodás 1. jegyzőkönyvében megállapított származási szabályoktól az EU-ba behozott konzervált tonhalra és tonhalfilére vonatkozóan a 44. cikk (8) bekezdésében előírt automatikus eltérés tekintetében alkalmazandó automatikus eltérésről [2022/2251]** 52

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2022/2246 RENDELETE

(2022. november 15.)

a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet VIII. és IX. mellékletének az élő szarvasfélék krónikus sorvadásos betegsége tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 23a. cikke j) és m) pontjára,

mivel:

(1) A 999/2001/EK rendelet szabályokat határoz meg a fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozóan az Unióban. Hatálya kiterjed az élő állatok és az állati eredetű termékek előállítására és forgalomba hozatalára, valamint bizonyos különleges esetekben ezek kivitelére. A 999/2001/EK rendelet VIII. melléklete meghatározza az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó szabályokat, a rendelet IX. melléklete pedig meghatározza az uniós importra vonatkozó szabályokat. Rendelkezik többek között a TSE-k kitörése esetére védintézkedések elfogadásáról.

(2) A krónikus sorvadásos betegség a szarvasfélék fertőző szivacsos agyvelőbántalma, amely megzavarhatja az Unión belüli kereskedelmet, az Unióba irányuló behozatalt és a harmadik országokba irányuló kivitelt.

(3) Norvégia 2016. április 1-jén tájékoztatta a Bizottságot a krónikus sorvadásos betegség első olyan esetéről, amelyet területén egy vadon élő rénszarvasban állapítottak meg. Ez volt az első példa arra, hogy a krónikus sorvadásos betegséget Európában észlelték, és egyúttal a világon az első természetes eset rénszarvasnál. Az első esettől 2021 októberéig Norvégia évente legalább egy, összesen harmincegy előfordulást erősített meg: huszat vadon élő rénszarvas, kettőt gímszarvas és kilencet jávorszarvas esetében.

(4) Norvégia 2016. július 11-én intézkedést fogadott el az élő szarvasfélék Norvégiából történő kivitelének megtiltására, az egyedi eltérések sérelme nélkül.

(5) Mivel a krónikus sorvadásos betegség fertőző betegség, fennáll a kockázata annak, hogy átterjed más szarvaspopulációkra, valamint az Unió és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás államainak más régióira is. A Bizottság ezért elfogadta az (EU) 2016/1918 végrehajtási határozatot ([2]). A határozattal megtiltotta az élő szarvasfélék Norvégiából az Unióba történő szállítását, és egyedi eltéréseket írt elő.

([1]) HL L 147., 2001.5.31., 1. o.

([2]) A Bizottság (EU) 2016/1918 végrehajtási határozata (2016. október 28.) a krónikus sorvadásos betegséggel kapcsolatos egyes védelmi intézkedésekről (HL L 296., 2016.11.1., 21. o.).

(6) 2016. december 2-án az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) szakvéleményt fogadott el a szarvasfélék krónikus sorvadásos betegségéről (a továbbiakban: az EFSA 2016. évi szakvéleménye). ([3]) Ez a vélemény egy hároméves felügyeleti program végrehajtását ajánlotta a szarvasfélék krónikus sorvadásos betegségére vonatkozóan Észtországban, Finnországban, Izlandon, Lettországban, Litvániában, Norvégiában, Lengyelországban és Svédországban – amelyek rénszarvas- vagy jávorszarvas-populációval, vagy mindkettővel rendelkező EFTA-államok – a krónikus sorvadásos betegség előfordulási gyakoriságának és földrajzi elterjedésének kimutatása és becslése érdekében. Az EFSA 2016. évi szakvéleménye azt is megállapította, hogy a krónikus sorvadásos betegség behurcolásának és terjedésének legvalószínűbb módja az élő szarvasok mozgatása volt, és kiemelte, hogy a szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók használata növeli a krónikus sorvadásos betegség behurcolásának valószínűségét. Ezért javasolta az élő szarvasok mozgatásának minimalizálását és a szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók használatának megszüntetését.

(7) Az EFSA 2016. évi szakvéleményének elfogadását követően az (EU) 2017/1972 bizottsági rendelet ([4]) módosította a 999/2001/EK rendelet III. mellékletét annak érdekében, hogy hároméves megfigyelési programot biztosítson a szarvasfélék krónikus sorvadásos betegségére vonatkozóan, míg az (EU) 2017/2181 bizottsági végrehajtási határozat ([5]) 2020 végéig meghosszabbította az (EU) 2016/1918 végrehajtási határozat érvényességét annak érdekében, hogy a védelmi intézkedések a hároméves felügyeleti program végéig továbbra is alkalmazhatók legyenek. Az (EU) 2017/2181 végrehajtási határozat a védelmi intézkedéseket a szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók használatára vonatkozó tilalmakkal és korlátozásokkal is kiegészítette.

(8) 2018-ban Finnország észlelte a szarvasfélék krónikus sorvadásos betegsége első esetét az Unióban, 2020 novemberében pedig egy további esetet észlelt. Svédország 2019-ben három, 2020 szeptemberében pedig egy újabb esetet észlelt. A finnországi és svédországi krónikus sorvadásos betegség valamennyi esete jávorszarvasokban fordult elő, és a hároméves megfigyelési program keretében megerősítésre került.

(9) 2019. november 11-én az EFSA tudományos szakvéleményt tett közzé a krónikus sorvadásos betegségre (CWD) vonatkozó III. frissítés formájában ([6]) (a továbbiakban: az EFSA 2019. évi szakvéleménye), amelyben különböző ajánlásokat fogalmazott meg a Bizottság részére, többek között azokkal a kockázati tényezőkkel kapcsolatban, amelyek elősegíthetik a krónikus sorvadásos betegség terjedését az Unióban.

(10) Figyelemmel a krónikus sorvadásos betegség Norvégiában, Finnországban és Svédországban észlelt új eseteire, a megfigyelési program eredményeinek tudományos értékeléséig, valamint figyelembe véve, hogy további időre volt szükség az EFSA 2019. évi véleményében foglalt ajánlások átgondolásához, az (EU) 2016/1918 végrehajtási határozat alkalmazási időszakát az (EU) 2020/2167 bizottsági végrehajtási határozat ([7]) 2022. december 31-ig ismét meghosszabbította annak érdekében, hogy tükrözze a krónikus sorvadásos betegség közelmúltbeli finnországi és svédországi megerősítését.

(11) Tekintettel arra, hogy az (EU) 2016/1918 végrehajtási határozatban foglalt védintézkedéseket 2016 óta alkalmazzák, továbbá arra, hogy a krónikus sorvadásos betegséggel kapcsolatos legújabb járványügyi helyzet nem teszi lehetővé a betegség közeljövőben történő felszámolását, és arra, hogy jogilag nem lenne helyénvaló a 999/2001/EK rendelet 4. cikkén alapuló védintézkedések alkalmazásának újbóli meghosszabbítása, azonban ennek ellenére továbbra is alkalmazni kell a krónikus sorvadásos betegség Unióban és EFTA-államokban való továbbterjedésének megakadályozására irányuló intézkedéseket, a 999/2001/EK rendelet VIII. és IX. mellékletét módosítani kell, hogy a krónikus sorvadásos betegség finnországi és svédországi megerősítésének figyelembevétele érdekében szükség szerint kiigazított formában tartalmazza a jelenleg az (EU) 2016/1918 végrehajtási határozatban meghatározott intézkedéseket.

([3]) The EFSA Journal (2017);15(1):4667.

([4]) A Bizottság (EU) 2017/1972 rendelete (2017. október 30.) a szarvasfélék krónikus sorvadásos betegségével kapcsolatos észtországi, finnországi, lettországi, litvániai, lengyelországi és svédországi megfigyelési program tekintetében a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet I. és III. mellékletének módosításáról, valamint a 2007/182/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 281., 2017.10.31., 14. o.).

([5]) A Bizottság (EU) 2017/2181 végrehajtási határozata (2017. november 21.) a krónikus sorvadásos betegséggel kapcsolatos egyes védelmi intézkedésekről szóló (EU) 2016/1918 végrehajtási határozat módosításáról (HL L 307., 2017.11.23., 58. o.).

([6]) EFSA Journal 2019;17(11)5863.

([7]) A Bizottság (EU) 2020/2167 végrehajtási határozata (2020. december 17.) a krónikus sorvadásos betegséggel kapcsolatos egyes védelmi intézkedésekről szóló (EU) 2016/1918 végrehajtási határozatnak az alkalmazási időszak meghosszabbítása útján történő módosításáról (HL L 431., 2020.12.21., 70. o.).

(12) Következésképpen az EFSA 2016. és 2019. évi szakvéleményeinek következtetései alapján fenn kell tartani az élő szarvasfélék Norvégiából az Unióba történő mozgásának tilalmát. Gyakorlati megfontolásból az említett tiltást továbbra is az élő szarvasfélék emberi tevékenység keretében történő mozgatására kell alkalmazni, azokra az esetekre tehát nem, amikor vadon élő szarvasfélék emberi beavatkozás nélkül átlépik Norvégia határát. Az említett tilalomtól való egyedi eltéréseket kell megállapítani annak lehetővé tétele érdekében, hogy bizonyos esetekben az élő szarvasfélék Norvégiából az Unióba mozgathatók legyenek, beleértve a félig háziasított rénszarvasok határokon átnyúló idényjellegű legeltetését, valamint a félig háziasított rénszarvasok svédországi kulturális vagy sporteseményeken való részvétel céljából történő mozgatását. Tekintettel azonban arra az állategészségügyi kockázatra, amelyet az említett eltérések által engedélyezett mozgatások jelentenek – különösen a rendeltetési területeken a krónikus sorvadásos betegség prionjaival való környezetszennyezés tekintetében –, az ilyen mozgatásoknak Finnország és Svédország meghatározott területeire kell korlátozódniuk, és az élő szarvasfélék e területekről történő mozgatását továbbra is meg kell tiltani, az egyedi eltérések sérelme nélkül.

(13) Tekintettel arra, hogy a krónikus sorvadásos betegséget mostanra két tagállamban is megerősítették, valamint az EFSA 2016. és 2019. évi, a krónikus sorvadásos betegség Unión belüli terjedését elősegítő kockázati tényezőkről szóló véleményeinek következtetései alapján, rendelkezni kell az élő szarvasfélék e betegség által érintett tagállamokból az Unió többi részébe történő mozgatásának tilalmáról. Gyakorlati megfontolásból az említett tiltást az élő szarvasfélék emberi tevékenységgel összefüggő mozgatására kell alkalmazni, azokra az esetekre tehát nem, amikor vadon élő szarvasfélék emberi beavatkozás nélkül vándorolnak. E tilalom alól egyedi eltéréseket kell megállapítani annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az élő szarvasfélék bizonyos mozgatását a krónikus sorvadásos betegség által érintett tagállamokból, többek között azzal a céllal, hogy biztosítsák a szarvasok értékes genetikai erőforrásaihoz való biztonságos hozzáférést és azok hasznosítását az érintett tagállamok között.

(14) Fenn kell tartani a szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók behozatalára vonatkozó tilalmat és a Norvégiából származó, szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók szállításának tilalmát. Ezen túlmenően meg kell tiltani az olyan tagállamokból származó szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók szállítását, ahol a krónikus sorvadásos betegség előfordulását megállapították.

(15) Ezért a 999/2001/EK rendelet VIII. és IX. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.

(16) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 999/2001/EK rendelet VIII. és IX. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2023. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2022. november 15-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A 999/2001/EK rendelet VIII. és IX. melléklete a következőképpen módosul:

1. A VIII. melléklet a következőképpen módosul:

a) Az A. fejezet a következőképpen módosul:

i) a B. szakaszt el kell hagyni;

ii. A melléklet a következő C. szakasszal egészül ki:

„*C. SZAKASZ*

A szarvasfélékre vonatkozó feltételek

1. A krónikus sorvadásos betegséggel kapcsolatban meghatározott tagállamok és tagállami területek jegyzéke

1.1. Azok a tagállamok, ahol a krónikus sorvadásos betegség előfordulását megállapították:

a) Finnország

b) Svédország

1.2. Finnország és Svédország azon területei, amelyeket krónikus sorvadásos betegség kockázatával kapcsolatban határoztak meg az élő félig háziasított rénszarvasok Norvégiába irányuló, illetve onnan történő hagyományos határokon átnyúló mozgatásához kapcsolódóan:

a) Finnországban: a norvég–finn határ és a norvég-finn rénszarvaskerítés között található terület.

b) Svédországban:

– Norrbotten megye,

– Västerbotten megye,

– Jämtland megye,

– Västernorrland megye,

– Älvdalen település Dalarna megyében,

– Gävleborg megyében Nordanstig, Hudiksvall és Söderhamn település.

2. Élő szarvasfélék Norvégiából az Unióba történő mozgatása

2.1. Tilos élő szarvasféléket Norvégiából az Unióba mozgatni.

2.2. A 2.1. bekezdéstől eltérően az élő szarvasfélék mozgatása az alábbi esetekben megengedett:

a) idényjellegű legeltetés céljából az élő félig háziasított rénszarvasok Norvégiából az 1.2. b) pontban felsorolt svédországi területekre történő mozgatása, feltéve, hogy Svédország illetékes hatósága előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatásokhoz;

b) Norvégiában történt idényjellegű legeltetés után az élő félig háziasított rénszarvasok Norvégiából az 1.2. b) pontban felsorolt svédországi területekre történő visszatérése, feltéve, hogy Svédország illetékes hatósága előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatáshoz;

c) élő félig háziasított rénszarvasok Norvégiából az 1.2. a) pontban felsorolt finnországi területekre történő mozgatása idényjellegű legeltetés céljából;

d) a Norvégiában a norvég-finn határ és a norvég-finn rénszarvaskerítés közötti területen legeltetett élő félig háziasított rénszarvasok visszatérése Norvégiából Finnországba;

e) élő szarvasfélék azonnali levágás céljából történő mozgatása Norvégiából Svédországba vagy Finnországba, feltéve, hogy a rendeltetési tagállam illetékes hatósága előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatásokhoz;

f) kulturális vagy sportesemények céljaira az élő félig háziasított rénszarvasok Norvégiából az 1.2. b) pontban felsorolt svédországi területekre történő mozgatása, feltéve, hogy Svédország illetékes hatósága előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatásokhoz;

g) élő félig háziasított rénszarvasok kulturális vagy sporteseményen való szerepeltetést követően történő visszatérése Norvégiából az 1.2. b) pontban felsorolt svédországi területekre, feltéve, hogy Svédország illetékes hatósága előzetes írásbeli hozzájárulását adja minden egyes szállítmány mozgatásához;

h) élő szarvasfélék átszállítása Norvégia területéről Norvégia területére Svédországon vagy Finnországon át, feltéve, hogy annak a tagállamnak az illetékes hatósága, melynek területén az átszállítás történik, előzetes írásbeli hozzájárulását adja ahhoz.

3. Élő szarvasfélék mozgatása Finnországnak és Svédországnak a félig háziasított rénszarvasok Norvégiába való mozgatásának hagyományával rendelkező területein kívülre

3.1. Az 1.2. pontban felsorolt területekről tilos az élő szarvasfélék mozgatása.

3.2. A 3.1. ponttól eltérve az élő szarvasfélék alábbi mozgatása engedélyezett az 1.2. pontban felsorolt területekről:

a) élő szarvasfélék Norvégiába történő mozgatása, feltéve, hogy Norvégia illetékes hatósága előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatásokhoz;

b) élő szarvasfélék azonnali levágás céljából Finnországba vagy Svédországba történő mozgatása, feltéve, hogy a rendeltetési hely szerinti illetékes hatóság előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatásokhoz;

c) élő erdei rénszarvas mozgatása Svédországnak az 1.2. b) pontban felsorolt területeiről Finnországba, feltéve, hogy az illetékes finn hatóság előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatásokhoz;

d) élő szarvasféléknek az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikkének 48. pontjában meghatározott és az e melléklet 1.2. b) pontjában felsorolt területen található körülhatárolt létesítményből az (EU) 2016/429 rendelet 4. cikkének 48. pontjában meghatározott körülhatárolt létesítménybe történő mozgatása, feltéve, hogy Svédország illetékes hatósága előzetesen írásban hozzájárul az ilyen mozgatásokhoz.

4. Élő szarvasfélék mozgatása olyan tagállamból, ahol a krónikus sorvadásos betegséget megerősítették

4.1. A 3. pontban megállapított rendelkezések sérelme nélkül tilos az élő szarvasfélék 1.1. pontban felsorolt tagállamok valamelyikéből más tagállamokba történő mozgatása.

4.2. A 4.1. ponttól eltérve az élő szarvasféléknek az 1.1. pontban felsorolt tagállamok valamelyikéből történő következő mozgatása megengedett:

a) élő szarvasfélék mozgatása közvetlen levágásra az 1.1. pontban felsorolt másik tagállamban vagy Norvégiába;

b) élő szarvasfélék közvetlen levágástól eltérő célú mozgatása az 1.1. pontban felsorolt másik tagállamba vagy Norvégiába, feltéve, hogy a rendeltetési hely szerinti illetékes hatóság előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatásokhoz;

c) élő szarvasféléknek az (EU) 2016/429 rendelet 4. cikkének 48. pontjában meghatározott körülhatárolt létesítményből egy másik tagállamban található, az (EU) 2016/429 rendelet 4. cikkének 48. pontjában meghatározott körülhatárolt létesítménybe történő mozgatása, feltéve, hogy a rendeltetési hely szerinti illetékes hatóság előzetes írásbeli hozzájárulását adja az ilyen mozgatásokhoz.";

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/429 rendelete (2016. március 9.) a fertőző állatbetegségekről és egyes állategészségügyi jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (Állategészségügyi rendelet) (HL L 84., 2016.3.31., 1. o.).

b) a C. fejezet a következő C. szakasszal egészül ki:

„*C. SZAKASZ*

A szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók

1. A Norvégiából származó, szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók szállítmányait tilos behozni az Unióba.

2. Az A. fejezet C. szakaszának 1.1. pontjában felsorolt tagállamokból származó, szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók gyártása, forgalomba hozatala és használata tilos.";

2. A IX. melléklet F. fejezete a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. A Norvégiából származó, szarvasok vizeletét tartalmazó vadcsalogatók szállítmányait tilos behozni az Unióba."

A BIZOTTSÁG (EU) 2022/2247 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2022. november 15.)

a Kínai Népköztársaságból és Brazíliából származó, elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) 2021. szeptember 24-én az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) és Brazíliából (a továbbiakban együttesen: érintett országok) származó elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acélból (a továbbiakban: ECCS) készült termékek behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság az Európai Acélszövetség (a továbbiakban: EUROFER vagy a panaszos) által 2021. augusztus 13-án benyújtott panaszt követően indította meg a vizsgálatot. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

(3) A panaszt a következő uniós gyártók nevében nyújtották be: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (Franciaország), ArcelorMittal Etxebarri S.A. (Spanyolország) és ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Németország), amelyek állítólagosan az uniós gazdasági ágazat 100 %-át képviselik. A vizsgálat során a Bizottság tudomására jutott, hogy létezik egy további uniós ECCS-gyártó, az Acciaierie d'Italia. Mivel azonban a panaszosok így is az uniós gazdasági ágazat általi termelés és értékesítés [85–95] %-át képviselték, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszt az uniós gazdasági ágazat nyújtotta be az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban.

1.2. Érdekelt felek

(4) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett kifejezetten tájékoztatta a panaszost, az ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, a kínai és brazil hatóságokat, az ismert importőröket, a vizsgálat megindításában érintettként ismert szállítókat és felhasználókat, kereskedőket, valamint szövetségeket, és részvételre kérte fel őket.

1.3. Ideiglenes intézkedések

(5) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban 2022. április 25-én megküldte a feleknek a javasolt vámok összefoglalását, valamint a dömpingkülönbözetek és az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez szükséges mérték részletes számítását négy héttel az ideiglenes vámok kivetését megelőzően (a továbbiakban: előzetes tájékoztatási időszak). A Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy három munkanapon belül tegyenek észrevételeket a számítások pontosságával kapcsolatban. Amint azt az ideiglenes rendelet (29)–(34) preambulumbekezdése kifejti, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése szerinti nyilvántartásba vétel követelményei nem teljesültek. Ezért az érintett országokból származó behozatalt az előzetes tájékoztatási időszak alatt nem vették nyilvántartásba.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

([2]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból és Brazíliából származó, elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acélból készült termékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 387., 2021.9.24., 2. o.).

(6) A Bizottsághoz észrevételek érkeztek a következő vállalatoktól: Baoshan Iron & Steel Co., Ltd (a továbbiakban: Baosteel), Handan Jintai Packing Materials Co., Ltd (a továbbiakban: Jintai) és CANPACK. A Baosteel beadványa alapján sor került egy elírás kijavítására a számításokban. A Jintai észrevételei az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdéséhez kapcsolódtak, tehát nem a számítások pontosságára vonatkoztak. Emiatt ezeknek az észrevételeknek a mérlegelésére az ideiglenes intézkedések nyilvánosságra hozatalát követően került sor. Az észrevételeket az alábbi 3.1. szakasz tárgyalja. Mivel a CANPACK észrevételei az uniós érdekre vonatkoztak, azokat az alábbi 7. szakasz tárgyalja.

(7) A Bizottság 2022. május 23-án közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a Kínai Népköztársaságból és Brazíliából származó, elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acéltermékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vámok kivetéséről szóló (EU) 2022/802 végrehajtási rendeletet ([3]) (a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

1.4. **Az eljárás további menete**

(8) Az ideiglenes dömpingellenes vámok kivetésének alapjául szolgáló alapvető tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát (a továbbiakban: ideiglenes tájékoztatás) követően az Eurofer (panaszos), az Eviosys (uniós felhasználó), a CANPACK Slovakia s.r.o., a Can-Pack Food and Industrial Packaging Sp. z o.o. és a Tapon France S.A.S. (uniós felhasználók) képviseletében a CANPACK, az Astir Vitogiannis Bros SingleMember S.A. (a továbbiakban: Astir Vitogiannis) (uniós felhasználó), a Baosteel (kínai exportáló gyártó), a Jintai (kínai exportáló gyártó), a Companhia Siderurgica Nacional (a továbbiakban: CSN) (brazil exportáló gyártó), a Kínai Vas- és Acélipari Gyártók Szövetsége (a továbbiakban: CISA), a Kínai Népköztársaság kormánya (a továbbiakban: kínai kormány) és Brazília kormánya (a továbbiakban: brazil kormány) az ideiglenes rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőn belül írásbeli észrevételeket nyújtott be az ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatban.

(9) A meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak a meghallgatásra. Meghallgatásra került sor Baosteel, a CISA és az Astir Vitogiannis részvételével.

(10) A Bizottság folytatta a végleges ténymegállapításokhoz szükségesnek ítélt valamennyi információ feltárását és ellenőrzését. A végleges ténymegállapítások megfogalmazásakor a Bizottság figyelembe vette az érdekelt felek észrevételeit, és azok alapján az indokolt esetekben módosította az ideiglenes ténymegállapításokat.

(11) 2022. augusztus 31-én a Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vámot kívánt kivetni a Kínai Népköztársaságból származó, elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acéltermékek behozatalára (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatása). A Bizottság a felek számára egy meghatározott időszakot biztosított a végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeik megtételére.

(12) Az érdekelt felek észrevételeit követően a Bizottság 2022. szeptember 16-án tájékoztatta az érdekelt feleket a végső tájékoztatás néhány pontosításáról és kisebb helyesbítéséről, amelyek azonban nem voltak hatással a végleges vámokra. A Bizottság a felek számára egy meghatározott időszakot biztosított észrevételeik megtételére. Csak a CISA tett észrevételeket.

(13) Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra is. Meghallgatásra került sor a CISA, a Baosteel, az Eviosys és az Eurofer részvételével.

1.5. **Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek**

(14) Az ideiglenes rendelet (6) és (7) preambulumbekezdésében kifejtettek szerint a Kínai Vas- és Acélipari Gyártók Szövetsége (a továbbiakban: CISA) az eljárás megindítását követően észrevételeket nyújtott be, amelyekben előadta, hogy a panasz túl sok bizalmas információra támaszkodott, és emiatt a betekinthető változat nem volt elegendő a panasz alapjául szolgáló bizonyítékok megfelelő megértéséhez. A CISA az ideiglenes intézkedések bevezetését követően megismételte ezt az állítást.

(15) A Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (8) preambulumbekezdésében foglalt következtetését, miszerint a panasznak az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktában rendelkezésre álló betekinthető változata tartalmazta a bizalmas adatok valamennyi lényeges bizonyítékát és betekinthető összefoglalóját, lehetővé téve az érdekelt felek számára, hogy megfelelően gyakorolhassák védelemhez való jogukat, ezért elutasította az állítást.

([3]) HL L 143., 2022.5.23., 11. o.

1.6. **Mintavétel**

(16) Az uniós gyártók, az importőrök és az exportáló gyártók körében végzett mintavétellel kapcsolatos észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (9)–(17) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

1.7. **Egyedi vizsgálat**

(17) Amint az ideiglenes rendelet (18) preambulumbekezdése kifejti, egy kínai exportáló gyártó (GDH Zhongyue [Zhongshan] Tinplate Industry Co., Ltd.) az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján egyedi vizsgálatot kért, és a határidőn belül kérdőívet nyújtott be. Ezt a kérést a végső tájékoztatást követően megismételték. A Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy e kérelem vizsgálata túlzott terhet jelentett volna, és nem tette volna lehetővé a vizsgálatnak az alaprendeletben megállapított határidőn belül történő lezárását. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy mintáját két olyan vállalatra korlátozta, amelyek a rendelkezésre álló idő alatt észszerűen megvizsgálható legnagyobb kínai behozatalt képviselik. Mindkét vállalat teljes mértékben együttműködött; az együttműködés folyamán sor került a Kínában és az Unióban működő több kapcsolt jogalany által szolgáltatott információk távoli egyeztetések útján történő vizsgálatára, ami megakadályozta a Bizottságot abban, hogy a mintában szereplő vállalatok mellett egyedi vizsgálatot végezzen a GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd. vállalat esetében. Ez a következtetés a végleges szakaszban is érvényes maradt. A Bizottság ezért megerősítette döntését, miszerint e vállalat esetében nem kerül sor egyedi vizsgálatra.

1.8. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(18) Amint azt az ideiglenes rendelet (19) és (21) preambulumbekezdése ismerteti, a Bizottság kérdőíveket küldött három uniós gyártónak, a panaszosnak, egy független importőrnek és az ismert felhasználóknak, továbbá az érintett országokban működő három exportáló gyártónak. A Bizottság emellett kérdőíveket küldött a Kínai Népköztársaság kormányának (a továbbiakban: kínai kormány) a Kínában fennálló, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának érelmében vett jelentős torzulásokról, valamint a vizsgált termék tekintetében Kínában fennálló nyersanyagpiaci torzulásokról.

(19) Az ideiglenes rendelet (23) preambulumbekezdésében említett távoli ellenőrzéseken túlmenően a Bizottság ellenőrző látogatást tett a következő uniós felhasználónál:

– Eviosys, Paris (Franciaország)

1.9. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(20) Az ideiglenes rendelet (24) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a dömping és a kár vizsgálata a 2020. július 1. és 2021. június 30. közötti időszakra terjedt ki (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2018. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

2.1. **Az érintett termék**

(21) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (25) preambulumbekezdése is közli – az érintett termék a Kínából és Brazíliából származó, jelenleg a 7210 50 00 és 7212 50 20 KN-kód alá tartozó síkhengerelt termék vasból vagy ötvözetlen acélból, króm-oxiddal vagy krómmal és króm-oxiddal lemezelve vagy bevonva (a továbbiakban: érintett termék).

(22) Az ECCS-t alkalmazások széles körében használják, jellemzően fogyasztói és ipari csomagolásokhoz. Leggyakrabban élelmiszerek csomagolására használják, például konzervdobozok és -aljak, csavaros kupakok és zárólapkák, fülek stb. esetében. Az egyéb felhasználási módok közé tartoznak a háztartási készülékek külső alkatrészei, a fényképészetben használatos filmdobozok, az optikai szálak védelmére szolgáló védőanyag, továbbá egyéb elektromos és elektronikus alkatrészek.

2.2. **Hasonló termék**

(23) További kapcsolódó állítások vagy észrevételek hiányában jóváhagyták az ideiglenes rendelet (27) és (28) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket.

3. **DÖMPING**

3.1. **Kína**

(24) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Bizottsághoz a mintában szereplő két exportáló gyártótól, a CISA-tól, valamint a Kínai Népköztársaság kormányától (a továbbiakban: kínai kormány) érkeztek írásbeli észrevételek a dömpingre vonatkozó ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatban.

3.1.1. *Rendes érték*

(25) A rendes érték számítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (42)–(109) preambulumbekezdése tartalmazta.

3.1.2. *A jelentős torzulások fennállása*

(26) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA és a kínai kormány észrevételeket tett az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a jelenlegi vizsgálatban való alkalmazásával kapcsolatban. A Baosteel is egyetértett a CISA észrevételeivel.

A jelentéssel kapcsolatos érvek ([4])

(27) A kínai kormány előadta, hogy a jelentés ténybeli és jogi szempontból is hibás, és hogy az azon alapuló döntések nem legitimek. A tényeket illetően a kínai kormány szerint a jelentés megtévesztő, egyoldalú, és nem felel meg a valóságnak. Ezenkívül az, hogy a Bizottság csak néhány kiválasztott országról adott ki országjelentést, aggályokat vet fel a legnagyobb kedvezményes elbánást illetően. Továbbá az, hogy a Bizottság a jelentésben foglalt bizonyítékokra támaszkodik, a kínai kormány álláspontja szerint nincs összhangban a tisztességes és igazságos jogalkalmazás szellemiségével, mivel tisztességtelen előnyt biztosít az uniós gazdasági ágazat számára, és mivel tulajdonképpen azt jelenti, hogy az ügy már a tárgyalás előtt eldőlt.

(28) A CISA is előadta, hogy a Bizottság túlzott mértékben támaszkodott a jelentésre, amely a CISA véleménye szerint egyoldalú, nem objektív, elavult és szándékosan mellőzi azokat a ténybeli elemeket, amelyek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazásán alapuló panaszok benyújtásának megkönnyítését szolgálják. A CISA továbbá nem értett egyet a Bizottságnak az ideiglenes rendelet 3.1.3. szakaszában adott válaszával, amelyben a Bizottság azzal érvelt, hogy mind a kínai kormány, mind más felek lehetőséget kaptak arra, hogy a jelentésben szereplő forrásokat megcáfoló információkat nyújtsanak be, amikor közölte, hogy ebben az ügyben a bizonyítási teher a vizsgálatot végző hatóságra hárul, nem pedig a harmadik országbeli exportőrökre. Emellett a CISA azt is kiemelte, hogy a jelentés nem érinti az ECCS-ágazatot, hanem egyszerűen egy mindenki számára egységes dokumentum, amelyet a Bizottság különböző vizsgálatokhoz megkülönböztetés nélkül használ. A CISA előadta továbbá, hogy azok az ötéves tervek, amelyekre a Bizottság a vizsgálata során a jelentős torzulások fennállásának bizonyítása érdekében hivatkozik, csupán a jövőre vonatkozó szakpolitikai álláspontokat közlő dokumentumok, amelyek hasonlóak az Európai Unióban is közzétett ilyen jellegű dokumentumokhoz, következésképpen nincs torzító hatásuk. Végezetül a CISA előadta, hogy a jelentésben említett tizenharmadik ötéves terv csak a 2020-ig tartó időszakra vonatkozik, ami azt jelenti, hogy a vizsgálati időszak második része tekintetében nem releváns.

(29) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Ezeket az érveket az ideiglenes rendelet már nagyrészt tárgyalta, ezért a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (68)–(70) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket. A Bizottság nem érti például azt, hogy a hatályos kínai jogszabályokra való hivatkozás miért ne felelne meg a valóságnak. A CISA hasonlóképpen azt is előadta, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyja azokat a ténybeli körülményeket, elemeket és következtetéseket, amelyek ellentmondanának a jelentés céljának, azonban nem közölte, hogy melyek lennének azok a konkrét ténybeli körülmények vagy elemek, amelyek megkérdőjeleznék az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése értelmében vett jelentős torzulások fennállását. A bizonyítási terhet illetően megjegyzendő, hogy a jelentés és a többi előterjesztett bizonyíték mutatja, hogy a Bizottság eleget tett a rá háruló bizonyítási tehernek, és sem a CISA, sem más érdekelt felek nem tudták cáfolni a benyújtott bizonyítékokat. A Bizottság hangsúlyozta továbbá, hogy a kínai kormány által közzétett ötéves tervek nem csupán általános útmutatók, hanem jogilag kötelező erejűek. E tekintetben a Bizottság a jelentés 4. fejezetében hivatkozott a tervek részletes elemzésére, és a 4.3.1. szakaszban külön szakaszt szentelt a tervek kötelező jellegének.

([4]) Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól, 2017. december 20., SWD(2017) 483 final/2.

(30) Azon állítást illetően, miszerint a tizenharmadik ötéves terv a vizsgálati időszak második részére nézve (2021. január 1. és június 30. között) irreleváns, a Bizottság megismételte, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (69) preambulumbekezdése is megállapítja – a tizennegyedik ötéves terv közzététele csak 2021 folyamán kezdődött meg. Példaként említhető, hogy az általános tizennegyedik ötéves tervet 2021. március 12-én, az acélhulladékról szóló tizennegyedik ötéves tervet 2021. szeptember 15-én, a nyersanyag-fejlesztésről szóló tizennegyedik ötéves tervet pedig 2021. december 21-én tették közzé. A Bizottság megjegyezte, hogy a tizenharmadik ötéves terv alkalmazásának kezdőnapja és a tizennegyedik ötéves terv közzététele közötti időszakban a tizenharmadik ötéves terv rendelkezései voltak alkalmazandók. Mindenesetre – függetlenül attól, hogy pontosan mikor tették közzé az egyes tizennegyedik ötéves terveket – önmagában az, hogy a tizenharmadik ötéves terv a vizsgálati időszak első felében alkalmazandó volt, utal az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése értelmében vett jelentős torzulások fennállására. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(31) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a kínai kormány ismételten benyújtotta a jelentéssel kapcsolatos állításait, anélkül, hogy érveit további elemekkel egészítette volna ki. A Bizottság ezért megjegyezte, hogy az ideiglenes rendelet (68)–(70) preambulumbekezdésében, valamint a fenti (29) bekezdésben már tárgyalta ezeket az állításokat.

(32) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CISA is megismételte a jelentéssel kapcsolatban már megfogalmazott kritikáját, újra előadva azon álláspontját, miszerint a jelentés nem felel meg a pártatlan és objektív bizonyítékokra vonatkozó követelményeknek. Emellett a CISA ismét felvetette a tizenharmadik ötéves terv kérdését, rámutatva arra, hogy egyrészt a tervet nem kötelező erejű jogszabálynak, hanem általános szakpolitikai dokumentumnak kell tekinteni (melyek az Unióban is léteznek), másrészt pedig arra, hogy a vizsgálati időszak fele kívül esik a tizenharmadik ötéves terv által lefedett időszakon. E tekintetben a CISA felkérte a Bizottságot annak kifejtésére, hogy a tizenharmadik ötéves terv alkalmazási időszakának lejárta után a terv tartalma mennyiben tekinthető jelentős torzulások bizonyítékának.

(33) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Először: amint arra a fenti (29) preambulumbekezdés már rámutatott, Kína ötéves tervezési ciklusokat működtet. Egy adott ciklusban már zajlik a következő ciklusra vonatkozó egyedi tervezési dokumentumok összeállítása, ugyanakkor előfordulhat, hogy a következő ciklus egyedi tervezési dokumentumainak hivatalos kiadására az előző ciklus megfelelő tervezési dokumentumainak lejártát követően, némi késedelemmel kerül sor. Az, hogy a tizenharmadik ötéves terv hivatalos zárónapja a vizsgálati időszak közepére esik, vagy hogy a vonatkozó tizennegyedik ötéves tervet az előző tervezési időszak végét követően bizonyos időeltolódással tették közzé, nem változtat azon, hogy a kínai tervezési rendszer jellegéből adódóan a hatóságok és a gazdasági szereplők mindig egy tervezési ciklus részeiként működnek. A Bizottság nem értett egyet a CISA azon érvével sem, miszerint a tizenharmadik ötéves terv csupán a közberuházási prioritásokról szóló általános szakpolitikai dokumentum lenne. Először is: a CISA nem hozott fel olyan érvet, amely megkérdőjelezte volna a Bizottságnak a jelentés 4.3.1. szakaszában szereplő, a fenti (29) preambulumbekezdésben említett elemzését. Ezenkívül több szempontból is téves az, hogy a CISA a Bizottság „új iparstratégiáját" a tizenharmadik ötéves tervvel hasonlítja össze: helytelen például a dokumentumok tipológiájának szempontjából (a Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és más uniós intézményeknek van címezve, míg az ötéves terv a legmagasabb kínai jogalkotó szerv által elfogadott dokumentum), valamint természetük és tartalmuk szempontjából is (az előbbi szakpolitikai prioritásokat felvázoló magyarázó dokumentum, az utóbbi pedig előíró jellegű iránymutatás, amely ipari outputcélokat és kifejezett végrehajtási kötelezettségeket tartalmaz valamennyi érintett témakörre vonatkozóan).

(34) Ezért a Bizottság a kínai kormány és a CISA érveit elutasította, és megerősítette az ideiglenes rendelet (68)–(70) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a WTO-szabályokkal való összeegyeztethetőségére vonatkozó érvek

(35) Először: a kínai kormány és a CISA azzal érvelt, hogy a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésével összhangban álló számtani képzése nem egyeztethető össze a WTO dömpingellenes megállapodásával (a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás), különösen annak 2.2. cikkével, amely kimerítő listát ad azokról a helyzetekről, amelyek esetén a rendes érték képezhető, és a „jelentős torzulások" nem szerepelnek köztük.

(36) Másodszor: a megfelelő reprezentatív országból származó adatok használata a kínai kormány és a CISA szerint összeegyeztethetetlen az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI.1. cikkének b) bekezdésével és a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikkével, amelyek előírják, hogy a rendes érték képzéséhez a származási országbeli előállítási költséget kell használni. A CISA véleménye szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta a Fellebbezési Testületnek az „Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" ügyben (a továbbiakban: DS473. sz. ügy) tett ténymegállapítását, amely szerint az exportáló országon kívüli forrásból származó adatok megengedett felhasználása *„nem jelenti azt, hogy a vizsgálatot végző hatóság egyszerűen a származási országon kívüli költségekkel helyettesítheti a származási országbeli előállítási költséget*". A CISA továbbá emlékeztetett arra, hogy a Fellebbezési Testület a DS473. sz. ügy kapcsán megállapította, hogy a vizsgáló

hatóságnak – amikor a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikke szerinti, a „*származási országbeli előállítási költség*” meghatározásához bármilyen országon kívüli információra támaszkodik – biztosítania kell, hogy ezeket az információkat használják fel a „*származási országbeli előállítási költség*” megállapítására, és ehhez szükség lehet arra, hogy a vizsgáló hatóság az információkat kiigazítsa. A CISA szerint azonban egyetlen adat sem bizonyítja, hogy a Bizottság erőfeszítéseket tett volna annak érdekében, hogy a megfelelő reprezentatív ország adatait kiigazítva határozza meg a kínai előállítási költségeket. Ez a CISA álláspontja szerint láthatólag összeegyeztethetetlen az Európai Uniót a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikke alapján terhelő kötelezettséggel.

(37) Harmadszor: a kínai kormány és a CISA azt állította, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti bizottsági vizsgálati módszerek nincsenek összhangban a WTO-szabályokkal, mivel a Bizottság a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikkét megsértve figyelmen kívül hagyta a kínai gyártók nyilvántartását annak megállapítása nélkül, hogy ez a nyilvántartás összhangban van-e a Kínában általánosan elfogadott számviteli elvekkel és hogy megfelelően tükrözi-e az érintett termék előállításával és értékesítésével összefüggő költségeket. A CISA ezzel kapcsolatban előadta, hogy a Bizottság e gyakorlatáról már a DS473. sz. ügyben megállapították, hogy a WTO-szabályokkal összeegyeztethetetlen. A kínai kormány továbbá emlékeztetett arra, hogy a Fellebbezési Testület megállapítása szerint (DS473. sz. ügy) és a vizsgálóbizottság jelentése (Az Európai Unió – II. Költségkiigazítási módszerek) (Oroszország) (a továbbiakban: DS494. sz. ügy) értelmében amennyiben a vizsgált exportáló vagy gyártó által nyilvántartott adatok a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikke szerint az elfogadható határértékeken belül, pontosan és megbízhatóan megfelelnek az adott gyártónál vagy exportálónál a szóban forgó termék kapcsán felmerülő tényleges költségeknek, akkor úgy tekinthetők, hogy „*elfogadhatóan tükrözik a vizsgált termék gyártásának, illetve értékesítésének költségeit*”, a vizsgálatot végző hatóságnak pedig e nyilvántartást felhasználva kell megállapítania a vizsgált gyártók előállítási költségét.

(38) Az első állítás kapcsán megjegyzendő, hogy a CISA ugyanezt az érvet hozta fel már az első feljegyzéshez fűzött észrevételeiben is, a Bizottság pedig részletesen foglalkozott vele az ideiglenes rendelet (66) preambulumbekezdésében. A Bizottság ezért megerősítette az említett preambulumbekezdésben közölt következtetéseit.

(39) A második érv kapcsán megjegyzendő, hogy az nagyrészt az ideiglenes rendelet (65) és (66) preambulumbekezdésében már tárgyalt állítást ismétli meg. A Bizottság emellett megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazásakor a megfelelő reprezentatív országbeli torzulástól mentes költségeket kell figyelembe vennie, biztosítva azt, hogy az alkalmazott költségek ne legyenek torzulások hatásának kitéve és könnyen hozzáférhető adatokon alapuljanak. Mivel a CISA nem szolgáltatott olyan konkrét információt, amely további kiigazításokat indokolna, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a reprezentatív országban felmerülő torzulásmentes költségek a könnyen hozzáférhető adatok alapján teljesítik az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében foglalt kritériumokat. A Bizottság ezért megerősítette az ideiglenes rendelet (66) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításait, és elutasította ezt az állítást.

(40) A harmadik érv kapcsán megjegyzendő, hogy – a CISA által az első feljegyzéssel kapcsolatos észrevételekben már kifejtett álláspont megismétlésén kívül, továbbá azon állításon kívül, miszerint a Bizottság állítólagosan újra elköveti a DS473. sz. ügyben megállapított jogi hibákat – az érv láthatólag ugyanolyan jellegű, mint az ideiglenes rendelet (66) és (67) preambulumbekezdésében már tárgyalt érv. A Bizottság ezért elutasította az állítást, és megerősítette ideiglenes ténymegállapításait.

(41) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a kínai kormány ismételten benyújtotta állításait az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a WTO-szabályokkal való összeegyeztethetőségéről, valamint a Bizottságnak a kínai gyártók nyilvántartásainak felhasználására vonatkozó, az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti vizsgálati gyakorlatáról, érveit azonban nem egészítette ki további elemekkel. A Bizottság ezért megjegyezte, hogy az ideiglenes rendelet (65)–(67) preambulumbekezdésében, valamint a (35)–(37) bekezdésben már tárgyalta ezeket az állításokat. Következésképpen a Bizottság ezért ezeket az állításokat is elutasította, és megerősítette ideiglenes ténymegállapításait.

A jelentős torzulásokra vonatkozó egyéb érvek

(42) A kínai kormány előadta, hogy a Bizottságnak következetesen kell eljárnia, és teljeskörűen meg kell vizsgálnia, hogy a reprezentatív országban vannak-e úgynevezett piaci torzulások. A reprezentatív ország adatainak ilyen vizsgálat nélküli, feltétlen elfogadása „kettős mérce”. A kínai kormány rámutatott, hogy az uniós jog értelmében a Bizottság köteles torzulástól mentes árakat alkalmazni a rendes érték képzése során. A kínai kormány véleménye szerint ezért a Bizottságnak kezdeményeznie kell a reprezentatív országokban fennálló torzulások meglétének vagy hiányának vizsgálatát és bizonyítását, ahelyett, hogy passzívan várná, hogy az ügyben érintett felek bizonyítékokat nyújtsanak be. A kínai kormány előadta továbbá, hogy a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy vannak-e piaci torzulások az uniós belföldi piacon, nem utolsósorban azért, mert az Unión belül állítólagosan számos olyan helyzet áll fenn, amely aggályokat vethet fel a „piaci torzulások” lehetőségével kapcsolatban.

(43) A kínai kormány az érdekelt felek végső tájékoztatását követően újra benyújtotta ezeket az állításokat, ismételten ismertetve álláspontját, miszerint a gazdasági működés szükséges kormányzati szabályozása nem tekinthető piactorzító hatásúnak, továbbá nem tekinthető az importált termékek dömpingkülönbözetének mesterséges megemelését igazoló tényezőnek, anélkül, hogy sor kerülne azoknak a hatásoknak a felmérésére, amelyet a hasonló magatartás gyakorol a belföldi piacon belüli előállítási költségekre.

(44) A CISA rámutatott, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerint a jelentős torzulások értékelését minden egyes exportőr esetében külön-külön kell elvégezni, amire a jelenlegi vizsgálatban nem került sor.

(45) A kínai kormány érveivel kapcsolatban a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban a rendes értéket kizárólag akkor képezi az exportáló országban alkalmazott belföldi áraktól és költségektől eltérő, általa kiválasztott adatok alapján, ha megállapítja, hogy ezek az adatok megfelelően tükrözik a torzulástól mentes árakat és költségeket. Ebben a folyamatban a Bizottság kizárólag torzulástól mentes adatokat használhat fel. E tekintetben megjegyzendő, hogy a Bizottságtól távol áll a passzív várakozás. Ehelyett elvégzi saját elemzését, és – a torzulástól mentes forrásokra vonatkozó feljegyzésekben, melyeket az eljárás korai szakaszában hoz nyilvánosságra – felkéri az érdekelt feleket arra, hogy a vizsgálat korai szakaszában tegyék meg észrevételeiket a rendes érték meghatározásához javasolt forrásokkal kapcsolatban. A Bizottság teljes mértékben figyelembe veszi a felek által benyújtott összes észrevételt, amikor végső döntést hoz arról, hogy mely torzulástól mentes adatokat kell felhasználni a rendes érték kiszámításához. A kínai kormány azon kérését illetően, hogy a Bizottság értékelje az uniós belső piac esetleges torzulásait, a Bizottság számára nem volt világos, mi a jelentősége ennek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti jelentős torzulások fennállásának vizsgálata szempontjából.

(46) A Bizottság már az ideiglenes rendelet (71) és (72) preambulumbekezdésében tárgyalta és elvetette a CISA ezen állítását. A Bizottság megjegyezte, hogy a CISA láthatólag úgy döntött, hogy az ideiglenes rendelet (72) preambulumbekezdésének csak az első mondatát olvassa el. A Bizottság ezért hivatkozott az említett preambulumbekezdés második mondatára és az annak alapjául szolgáló elemzésre, amelyet az ideiglenes rendelet 3.1.3. szakasza tartalmaz. Az érdekelt felek további érvei hiányában a Bizottság ezért véglegesen megerősítette az ideiglenes rendelet fent említett preambulumbekezdéseiben foglalt ténymegállapításait.

3.1.3. *Reprezentatív ország*

(47) Az érdekelt felektől nem érkezett észrevétel Brazília mint reprezentatív ország és a CSN mint a reprezentatív országban működő gyártó megfelelőségével kapcsolatban. A Bizottság ezért az ideiglenes rendelet (87) preambulumbekezdésének ténymegállapítását megerősítette.

3.1.4. *A rendes érték megállapításához használt referenciaértékek*

(48) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően a CISA és a Baosteel észrevételeket tett néhány referenciaárra vonatkozóan, és előadta, hogy más, reprezentatívabb referenciaárakat kellene alkalmazni.

(49) Először: a CISA és a Baosteel kifogásolta a brazil belföldi acéláraknak a melegen hengerelt acél és a hidegen hengerelt acél referenciaárai megállapításának céljából történő figyelembevételét. E felek szerint a brazil belföldi acélárak jelentősen magasabbak voltak, mint a más jelentős acélgyártó országokban – például Törökországban és Indiában – alkalmazott árak. E felek véleménye szerint a vizsgálati időszak alatt a brazil belföldi acélárak torzultak voltak, ezért nem tekinthetők reprezentatív viszonyítási alapnak.

(50) A Bizottság felhívta a figyelmet arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) bekezdésében foglalt objektív kritériumokkal összhangban megfelelő reprezentatív országként Brazíliát választotta ki. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy e tekintetben megfelelőek a melegen hengerelt acéltekercsek és a hidegen hengerelt acéltekercsek brazil belföldi árai, amelyeket a Metal Bulletin tett közzé.

(51) Ezen belül a Bizottság nem talált arra utaló jelet, hogy ezek a belföldi árak torzultak lennének és ne lennének alkalmasak a referenciaértékként való felhasználásra. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy Brazíliában nem hajtottak végre olyan intézkedéseket, amelyek az acéltekercsek belföldi árait oly mértékben torzították volna, hogy szükségessé válna a figyelmen kívül hagyásuk.

(52) A CISA és a Baosteel felhívta a figyelmet arra, hogy a brazíliai acélgyártók száma korlátozott, és ennek következtében a verseny szintje alacsony. A CISA és a Baosteel jelezte, hogy az Egyesült Államok Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságának (ITC) jelentése ([5]) szerint Brazíliában a hidegen hengerelt acél „túlnyomó részét" három vállalat állítja elő. A CISA és a Baosteel továbbá felhívta a figyelmet bizonyos közelmúltbeli fejleményekre, amelyek Brazíliában a hidegen hengerelt acél ágazatában következtek be és amelyeket ugyanezen jelentés összegez. Ilyen fejlemények voltak többek között a három brazil acélgyártó tevékenységében beállt változások, például a termelés leállítása, a bezárások és leállások, az ideiglenes üresjáratok és a bővítések a 2015 és 2021 közötti időszakban. Emellett 2018 és 2020 között Brazíliában csökkent a bruttó termelés és a bruttó felhasználás. Ezt a helyzetet állítólagosan súlyosbította a brazil reál értékcsökkenése. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy ezek az állítások általános jellegűek voltak, és nem bizonyították azt, hogy a belföldi árak torzítások hatásainak lennének kitéve.

(53) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy Brazíliában jelentős az acéltermékek gyártása, és hogy Brazília a világ 10 legnagyobb acélgyártó országa közé tartozik: 2021-ben 36,2 millió tonna nyersacélt és 34,8 millió tonna acéltermékeket állított elő ([6]). Brazíliában 31 acélüzem működik; ezeket 12 üzleti csoport működteti ([7]). A piacról, amely – amint azt az ITC jelentése részletezi – három fő versenytársból és több másodlagos szereplőből áll, nem mondható ki, hogy nem versenypiac, anélkül, hogy konkrét bizonyíték lenne e piac nem megfelelő működésére. Ezért nem fogadható el az az állítás, miszerint a brazil árak a magas koncentráció és a korlátozott verseny miatt torzultak lennének. Mindenesetre, még ha meg is állná a helyét az, hogy a brazil piaci struktúra az állításnak megfelelően koncentrált piacnak minősül, a Bizottság a piaci koncentráció állítólagos szintjét önmagában nem tekinthetné a 2. cikk (6a) bekezdése értelmében vett „torzulásnak". Nem volt bizonyíték arra, hogy a belföldi árak az állam általi irányítás vagy a szokásos piaci erők működésébe történő állami beavatkozás következményeiként alakultak volna ki. Éppen ellenkezőleg: a bizonyítékok versenypiacra utalnak, és ennek a ténymegállapításnak nem mondanak ellent azok – az (52) preambulumbekezdésben részletezett – fejlemények, amelyek a közelmúltban következtek be Brazíliában a hidegen hengerelt acél ágazatában. Emiatt a brazil acélpiac és annak árai reprezentatívak, és legalábbis részben védve vannak az árfolyam-ingadozások hatásával szemben.

(54) A CISA és a Baosteel az árak további torzulásaként említette azt, hogy a melegen hengerelt acéltekercsekre és a hidegen hengerelt acéltekercsekre 12 %-os behozatali vám van érvényben. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a behozatali vámok puszta létezése alapján nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a belföldi árak torzultak lennének. Hozzátette, hogy a legtöbb ország alkalmaz bizonyos szintű importvámokat. Továbbá – amint azt az (55) preambulumbekezdés kifejti – a brazil árak az év nagy részében szorosan követték a többi feltörekvő piacon megfigyelhető árakat, következésképpen nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely a strukturális vagy rendszerszintű torzulások meglétét támasztotta volna alá.

(55) A CISA és a Baosteel előadta, hogy a brazil síkacél-piacon 2020-ban állítólagosan egyensúlyhiány volt tapasztalható, amely áremelkedéshez vezetett. Ez az áremelkedés azonban globálisan megfigyelhető volt. Az OECD ([8]) szerint 2021 januárjában a síkacél ára 47 %-kal volt magasabb, mint egy évvel korábban. Ezenkívül a CISA és a Baosteel által benyújtott áradatok azt mutatták, hogy a brazil árak általában a többi fejlődő ország gazdaságának árait követték, kivéve a vizsgálati időszak utolsó két hónapját, amikor az európai árakhoz hasonlóan emelkedtek. A brazil árak alakulása tehát láthatólag nem volt független a globális tendenciáktól, emiatt ezek az árak nem tekinthetők nem reprezentatívnak vagy torzultnak.

(56) Azzal az állítással kapcsolatban, miszerint a brazil árak jelentősen magasabbak voltak, mint a más jelentős acélgyártó országokban (például Törökországban és Indiában) alkalmazott árak, a Bizottság megjegyezte, hogy a potenciális reprezentatív országok között megfigyelhető egyszerű árkülönbségek nem indokolják a reprezentatív ország árainak figyelmen kívül hagyását. A különböző potenciális reprezentatív országok különböző termelési tényezői között szükségszerűen vannak árkülönbségek és helyi eltérések. Ezek az objektív árkülönbségek azonban önmagukban még nem utalnak arra, hogy a kiválasztott reprezentatív országban torzulások állnának fenn. Ha ez lenne a helyzet, abból az következne, hogy az összes lehetséges reprezentatív ország értékei közül szisztematikusan a legalacsonyabb értéket kellene alkalmazni. Ez nem lenne összhangban az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében foglalt rendelkezések betűjével és szellemével. A Bizottság ehelyett azt tartja helyénvalónak, hogy a koherencia biztosítása érdekében a lehető legnagyobb mértékben (vagyis abban az esetben, ha nem állnak fenn torzulások vagy rendellenes helyzetek) ugyanazon reprezentatív ország belföldi árait vegye figyelembe, tekintettel arra, hogy az adott országban minden input esetében ugyanazok a piaci feltételek állnak fenn. Továbbá – amint az

([5]) https://www.usitc.gov/investigations/701731/2021/cold_rolled_steel_flat_products_brazil_china_india/first_review_full.htm
([6]) Brazil Steel Institute (https://acobrasil.org.br/)
([7]) Uo.
([8]) OECD, Steel market developments (Acélpiaci fejlemények), 2021 második negyedéve, elérhető a következő internetcímen: https://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-Q2-2021.pdf

az (55) preambulumbekezdésben szerepel – a brazil árak alakulása általában követte a más fejlődő országok gazdaságaira jellemző árak alakulását. A vizsgálati időszak utolsó két hónapjában tapasztalt emelkedés nem vált el az áremelkedés ugyanezen időszakban megfigyelhető globális tendenciájától, és a Bizottság megjegyezte, hogy az ezen időszak alatt bekövetkező áremelkedés mindenesetre nem gyakorolt érzékelhető hatást a dömpingkülönbözet kiszámítására. Ezért a Bizottság a felvetést elutasította.

(57) A Baosteel kifogásolta továbbá a melegen préselt vastömb esetében használt referenciaértéket, amely a GTA-ból származik. A Baosteel azzal érvelt, hogy a 7326 90 KN-kód („vas- vagy acélhuzalból készült más áruk") alá számos termék tartozik, melyek többsége drágább, mint a melegen préselt vastömb.

(58) A Bizottság megjegyezte, hogy a 7326 90 HR-kód alá tartozó „vas- vagy acélhuzalból készült más áruk" GTA-ban közölt árai teljesen más tartományban mozogtak, mint az acélgyártáshoz a konverteres olvasztási szakaszban ténylegesen felhasznált vastömb és -törmelék árai (az eltérés több mint 30-szoros volt), ezért az e kódhoz kapcsolódó érték az adott termelési tényezőre nézve nem volt reprezentatív. Ezért a Bizottság elfogadta, hogy az ideiglenesen alkalmazott referenciaérték nem megfelelő. A Bizottság megállapította, hogy a melegen brikettált vas az a termék, amely az acélgyártáshoz használt melegen préselt vastömbökhöz a legközelebb áll és amelyre vonatkozóan rendelkezésre állt a referenciaár. A Metal Bulletinben közölt adatok szerint a melegen brikettált vas ára (a szállítást ([9]) is beleszámolva) átlagosan 2 464 CNY/tonna volt a vizsgálati időszakban. A Bizottság ezért úgy határozott, hogy véglegesen ezt az értéket tekinti referenciaárnak.

(59) Harmadszor: a Baosteel vitatta az „extrudált alumíniumtermékek" esetében alkalmazott referenciaértéket, amely a GTA-ból származott.

(60) A Baosteel által ténylegesen használt termék elemzését követően megállapítást nyert, hogy a konverteres és a finomítási folyamatban használt nyersanyag az alumíniumhulladék volt, nem pedig „extrudált alumíniumtermék". A Bizottság ezért úgy határozott, hogy a referenciaértéket az e nyersanyag HR-kódja (7602 00) alá tartozó alumíniumhulladéknak a GTA-ban közölt árával helyettesíti. Az alumíniumhulladék torzulástól mentes referenciaárát 15 132 CNY/tonnában határozták meg.

(61) Végezetül: a Baosteel vitatta a vasércpor esetében figyelembe vett referenciaértéket, amely a GTA-ból származott. A Baosteel szerint e nyersanyag túlnyomó többségét piacgazdasággal rendelkező országokból (főként Ausztráliából és Brazíliából) importálták, és USD-ben fizettek érte. A Baosteel ezért arra kérte a Bizottságot, hogy a referenciaár helyett a Baosteel által bejelentett tényleges importárat vegye figyelembe.

(62) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a Baosteel nem közvetlenül, hanem egy hongkongi székhelyű kapcsolt vállalkozáson keresztül végzi az importálást, és nem nyújtott be elegendő megfelelő bizonyítékot ahhoz, hogy a Bizottság egyértelműen levonhassa azt a következtetést, hogy a Baosteel végső beszerzési árát nem befolyásolják a kapcsolt vállalkozások között fennálló kapcsolatok és/vagy a Kínában fennálló jelentős torzulások, amint azt az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdése előírja. Ezért a Bizottság az állítást elutasította.

(63) A Bizottság ezért a Baosteelre vonatkozó rendes érték végleges meghatározásához az ideiglenes rendelet (93)–(102) preambulumbekezdésében meghatározott referenciaértékeket használta fel, két nyersanyag kivételével, amint azt a fenti (58) és (60) a preambulumbekezdés kifejti.

(64) A Bizottság ezen az alapon terméktípusonként megállapította a gyártelepi alapon számított rendes értéket. A rendes érték számításának módszertanát az ideiglenes rendelet (103)–(109) preambulumbekezdése tartalmazta. A módszertan észrevételek hiányában megerősítést nyer.

3.1.5. *Exportár*

(65) Az exportár kiszámításának részleteit az ideiglenes rendelet (110) és (111) preambulumbekezdése tartalmazta. Mivel ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes következtetéseit.

([9]) Az olasz kikötők CFR-árát vették figyelembe. Ez volt az egyetlen CFR-ár, amely a Metal Bulletin adatbázisban e termék kapcsán szerepelt.

3.1.6. *Összehasonlítás*

(66) A rendes érték és az exportár összehasonlítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (112) and (113) preambulumbekezdése tartalmazta. Mivel ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes következtetéseit.

3.1.7. *Dömpingkülönbözetek*

(67) A tényleges dömpingkülönbözet számításának módszertanára vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (114) preambulumbekezdése ezúton megerősítést nyer. Amint azt az ideiglenes rendelet (116) és (117) preambulumbekezdése kifejti, a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok esetében a Bizottság kiszámította a mintában szereplő két exportáló gyártó dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlagát. A Kínában működő minden más exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Mivel ebben az ügyben az együttműködés szintje alacsony volt, a Bizottság úgy határozott, hogy helyénvaló, ha az összes többi vállalatra vonatkozó maradvány dömpingkülönbözetet a mintában szereplő, a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező együttműködő exportáló gyártó által reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusokra megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet szintjén állapítja meg.

(68) A vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított, költséget, biztosítást és fuvardíjat is tartalmazó ár (CIF-ár) százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7 %
Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9 %
Együttműködő vállalat	34,6 %
Minden más vállalat	77,9 %

3.2. **Brazília**

(69) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Bizottsághoz írásbeli észrevétel érkezett az együttműködő exportáló gyártótól (a CSN-től) a dömpingre vonatkozó ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatban.

3.2.1. *Rendes érték*

(70) A rendes érték számításának módszertani részleteit az ideiglenes rendelet (119)–(127) preambulumbekezdése tartalmazta. Mivel ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes következtetéseit.

3.2.2. *Exportár*

(71) Az exportár kiszámításának részleteit az ideiglenes rendelet (128) preambulumbekezdése tartalmazta. Mivel ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes következtetéseit.

3.2.3. *Összehasonlítás*

(72) A rendes érték és az exportár összehasonlítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (129) and (130) preambulumbekezdése tartalmazta.

(73) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CSN exportáló gyártó előadta, hogy a kérdőívre adott válaszában már hangsúlyozta, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a minőséggel kapcsolatos kérdéseket is, továbbá hogy ezeket a problémákat a belföldi és exportértékesítési adataiban már feltüntette, és a távoli ellenőrzések során ezzel kapcsolatban további bizonyítékokat nyújtott be. A CSN ezért arra kérte a Bizottságot, hogy dömpingszámításai során vegye figyelembe a minőségbeli különbségeket, mivel e különbségek befolyásolják az ár-összehasonlíthatóságot.

(74) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy jóllehet a CSN valóban szolgáltatott információkat a vizsgált terméket érintő minőségbeli különbségekről, ennek alapján sem a kérdőívre adott válaszában, sem pedig a távoli ellenőrzés során nem kért kiigazítást. Azonban az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően benyújtott állítás alapján a Bizottság felülvizsgálta a minőségbeli különbségekre vonatkozóan benyújtott információkat. A minőségbeli különbségek figyelembevételére vonatkozó kérésen kívül az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CSN nem nyújtott be további információkat vagy adatokat.

(75) Az érintett termék – ebben az esetben az elsőosztályú és másodosztályú ECCS – kapcsán tapasztalható minőségbeli különbség a termék fizikai jellemzőinek tudható be. A másodosztályú ECCS-nek vannak bizonyos hibái, amelyek megakadályozhatják az ECCS rendeltetésszerű felhasználását. Amint azt a CSN a hiánypótlási eljárás és a távoli ellenőrzés során kifejtette, a másodosztályú ECCS-t harmadik országbeli vevők részére ömlesztett formában, kisebb ajánlattételi eljáráshoz hasonló eljárás keretében értékesíti, melynek során a terméket a legmagasabb ajánlatot tevő fél részére értékesíti.

(76) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja a következőket mondja ki: „*Ki kell igazítani az adott termék fizikai jellemzőiből adódó különbségeket. A kiigazítás mértékének összhangban kell lennie az eltérés észszerűen megbecsült piaci értékével*”.

(77) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a CSN nem szolgált észszerű becsléssel a különbség piaci értékére nézve. A hiánypótlási eljárás során a CSN a Bizottság egyik kérdésére válaszolva megemlítette, hogy a másodosztályú ECCS piaci értéke általában bizonyos százalékkal alacsonyabb az első osztályú ECCS-énél. Azonban a CSN által az exportra és a belföldi értékesítésre vonatkozóan a terméktípusok szintjén szolgáltatott adatok vizsgálata során egyértelművé vált, hogy az árkülönbség tekintetében nem lehetséges ilyen általános megállapítást tenni.

(78) Először: a másodosztályú ECCS nem volt minden esetben olcsóbb, mint az első osztályú. Az első osztályú és a másodosztályú ECCS közötti árkülönbségek a vizsgálati időszakban a negatív két számjegyű százalék és a pozitív két számjegyű százalék közötti tartományban mozogtak. Ez a vizsgálati időszak egészében fennállt, a havi bontásban történő vizsgálat pedig még ennél is nagyobb különbségekre világított rá.

(79) Másodszor a két minőség közötti árkülönbség hónapról hónapra változhat. Például egy konkrét terméktípus esetében a Bizottság megfigyelte, hogy az első osztályú termék ára egy adott hónapban valóban magasabb volt valamivel, mint a másodosztályú terméké, ugyanakkor néhány hónappal korábban lényegesen alacsonyabb volt annál.

(80) Az elemzésből egyértelműen kitűnik, hogy az árkülönbségek havonta változnak: az első osztályú és a másodosztályú ECCS közötti árkülönbség pozitív és negatív is lehet, attól függően, hogy melyik hónapról van szó. Az uniós értékesítések esetében ezt nagy valószínűséggel a másodosztályú termékek értékesítése során alkalmazott – a (75) preambulumbekezdésben említett – ajánlattételi eljáráshoz hasonló eljárás okozta, ahol a másodosztályú terméket érintő árképzés nem az első osztályú termék áraitól, hanem a másodosztályú termékre irányuló ajánlattétel idején fennálló kereslettől és kínálattól függött. Ezt a CSN által a távoli ellenőrzés során tett nyilatkozatok is megerősítették.

(81) mivel i. az első osztályú és másodosztályú termékek közötti árkülönbségek következetlenek és pontatlanok voltak, ii. nem tükrözték a CSN által a hiánypótlást kérő levélre adott válaszban említett általános árkülönbséget, és iii. a CSN nem szolgáltatott semmilyen új bizonyítékot állítása alátámasztására, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 2. cikk (10) bekezdésének a) pontjában előírt eltérés észszerű piaci értékének bizonyítása vagy becslése nem történt meg. A Bizottság ezért a CSN minőségi különbségek miatti kiigazítás iránti kérelmét elutasította.

3.2.4. *Dömpingkülönbözetek*

(82) A dömpingkülönbözet számítására vonatkozó elfogadott észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (133) preambulumbekezdése ezúton megerősítést nyer.

(83) A vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított, költséget, biztosítást és fuvardíjat is tartalmazó ár (CIF-ár) százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Companhia Siderúrgica Nacional	66,8 %
Minden más vállalat	66,8 %

4. **KÁR**

4.1. **Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása**

(84) Az ideiglenes rendelet (135) preambulumbekezdésben a Bizottság kifejtette, hogy mivel a kár értékelésére vonatkozó adatok elsősorban a mintában szereplő három uniós gyártótól származtak (melyek közül kettő ugyanahhoz a csoporthoz tartozik), a szolgáltatott adatok bizalmas jellegének védelme érdekében valamennyi számadat indexált formában vagy tartományként került feltüntetésre.

(85) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA előadta, hogy a gazdasági mutatók tartományok formájában történő bemutatása – különösen (az ideiglenes rendelet 1. és 4. táblázatára hivatkozva) az uniós felhasználás tekintetében, ideértve a külföldi exportőrökre vonatkozó Eurostat-adatokat is – megakadályozta abban, hogy érdemi észrevételeket tegyen e mutatókkal kapcsolatban, és felkérte a Bizottságot, hogy tegyen hozzáférhetővé pontos adatokat. A CISA továbbá azzal érvelt, hogy mivel négy uniós gyártó van, amelyek három független uniós gyártói csoportot képviselnek, nem áll fenn annak a veszélye, hogy az érdekelt felek képesek lennének visszafejteni az uniós gyártókat érintő műszaki információkat.

(86) Ezzel kapcsolatban megjegyzendő, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (31) és (135) preambulumbekezdése kifejti – a kár értékelésére vonatkozó adatok elsősorban a mintában szereplő három uniós gyártótól származtak, amelyek közül kettő ugyanahhoz a csoporthoz tartozik. Emiatt a szolgáltatott adatok bizalmas jellegének védelme érdekében valamennyi számadatot indexált formában vagy tartomány formájában kellett megadni. Hozzá kell tenni, hogy bár négy uniós gyártó képvisel három uniós gyártói csoportot, a csoportok közül kettő kapcsolatban áll egymással, mivel az ArcelorMittal részesedéssel rendelkezik az Acciaierie d'Italia vállalatban ([10]). A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy szükség van a szolgáltatott adatok bizalmas jellegének védelmére, és ezért az adatokat tartományokban kell feltüntetni.

(87) A Bizottság becslése szerint az ideiglenes rendelet 1. és 4. táblázatában szereplő, az uniós felhasználásra, valamint a behozatalra és a piaci részesedésre vonatkozó adatokat is tartományok formájában kell közölni, mivel az abszolút számadatok lehetővé tennék az uniós gyártók teljes értékesítésének és piaci részesedésének kiszámítását, és ezáltal az egyes uniós gyártókra vonatkozó bizalmas üzleti információk nyilvánosságra hozatalát. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt a felvetést.

(88) Ennek következtében az ideiglenes rendelet (134)–(139), valamint (144)–(146) preambulumbekezdései megerősítést nyernek.

4.2. **Uniós felhasználás**

(89) Az uniós felhasználásra vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (137)–(139) preambulumbekezdésében szereplő ténymegállapítások megerősítést nyernek.

4.3. **Az érintett országokból származó behozatal**

4.3.1. *Az érintett országokból származó behozatal hatásainak összesített értékelése*

(90) Az érintett országokból származó behozatal hatásainak összesített értékelésére vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (140)–(143) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

4.3.2. *Az érintett országokból származó behozatal árai és áralákínálás*

(91) A brazil kormány előadta, hogy a dömpingellenes megállapodás értelmében az alákínálási vizsgálat elvégzésének alapvető paraméterei a dömpingelt behozatalnak és a hasonló terméknek az importáló tag egészére vonatkozó árai, és hogy a dömpingellenes megállapodás 3.1. és 3.2. cikke, illetve a megállapodás bármely más rendelkezése nem tartalmaz jogalapot a gyártók/exportőrök mintájában nem szereplő vállalatoktól származó behozatal kizárására, mivel azokat dömpingeltnek kell tekinteni. Hasonlóképpen, a brazil kormány véleménye szerint az alákínálás elemzése céljára a dömpingellenes megállapodás egyetlen rendelkezése sem teszi lehetővé a kapcsolt felek közötti ügyletek vagy bármely más, a szokásos kereskedelmi forgalom részét nem képező értékesítés kizárását az importáló tag által a hasonló termék esetében alkalmazott ár kiszámítása során. A brazil kormány ebben a tekintetben hivatkozott a vizsgálóbizottságok által az „EK – Kötőelemek (Kína)" és a „Marokkó – A füzetekre vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések (Tunézia)" ügyben hozott határozatokra.

([10]) https://corporate.arcelormittal.com/media/press-releases/arcelormittal-completes-investment-agreement-with-invitalia, hozzáférés: 2022. augusztus 28.

(92) A brazil kormány előadta továbbá, hogy az ideiglenes rendelet (151) ([11]) preambulumbekezdésének megfogalmazása arra enged következtetni, hogy az alákínálás elemzését Kína és Brazília esetében országonként végezték el, holott az ideiglenes rendelet (33) preambulumbekezdése szerint *„a Bizottság úgy határozott, hogy a fenti preambulumbekezdésekben ismertetett elemzés céljából összesíti az érintett országokból érkező behozatalt*". A brazil kormány értelmezése szerint ha behozatali adatokat a kárelemzés céljából összesítették, akkor ugyanezt az eljárást kell követni a dömpingellenes megállapodás 3. cikkében előírt valamennyi vizsgálat során, beleértve az árhatásokat is. A brazil kormány e tekintetben hivatkozott a vizsgálóbizottságnak az „EK – Csőszerelvények" ügyben hozott határozatára.

(93) A brazil kormány felkérte a Bizottságot annak tisztázására, hogy helyesen értelmezi-e a vizsgálati tényeket, és amennyiben igen, a Bizottság végezze el a következő kiigazításokat a számításokban:

– vegye figyelembe a hasonló termék uniós gyártók általi összes értékesítésének árát, beleértve a kapcsolt felek közötti műveleteket is,

– vegye figyelembe a vizsgált termék Kínából és Brazíliából származó valamennyi behozatalát, függetlenül a gyártóknak/exportőröknek a dömpingellenes megállapodás 6.10. cikke alapján összeállított mintájától, valamint

– a dömpingelt behozatal által a hasonló termékek belföldi piacán érvényesített árakra gyakorolt hatás értékelése során összesítse az összes vizsgált származási helyről (Kínából és Brazíliából) származó behozatalt.

(94) A Bizottság hangsúlyozta, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (186) és (194) preambulumbekezdése közli – az uniós gazdasági ágazat árait a vizsgálati időszakban súlyosan lenyomta a Brazíliából és Kínából származó dömpingelt behozatal, ami a figyelembe vett időszak alatt növekvő pénzügyi veszteségeket okozott. Ezzel szemben a brazil kormányi érvei elsősorban az ár-összehasonlítás másik tényezőjével, az áralákínálással kapcsolatosak (lásd a (91)–(92) preambulumbekezdést). A Bizottság ezért fenntartotta, hogy az uniós piac árainak lenyomása 2018-tól a vizsgálati időszak végéig fennállt. Még ha fenn is állna az a helyzet, hogy a brazil kormány érvei az árlenyomást érintik, a vizsgálat irataiban nincsenek rendelkezésre információk, amelyek azt mutatnák, hogy a mintában nem szereplő uniós gyártók árai lényegesen eltérnének a mintában szereplő gyártók áraitól, és hogy ennek következtében az árlenyomásra vonatkozóan más következtetések lennének levonhatók. Valójában az importárak és az uniós árak összehasonlítása (az ideiglenes rendelet 5. és 6. táblázata) már önmagában mutatja, hogy az importárak alacsonyabbak voltak az uniós áraknál (lásd az ideiglenes rendelet (149) preambulumbekezdését). A Bizottság ezért az árakra gyakorolt hatások elemzésének részeként azokat az árhatásokat vette figyelembe, amelyeket az összes behozatal gyakorolt az uniós gazdasági ágazat valamennyi értékesítésére. Mindenesetre a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet és a WTO dömpingellenes megállapodásának megfelelő rendelkezései írják elő azt, hogy a felek nagy száma esetén minta kiválasztására van szükség, és ezért a vizsgálat – a reprezentatív ténymegállapítások megfogalmazása céljából – észszerű számú reprezentatív félre korlátozható. A brazil kormány által hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem támasztotta alá azt az állítást, miszerint a mintában szereplő vállalatokra vonatkozó reprezentatív megállapítások nem használhatók fel az értékesítések és a behozatal fennmaradó részére vonatkozó következtetések levonása során. A Bizottság ezért elutasította a brazil kormány ezen állításait.

(95) Az áralákínálásra és az uniós gazdasági ágazat általi értékesítéseknek az alákínálás kiszámításához használt csoportjára vonatkozó állítások kapcsán a Bizottság megerősítette, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók általi ECCS-behozatalt kizárólag az ugyanazon terméktípusoknak az uniós gazdasági ágazat általi értékesítésével hasonlította össze. E tekintetben a Bizottság az alákínálást az érintett országokból származó összes behozatalra vonatkozóan számította ki, és összesítve végezte el az árhatások elemzését. Ennek eredményeként az 1,9 % és 21,8 % közötti tartományba eső alákínálást állapított meg, ami a két ország esetében 11,2 %-os súlyozott átlagot jelent.

(96) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a brazil kormány megismételte állítását, miszerint a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a kapcsolt felek közötti értékesítési ügyleteket. A brazil kormány továbbá előadta, hogy az alákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó számítások elvégzése során a mintában nem szereplő uniós és exportáló gyártók értékesítéseit is figyelembe kellett volna venni. A brazil kormány egy vizsgálóbizottsági jelentésre hivatkozott, amelyben a vizsgálóbizottság elutasította a vizsgálatot végző hatóság azon megközelítését, hogy áralákínálásra vonatkozó számítások során számtanilag képezte belföldi gazdasági ágazat árait, miután az árakat nem találta nyereségesnek ([12]). A Bizottság számára nem világos, hogy ez a jelentés mennyiben releváns a brazil kormány azon állítása szempontjából, miszerint a kapcsolt felek közötti értékesítési ügyleteket is figyelembe kellett volna vennie az alákínálásra vonatkozó számítások során. Mindenesetre az említett vizsgálóbizottsági jelentést nem fogadták el. Továbbá – amint azt a fenti (94) preambulumbekezdés kifejti – a Bizottság jogosult volt mintavételt alkalmazni és a mintában szereplő vállalatokra vonatkozó reprezentatív ténymegállapításokat

([11]) A brazil kormány tévesen hivatkozott az ideiglenes rendelet (158) preambulumbekezdésére.

([12]) WT/DS578/R, Marokkó – A Tunéziából származó iskolai füzetekre vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések, a vizsgálóbizottság 2021. július 27-i jelentése, 7.207. pont.

felhasználni annak érdekében, hogy következtetéseket vonjon le a fennmaradó értékesítésre és behozatalra vonatkozóan. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt a felvetést. Mindenesetre a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt árhatások elemzése kapcsán a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ideiglenes rendelet (186), (188), (193), (194) és (208) preambulumbekezdésében megállapított árlenyomás már önmagában elegendő mutató. A makroszintű árlenyomásra vonatkozó ténymegállapításokat az is alátámasztotta, hogy a mintában szereplő minden egyes exportáló gyártó esetében megállapítható volt, hogy a vizsgálati időszak alatt jelentős mértékű áron aluli értékesítésre került sor. Amint azt a (185) preambulumbekezdés ismerteti, az alulértékesítési különbözetek a 23,9 % és 53,2 % közötti tartományban mozogtak, ami a két ország esetében 37,7 %-os súlyozott átlagot jelent. Továbbá: amint azt az ideiglenes rendelet 9. táblázata mutatja, a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat átlagos értékesítési ára az uniós piacon [780–910] EUR/tonna volt, míg a termelési egységköltség [840–980] EUR/tonna volt. Ebből következik, hogy az árlenyomás miatt az uniós gazdasági ágazat olyan árakon értékesített, amelyek még az előállítási költségeket sem fedezték, nemhogy a szokásos haszonkulcsot. Ezért az érintett országokból származó dömpingelt behozatal általi árlenyomására vonatkozó ténymegállapítások a végleges szakaszban megerősítést nyertek.

(97) A Bizottság megjegyezte, hogy ezek a jelentős árlenyomásra vonatkozó egyértelmű ténymegállapítások jogilag már önmagukban is elegendőek annak megerősítéséhez, hogy a dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak. Ilyen körülmények között a jogszabályok nem követelik meg az áralákínálásra vonatkozó külön elemzés elvégzését és külön ténymegállapítások megfogalmazását, mivel az áralákínálás az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti árhatás-elemzés egy másik lehetséges mutatója. Következésképpen – az áralákínálással kapcsolatban az ideiglenes rendeletben tett ténymegállapítások ellenére – az árlenyomással kapcsolatos fenti ténymegállapításokra tekintettel elmondható, hogy a vizsgálat eredményes elvégzéséhez nincs szükség az áralákínálás elemzésére és az azzal kapcsolatos tények megállapítására. Továbbá: a Törvényszék közelmúltbeli ítéleteiben megerősítette, hogy az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti árhatások értékelésének eszközeként használható a jelentős árlenyomás Bizottság általi elemzése ([13]). Ennek fényében a felek által az áralákínálással kapcsolatban tett észrevételei szintén tárgytalannak minősülnek. Mindazonáltal a teljesség kedvéért a Bizottság úgy határozott, hogy foglalkozik az érdekelt felek állításaival.

(98) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a brazil kormány kifogásolta a Bizottság azon állítását, miszerint az áralákínálásra vonatkozó ténymegállapítások nem szükségesek a vizsgálat eredményes elvégzéséhez, mivel a brazil kormány szerint a kárkülönbözet kiszámítása az áralákínálás alapján történt. Az alábbi 6.1. és 6.2. szakaszban kifejtettek szerint és a brazil kormány állításával ellentétben azonban a kárkülönbözet kiszámítása nem az alákínálás megállapított mértékén alapult, hanem a mintában szereplő minden egyes exportáló gyártó esetében megállapított alulértékesítési különbözeten (kivéve a Jintai esetében, ahol a kárkülönbözet a megállapított dömpingkülönbözetnek felelt meg).

(99) A brazil kormány azon állítása kapcsán, miszerint a Bizottságnak a hasonló termék uniós piacon történő összes értékesítésének árát kell figyelembe vennie (beleértve a kapcsolt felek közötti ügyleteket is), a Bizottság megjegyezte, hogy vizsgálatai során minden információt összegyűjt, beleértve a kapcsolt felek között zajló értékesítés árait is. Ebben az összefüggésben a Bizottság arra is felkéri az uniós gyártókat, hogy ismertessék a kapcsolt felekkel folytatott értékesítési ügyletek transzferárazási politikáit. Ha ezeket az értékesítéseket befolyásolja a kapcsolat, és az értékesítési árak nem felelnek meg a szokásos piaci árnak, akkor azokat a Bizottság az alákínálás elemzése során nem veszi figyelembe, mivel az így végzett számításokat befolyásolná a felek között fennálló kapcsolat. Ezzel szemben, ha a kapcsolt felek közötti értékesítések a szokásos piaci áron történnek, és piaci ügyletet tükröznek, azokat az alákínálás kiszámításakor teljes mértékben figyelembe lehet venni (feltéve, hogy a kereskedelem szintje tekintetében nem kerül sor kiigazításokra). Ez a megközelítés teljes mértékben összhangban van az alaprendeletben előírt szabályokkal és a WTO joggyakorlatával, amelyre a brazil kormány hivatkozik. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(100) A Baosteel eljárási kérdést és a védelemhez való jogot érintő kérdést vetett fel a Bizottság tájékoztató dokumentumával kapcsolatban, amely az uniós gazdasági ágazat e számításokhoz alapul vett értékesítési egységárait és célegységárait széles tartományokban és – függetlenül a különböző termékkódok közötti árkülönbségtől – azonos tartományokban tüntette fel, ami megakadályozta a Baosteelt abban, hogy érdemi észrevételeket tegyen. Tekintettel arra, hogy a Bizottság az áron aluli értékesítés összegét az exportőr CIF-értéke és az uniós gazdasági ágazat irányára közötti különbségként számítja ki, ez utóbbi adat érdemi közzététele nélkül az exportőrök nem tudják ellenőrizni a Bizottság alulértékesítési különbözetre vonatkozó számításainak pontosságát. A Jintai hasonló aggályokat fogalmazott meg.

(101) E tekintetben a Bizottság felhívta a figyelmet arra, hogy a bizalmas kezeléssel kapcsolatos, a (86) preambulumbekezdésben már kifejtett aggályok miatt az adatokat tartományok formájában kell közölni. A Baosteel által megfogalmazott felvetést követően a Bizottság a különböző termékkódok közötti árkülönbségek figyelembevételével felülvizsgálta a tartományokat.

([13]) Lásd: a Törvényszék 2022. szeptember 14-i ítélete, Methanol Holdings (Trinidad) kontra Bizottság, T-744/19 ECLI:EU:T:2022:558, 100. pont, és a Törvényszék 2022. szeptember 14-i ítélete, Nevinnomysskiy Azot és NAK „Azot” kontra Bizottság, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, 195. és 261–268. pont.

(102) A Baosteel emellett felkérte a Bizottságot annak tisztázására, hogy az árak összehasonlítását ugyanazon kereskedelmi szintre vonatkozóan végezte-e el. Ezen belül Baosteel előadta, hogy mivel az exportőr oldalán a Bizottság levonta a kapcsolt kereskedők SGA-költségeit és nyereségét, ugyanezt a műveletet az uniós gyártó oldalán is el kell végeznie, amennyiben az érintett terméket valóban kapcsolt kereskedőkön keresztül értékesítik az uniós piacon.

(103) A Jintai előadta továbbá, hogy a Bizottság az alákínálási különbözet kiszámításakor nem ugyanazon a kereskedelmi szinten végezte el az árak összehasonlítását. A Jintai véleménye szerint amikor a Bizottság a kárszámítások keretében történő ár-összehasonlítás céljából elvégezte a mintában szereplő uniós gyártók által a független vevők részére végzett közvetlen értékesítések során alkalmazott árak és az e gyártókkal kapcsolatban álló értékesítési egységek által az ilyen vevőknek felszámított árak közötti asszimilációt, akkor az adott termék tekintetében emelt árat vett figyelembe, ami kedvezőtlen volt a Jintai számára. Másként fogalmazva: a Bizottság a Jintai áralákínálási különbözetének kiszámítása során nem végzett tisztességes összehasonlítást, amikor a mintában szereplő uniós gyártók áraival kapcsolatban figyelembe vett bizonyos, az összehasonlításhoz használt kereskedelmi szinttől eltérő kereskedelmi szinttel (a gyártelepi szinttel) kapcsolatos elemeket. A Jintai azzal érvelt, hogy ha a helyes és megfelelő összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten végeznék el, akkor áralákínálási különbözete valószínűleg jóval 0 % alatt maradna. A Jintai ezért arra kérte a Bizottságot, hogy végezzen megfelelő és méltányos szintű kereskedelmi összehasonlítást a Jintai pontos „fölékínálási" különbözetének megállapítása érdekében, és e tekintetben hivatkozott a Bíróság által a Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ([14]) és a Giant Electric Vehicle Kunshan kontra Bizottság ([15]) ügyekben hozott határozatokra.

(104) A Bizottság először is megjegyezte, hogy az áralákínálásra vonatkozó elemzést az árlenyomásra vonatkozó külön ténymegállapításai egészítik ki, amelyeket az ideiglenes rendelet (185), (186) és (194) preambulumbekezdésében részletez. Amint azt a (97) preambulumbekezdés kifejti, a jelentős árlenyomásra vonatkozó ténymegállapítások jogilag már elegendőek ahhoz, hogy rávilágítsanak az uniós gazdasági ágazat által felszámított árakat ért kedvezőtlen hatásra. Mindazonáltal – amint azt az említett preambulumbekezdés kifejti – a Bizottság a teljesség kedvéért válaszolt az alákínálással kapcsolatos érvekre.

(105) A Baosteel által az uniós gyártókkal kapcsolatban álló kereskedők SGA-költségeinek és nyereségének kiigazítására vonatkozóan tett állítás kapcsán a Bizottság megerősítette, hogy az alákínálásra vonatkozó számításaiban nem végzett ilyen kiigazítást. Amint az ideiglenes rendelet (150) és (151) preambulumbekezdése is közli, a Bizottság számos egyéb kiigazítást végzett annak érdekében, hogy azonos kereskedelmi szinten biztosítsa a tisztességes összehasonlítást. Ennek eredményeként az uniós gazdasági ágazat árai visszaálltak a gyártelepi szintre, az exportáló gyártók importárai pedig az uniós határparitáson számított CIF-ár szintjére ([16]). A Bizottság azonban elvégzett egy szimulációt, melynek során kiszámította az alákínálást az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének a Baosteel értékesítéseire analógia útján történő alkalmazásával, illetve anélkül, és megállapította, hogy a Baosteel esetében az alákínálás mindkét esetben jelentős mértékű volt: minimális szintje 7,5 % volt. Ezért a Baosteel állításával ellentétben akkor is jelentős alákínálás állapítható meg, ha a 2. cikk (9) bekezdése alapján nem vonják le a Baosteel kapcsolt kereskedőinek SGA-költségeit és nyereségét.

(106) A Jintai vállalatot illetően a Bizottság rámutatott arra, hogy mivel ez az exportáló gyártó nem kapcsolt értékesítési egységeken keresztül exportálta a vizsgált terméket, a Bizottság az exportárát nem igazította ki az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazásával. A jelen ügyben a Bizottság az uniós gyártók értékesítéseinek kiigazítását sem tartotta helyénvalónak. A Bizottság megjegyezte, hogy az ár-összehasonlítás szimmetriájának biztosítása érdekében a vonatkozó áraknak lehetőség szerint ugyanazokat az elemeket kell tartalmazniuk, továbbá lehetőség szerint ugyanazt a kereskedelmi szintet kell tükrözniük. Az előbbit illetően megjegyzendő, hogy a Jintai exportára a kínai jogalany által az uniós független vevők részére végzett közvetlen értékesítést tükrözte. Az Unióban a mintában szereplő gyártók között egy olyan volt, amely közvetlen értékesítést végzett a végső fogyasztók részére, és ára ugyanazokat az elemeket tükrözte, mint a Jintai ára. A mintában szereplő másik két uniós gyártó az Arcelor Mittal csoport tagja volt. Egyikük esetében sem állt fenn a termelési egységek általi közvetlen értékesítés; az értékesítés kapcsolt jogalanyokon keresztül zajlott. A Bizottság megállapította, hogy a gyártó szervezetek nem rendelkeznek saját értékesítési struktúrával, hanem a velük kapcsolatban álló értékesítési egységekre kell támaszkodniuk az értékesítések lebonyolítása során. Más szóval: az érintett termék előállításával és

([14]) A Törvényszék 2019. április 10-i ítélete, Jindal Saw and Jindal Saw Italia kontra Bizottság, T-301/16, EU:T:2019:234, 184. pont.

([15]) A Törvényszék 2022. április 27-i ítélete, Giant Electric Vehicle Kunshan kontra Bizottság, T-242/19, ECLI:EU:T:2022:259, 89–90. pont.

([16]) Ilyenek például a vámok és a behozatal után felmerülő költségek, valamint az árengedményekhez és rabattokhoz kapcsolódó kiigazítások.

értékesítésével kapcsolatos költségek megoszlottak a kizárólag a gyártási költségeket viselő gyártó szervezetek között, az értékesítési és marketingköltségeket pedig a különböző tagállamokban működő kapcsolt értékesítési egységek viselték. A termelési egységnél nem merültek fel értékesítési költségek, és az Arcelor Mittal értékesítési részlege teljes egészében a különálló értékesítési jogalanyok részeként működött. Az Arcelor Mittal csoport értékesítéseivel kapcsolatos SGA-költségek és nyereség az uniós vevők részére értékesítés során a kapcsolt értékesítési egységeknél merültek fel. A tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében a Bizottság figyelembe vette az értékesítési egység által az uniós vevők felé felszámított árat, mivel ez az ár ugyanazokat az előállítási és marketingköltségeket tükrözte, mint a Jintai (a mintában szereplő másik uniós gyártóhoz hasonlóan előállítást és egyetlen szervezeten keresztüli értékesítést is végző vállalat) által érvényesített ár. Az Arcelor Mittal csoport kapcsolódó értékesítési egysége által alkalmazott ár figyelmen kívül hagyása a tényleges ár alábecsléséhez vezetne, mivel nem tükrözné a független uniós vevők részére értékesítő egységnél szükségszerűen felmerülő értékesítési költségeket. Az uniós gazdasági ágazat kapcsolt értékesítési egységei és a Jintai hasonló értékesítési funkciókat láttak el, mivel 1. mindkettőjüknek vásárlókat kellett találniuk az Unióban, 2. értékesítési szerződéseket kellett aláírniuk és 3. gondoskodniuk kellett a szállításokról, a számlák kifizetéséről stb. Következésképpen a Hansol ügyben ([17]), a CRIA és CCCMC ügyben ([18]) és a Giant Electric Vehicles ügyben ([19]) hozott ítéletekkel összhangban ez az ár-összehasonlítás a gazdasági realitásokat és az érintett egységek által mind az exportoldalon, mind az uniós oldalon betöltött megfelelő szerepeket tükrözte, mégpedig egy olyan ponton, ahol mindkét egység az uniós piacon verseng egymással.

(107) Mindazonáltal, még ha feltételezzük is, hogy a Jintai kérése teljesült volna (nevezetesen, a Bizottság az alákínálás kiszámítása során az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazásával kiigazította volna az uniós gazdasági ágazat értékesítéseit) és ennek során ezen exportáló gyártó tekintetében nem derült volna fény alákínálásra, akkor sem változott volna az a ténymegállapítás, amelyet a Bizottság Kínával és az érintett két országgal kapcsolatban alákínálásról tett. A Jintai Unióba irányuló kivitele valójában az Unióba irányuló teljes kivitelnek csupán 6,3 %-át, a mintában szereplő kivitelnek pedig csupán 11,6 %-át teszi ki. Tehát ha a Jintai exportja tekintetében nem is lenne alákínálás, az áralákínálásra vonatkozó ténymegállapítások a mintában szereplő másik kínai exportáló gyártó és mindkét érintett ország adatai alapján akkor is megerősítést nyernének. Hasonlóképpen – amint arra a (97) és (104) preambulumbekezdés is emlékeztet – a Jintai általi alákínálás mértékére vonatkozó ténymegállapítások nem érintenék a Bizottság árlenyomással kapcsolatos ténymegállapításait. A Jintai árai valójában nagymértékű áron aluli értékesítésre engedtek következtetni (lásd a (185) preambulumbekezdést).

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(108) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA afelől érdeklődött, hogy a makrogazdasági mutatókra vonatkozó adatok tartalmaznak-e az Acciaierie d'Italiára vonatkozó adatokat. A Bizottság igenlő választ adott.

(109) Ennek következtében az ideiglenes rendelet (153)–(157) preambulumbekezdései megerősítést nyernek.

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

(110) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA felkérte a Bizottságot annak megerősítésére, hogy biztosította-e azt, hogy valamennyi gyártó (köztük az Acciaierie d'Italia) szerepeljen a makrogazdasági mutatókra vonatkozó releváns adatkészletekben. A CISA továbbá felhívta a figyelmet arra, hogy csak az Acciaierie d'Italia az érintett termék teljes uniós termelésének és értékesítésének [5–15] %-át végzi, ami meghaladja az elhanyagolható szintet.

(111) E tekintetben a Bizottság megerősítette, hogy a makrogazdasági mutatók figyelembe vették az Acciaierie d'Italiára vonatkozó adatokat.

([17]) A Bíróság 2022. május 12-i ítélete, Bizottság kontra Hansol Paper, C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370, 95–114 pont.

([18]) A Bíróság 2022. május 4-i ítélete, China Rubber Industry Association (CRIA) és China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) kontra Európai Bizottság, ECLI:EU:T:2022:266, 139–140. pont.

([19]) Lásd a 15. lábjegyzetet.

4.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(112) A termelésre, a termelési kapacitásra és a kapacitáskihasználásra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (158)–(160) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4.4.2.2. Az értékesítés volumene és piaci részesedése

(113) Az értékesítési volumenre és a piaci részesedésre vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (161) és (162) preambulumbekezdésében szereplő ténymegállapítások megerősítést nyernek.

4.4.2.3. Foglalkoztatás és termelékenység

(114) A foglalkoztatásra és termelékenységre vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (163) és (164) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

4.4.2.4. Növekedés

(115) mivel a mintavétellel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (165)–(167) preambulumbekezdését.

4.4.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága és felépülés a korábbi dömping hatása alól

(116) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a brazil kormány előadta, hogy a dömpingkülönbözet nagyságának értékelésekor a Bizottság egyszerűen megismételte a más vizsgálatok során már levont következtetéseit. Ilyen többek között az a következtetés, miszerint a dömpingkülönbözetek meghaladják a *de minimis* küszöbértéket, amelyet az ideiglenes rendeletnek az összesített behozatal értékelésével kapcsolatos (141) preambulumbekezdése már közölt, és amely már az ideiglenes intézkedések alkalmazásából is levezethető. Ezenkívül a dömpingelt behozatal volumenének és árának elemzésére a dömpingellenes megállapodás 3.1., 3.2. és 3.5. cikke alapján került sor; az elemzést az ideiglenes rendelet (144)–(152) preambulumbekezdése tartalmazza. Ezért a dömpingkülönbözet nagyságára vonatkozóan külön elemzésre nem került sor. A brazil kormány ezért arra kérte fel a Bizottságot, hogy ezt a tényezőt a dömpingellenes megállapodás 3. cikkében szereplő egyéb mutatókhoz képest nem redundáns módon elemezze.

(117) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a dömpingkülönbözet nagyságának figyelembevétele során azt is vizsgálja, hogy – a dömpingelt behozatal volumenének és árának fényében – az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatás nem tekinthető-e elhanyagolhatónak.

(118) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy mindegyik dömpingkülönbözet jóval meghaladta a *de minimis* szintet. Az érintett országokból származó behozatal volumene a figyelembe vett időszakban és a vizsgálati időszakban jelentős volt, míg a dömpingelt behozatal árai áralákínálással és árlenyomással hatottak az uniós gazdasági ágazat áraira. Ezért – tekintettel a dömpingelt behozatal volumenére és árára – a tényleges dömpingkülönbözetek hatása nem tekinthető elhanyagolhatónak, sőt jelentősnek tekinthető, amint azt a Bizottság az ideiglenes rendelet (168) preambulumbekezdésében megállapította.

(119) Ennek következtében az ideiglenes rendelet (168)–(169) preambulumbekezdései megerősítést nyertek.

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(120) mivel az árak és az árakat befolyásoló tényezőkkel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, az ideiglenes rendelet (170)–(172) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4.4.3.2. Munkaerőköltségek

(121) mivel a munkaerőköltséggel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, az ideiglenes rendelet (173) és (174) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4.4.3.3. Készletek

(122) mivel a készletekkel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, az ideiglenes rendelet (175) és (176) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(123) mivel a nyereségességgel, a pénzforgalommal, a beruházásokkal, a beruházások megtérülésével és a tőkebevonási képességgel kapcsolatban nem érkeztek észrevételek, az ideiglenes rendelet (177)–(182) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4.4.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(124) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA és az Eviosys előadta, hogy az uniós gazdasági ágazatot nem érte jelentős kár, és hogy az uniós gazdasági ágazat által tapasztalt kedvezőtlen gazdasági hatások valójában más tényezőknek, például a Covid19-világjárvány hatásának tudhatók be. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CISA megismételte állításait.

(125) Először: a CISA és az Eviosys rámutatott arra, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése valójában nőtt a figyelembe vett időszak alatt, miközben az uniós felhasználás csökkent.

(126) Másodszor: a makrogazdasági mutatókat illetően a CISA megjegyezte, hogy ezek egyike alapján sem állapítható meg az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár. Felhívta a figyelmet arra, hogy a csökkenő felhasználás mellett a termelési kapacitás és a belföldi értékesítés szintje állandó, ami megmagyarázza a piaci részesedés egyértelmű növekedését. Ezen túlmenően az uniós gazdasági ágazat egyértelműen növelni tudta a foglalkoztatottak számát, ami ismét arra utal, hogy nem áll fenn jelentős kár.

(127) Harmadszor: a mikrogazdasági mutatókkal kapcsolatban a CISA megjegyezte, hogy az uniós értékesítési ár nem csökkent a figyelembe vett időszak és a vizsgálati időszak között, a köztes időszakban pedig csak kismértékben ingadozott. Az Eviosys arra is rámutatott, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítési árai összességében stabilak maradtak, és nem értett egyet a Bizottság azon következtetésével, miszerint az uniós gazdasági ágazat „*nem tudta növelni értékesítési árait a megnövekedett előállítási költségek fedezésére*”, és hogy ez állítólag „*a behozatal által gyakorolt árnyomás*” eredménye volt. E tekintetben az Eviosys előadta, hogy a figyelembe vett időszak alatt csökkenő kereslet és a Covid19-világjárvány hatásai együttesen akadályozták meg az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy emelje értékesítési árait.

(128) Negyedszer: a CISA rámutatott arra, hogy a nyereségességi adatok annak ellenére is ingadozóak voltak, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése nőtt. E tekintetben a CISA kifogásolta az uniós gazdasági ágazat azon döntését, hogy folytatja a jelentős beruházások végrehajtását annak ellenére is, hogy az uniós felhasználás egyértelműen nem növekedett, és felkérte a Bizottságot arra, hogy tisztázza a pontos jogszabályi követelményeket, amelyek alapján az uniós gazdasági ágazatnak beruházásokat kell végrehajtania, és támassza alá azt, hogy ezek a beruházások az érintett termék tekintetében relevánsak. A CISA azt is megjegyezte, hogy a megnövekedett előállítási költségek egyáltalán nem állnak kapcsolatban a Kínából származó exporttal, ezért a Bizottságnak ezt az ok-okozati összefüggést megszüntető tényezőként kell kezelnie.

(129) A CISA előadta továbbá, hogy az ideiglenes rendeletben feltüntetett nyereségességi szintek ellenére az érintett piaci kilátásokat általában igen kedvezőnek tartják. A CISA hivatkozott bizonyos cikkekre ([20]), és rámutatott arra, hogy a mintában szereplő három gyártó (amelyek közül kettő ugyanahhoz a csoporthoz tartozik) mindegyikét kifejezetten megemlítik e cikkekben, amelyek szerint az Arcelor Mittal tavaly 44 %-kal növelte értékesítéseit, a ThyssenKrupp pedig 2021 decemberében az előző évhez képest 39 %-kal növelte negyedéves bevételét.

([20]) Lásd: „*ArcelorMittal earnings skyrocket, foresees supportive 2022 conditions*” (Az ArcelorMittal bevételei rendkívül magas szintet értek el, 2022-re kedvező körülmények várhatók), 2022. február 10., elérhető a következő internetcímen: https://www.kallanish.com/en/news/steel/market-reports/article-details/arcelormittal-sees-2022-market-conditions-supportive-0222/; „*ThyssenKrupp cashes in on higher steel prices*” (A ThyssenKrupp profitál a magasabb acélárakból), 2022. február 10., elérhető a következő internetcímen: https://eurometal.net/thyssenkrupp-cashes-in-on-higher-steel-prices/; „*EU mills lift HRC further amid cost escalation*” (Az uniós acélművek a költségnövekedés közepette is több melegen hengerelt acélt állítanak elő), 2022. március 10., elérhető a következő internetcímen: https://eurometal.net/eu-mills-lift-hrc-further-amid-cost-escalation/

(130) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CISA megismételte, hogy a Bizottságnak el kell végeznie az Arcelor Mittal és a ThyssenKrupp által a vizsgálati időszak után állítólagosan elért magas jövedelmezőség értékelését. A CISA és a CANPACK továbbá azzal érvelt, hogy a Kínából és Brazíliából származó behozatal árai jelentősen emelkedtek a vizsgálati időszakot követően, és a Bizottságnak ezt figyelembe kell vennie.

(131) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az állításokkal. Amint azt az ideiglenes rendelet (183) preambulumbekezdése is ismerteti, a figyelembe vett időszak alatt a gazdasági mutatók mind makro-, mind pedig mikroszinten romlottak. Bár az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene a figyelembe vett időszak alatt összességében stabil maradt és bizonyos mértékben nőtt a piaci részesedése, az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzete romlott, főként a megnövekedett előállítási költségek miatt, amelyeket nem tudott fedezni az értékesítési árak ennek megfelelő mértékű emelésével. A dömpingelt behozatal által gyakorolt jelentős árlenyomás 2019-től kezdődően veszteségekhez vezetett, amelyek a vizsgálati időszakban tovább nőttek. Jóllehet az alkalmazottak létszáma nőtt a figyelembe vett időszakban, ez a növekedés főként 2019-ben és 2020-ban következett be. A vizsgálati időszak alatt az uniós gazdasági ágazatban munkavállalók elbocsátására került sor.

(132) Amint azt az ideiglenes rendelet (187) preambulumbekezdése ismerteti, a jövedelmezőség, a pénzforgalom és a beruházások megtérülése jelentősen romlott a figyelembe vett időszak alatt. Ez rontotta az uniós gazdasági ágazat képességét működésének önfinanszírozására, a szükséges beruházások végrehajtására és a tőkebevonásra, ami akadályozta az uniós gazdasági ágazat növekedését, sőt veszélyeztette fennmaradását.

(133) A jogszabályi követelményeknek való megfelelés érdekében végrehajtott beruházások kapcsán a Bizottság felhívta a figyelmet arra, hogy ezek a beruházások környezetvédelmi és társadalmi kötelezettségekhez kapcsolódnak, nem pedig a termelési kapacitás növeléséhez.

(134) A vizsgálati időszak végét követő periódusban megfigyelhető piaci kilátások, az importárak változásai és az uniós gyártók állítólagos jövedelmezősége (melyekre a CISA és a CANPACK hivatkozik) nem relevánsak az uniós gazdasági ágazatot a vizsgálati időszak alatt ért kár értékelése szempontjából.

(135) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CISA kapcsolatba hozta az alkalmazottak számának növekedését és a Bizottság azon magyarázatát, miszerint a végrehajtott beruházások környezetvédelmi és szociális normákhoz kapcsolódtak. A CISA azzal érvelt, hogy az ilyen beruházások nem teszik szükségessé az alkalmazottak számának növelését. A CISA felkérte továbbá a Bizottságot, hogy részletezze az ágazat által végrehajtott azon beruházások pontos hatókörét és összegét, amelyek a környezetvédelmi és társadalmi kötelezettségek teljesítéséhez voltak szükségesek.

(136) A Bizottság nem állapított meg kapcsolatot a foglalkoztatás növekedése és a végrehajtott beruházások között. Amint arra a fenti (131) preambulumbekezdés rámutat, a foglalkoztatás főként 2019-ben és 2020-ban nőtt, 2020 és a vizsgálati időszak között pedig 8,9 %-kal visszaesett. A beruházások mértéke ezzel szemben tovább növekedett a vizsgálati időszak alatt. A Bizottság arra is felhívta a figyelmet, hogy a mintában szereplő vállalatok által végrehajtott beruházások pontos hatókörét és összegét nem áll módjában nyilvánosságra hozni, mivel ezek bizalmas információk. Azonban – amint azt a fenti (133) preambulumbekezdés is említi – ezek a beruházások nem a termelési kapacitás növeléséhez, hanem a már meglévő kapacitások kiigazításához és/vagy helyettesítéséhez kapcsolódtak.

(137) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte. A Bizottság ezért elutasította az érdekelt felek által a jelentős kár hiányára vonatkozóan megfogalmazott állításokat, és megerősítette az ideiglenes rendelet (183)–(188) preambulumbekezdését.

(138) A kárt okozó egyéb tényezőkkel kapcsolatos állításokat az alábbi 5. szakasz tárgyalja.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

5.1.1. *Az érintett országból származó dömpingelt behozatal volumene és piaci részesedése*

(139) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA előadta, hogy az érintett országok piaci részesedésének szintje – amely soha nem haladta meg a 18 %-ot, majd a vizsgálati időszakban csökkent – nem tekinthető túlzottan magasnak.

(140) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. Amint azt az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekezdése ismerteti, az érintett országokból származó behozatal piaci részesedése a vizsgálati időszakban a 2018. évi 13,1 %-ról 15,4 %-ra nőtt. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a piaci részesedés az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében véve jelentős, és a megállapított árszintek fényében hatással lehet az uniós gazdasági ágazatra. Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást, és megerősítette az ideiglenes rendelet (190)–(192) preambulumbekezdésében levont következtetését.

5.1.2. *Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal árai és az árakra gyakorolt hatásai*

(141) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Eviosys előadta, hogy nincs bizonyíték arra, hogy az érintett országokból származó behozatal árlenyomást váltott volna ki, és hogy az uniós gyártók árainak változása láthatólag nem követte a kínai vagy brazil árakét, ami arra utal, hogy az előbbiekre nem voltak hatással az utóbbiak.

(142) Amint azt az ideiglenes rendelet (193) preambulumbekezdése kifejti, az érintett országokból származó behozatal átlagos importára jelentősen alatta maradt az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon érvényesített átlagos értékesítési áraknak, és ezek a behozatalok a súlyozott átlagot tekintve 11,2 %-kal kínáltak alá az uniós gazdasági ágazat árainak. Az alacsony áron történő behozatal jelentős volumene leszorította az uniós gazdasági ágazat árait; az uniós gazdasági ágazat nem tudta fedezni az előállítási költségeket, és ezáltal veszteségeket szenvedett el.

(143) Továbbá: függetlenül attól, hogy az uniós gazdasági ágazat árai követték-e a kínai és brazil árakat vagy sem, egyértelmű, hogy az érintett országokból származó, alacsony árakon érkező behozatal leszorította az uniós gazdasági ágazat árait, és ezáltal negatív árhatást gyakorolt. Az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti árhatás-elemzés összefüggésében az árlenyomás fennállása elegendő annak megállapításához, hogy a dömpingelt importárak jelentős negatív hatást gyakoroltak az uniós árakra. A kérelmet ezért a Bizottság elutasította, és az ideiglenes rendelet (193) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

5.1.3. *Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár közötti ok-okozati összefüggés*

(144) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Eviosys megismételte állítását, miszerint az érintett országokból származó behozatal nem okozhatott kárt, továbbá hogy az uniós gazdasági ágazat által értékesített termékek és az érintett országokból származó behozatal között nagyon gyenge versenykapcsolat áll fenn. Ez olyan tényezőkre vezethető vissza, mint az alacsonyabb minőségi szint és az egyes felhasználásokra való alkalmatlanság, a hosszabb átfutási idő és a magasabb fuvarozási költségek, valamint a korlátozott ügyféltámogatás, ami szintén magyarázza az eltérő árakat és azt, hogy ezek az árak általában alacsonyabbak az uniós gazdasági ágazat értékesítési árainál.

(145) Az Eviosys azonban nem szolgáltatott új bizonyítékokat állításai alátámasztására. Ennek következtében az ideiglenes rendelet (194)–(197) preambulumbekezdései megerősítést nyernek.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Harmadik országokból származó behozatal*

(146) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a brazil kormány megjegyezte, hogy az előzetes határozatban kiszámított kárt nem okozó ár [850–990] EUR/tonna. Tekintettel arra, hogy ez az érték magasabb, mint a nem vizsgálati eredetű behozatal importára (822 EUR/tonna), és hogy a nem vizsgált eredetű behozatal volumene magasabb, mint a Brazíliából és Kínából származó behozatalé, a Bizottságnak tudomásul kell vennie a nem vizsgált származású behozatal mint lehetséges egyéb kártényező értékeléséből levonható következtetéseket. Ezért ez utóbbiak káros hatásait el kell különíteni és meg kell különböztetni az állítólagos dömpingelt behozatalból eredő hatásoktól.

(147) Amint azt az ideiglenes rendelet (199) preambulumbekezdése közli, a figyelembe vett időszakban az egyéb harmadik országokból származó behozatal volumene 23 %-kal, piaci részesedése pedig 21 %-kal esett vissza, átlagos importára pedig közel maradt az uniós gazdasági ágazat által érvényesített átlagos értékesítési árakhoz, és jelentősen meghaladta az érintett országokból származó behozatal átlagos importárát. Ebben az összefüggésben egyértelmű volt, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárt az érintett termék behozatala okozta, amely alacsonyan tartotta az árszinteket. Bár nem zárható ki, hogy az egyéb importforrások – az érintett termék behozatalára kivetett vámok bevezetését követően – kárt okoztak az uniós gazdasági ágazatnak, nyilvánvalóan nem tekinthetők olyan oknak, amely gyengítené a dömpingelt behozatal és a vizsgálati időszak alatt megfigyelt jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(148) Ezenkívül a kárt nem okozó átlagárat a mintában szereplő exportáló gyártók tényleges exportja alapján számított egyedi termékösszetétel alapján állapították meg, és összehasonlították az említett exportáló gyártóktól származó behozatal érkeztetési árával. Ezért ez az ár nem volt közvetlenül összehasonlítható az átlagos CIF-importárral.

(149) Az állítást ezért a Bizottság elutasította, és az ideiglenes rendelet (198)–(201) preambulumbekezdését megerősítette.

5.2.2. *A Covid19-világjárvány*

(150) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA, az Eviosys és a CANPACK előadta, hogy a Covid19-világjárvány és annak gazdasági következményei miatt a behozatal és az uniós gazdasági ágazat helyzete között nem áll fenn ok-okozati összefüggés. A CISA azzal érvelt, hogy a Covid19-világjárvány főként keresletoldali válság (nem pedig olyan válság, amelyet a valamely iparágnak kárt okozó megnövekedett mértékű behozatal vált ki), és legfőbb következménye a termelés felfüggesztése és ebből következően az uniós piac recessziója volt.

(151) A brazil kormány az ideiglenes rendelet (203)–(205) preambulumbekezdésére hivatkozott, és előadta, hogy a Bizottság láthatólag minimálisnak tekinti a Covid19-világjárvány uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásait, mivel *„az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása azonban már a világjárvány előtt megkezdődött, és vizsgálati időszak alatt azt követően is folytatódott, hogy az uniós gazdasági ágazat általi termelés ismét megindult”*. A brazil kormány véleménye szerint ez az érv nem gyengíti a Covid19-világjárvány hatásait, mivel a világjárvány az állítólagos dömpingelt behozatallal egyidejűleg is gyakorolhatott kedvezőtlen hatást az uniós gazdasági ágazatra.

(152) E tekintetben a Bizottság az ideiglenes rendelet (203) preambulumbekezdésére hivatkozott, amelyben elismerte, hogy a Covid19-világjárvány kedvezőtlen hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra (különösen 2020-ban, amikor az uniós gazdasági ágazat bizonyos gyártóüzemeit ideiglenesen be kellett zárni), és lehetséges, hogy a Covid19-világjárvány hozzájárulhatott az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz. A Bizottság azonban fenntartotta, hogy az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzetének romlása már a világjárvány előtt megkezdődött, és a Covid19 utáni helyreállítási időszakban is folytatódott, beleértve a vizsgálati időszakot is. Következésképpen a Covid19-világjárvány kedvezőtlen hatása nem tekinthető az uniós gazdasági ágazatot ért kár fő okának oly mértékben, hogy gyengítse az ilyen jellegű kár és az érintett országokból származó dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést. Következésképpen a Bizottság elutasította ezeket az állításokat.

5.2.3. *Az előállítási költség alakulása*

(153) mivel az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően nem érkezett észrevétel az előállítási költség alakulásával kapcsolatban, az ideiglenes rendelet (206)–(209) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.2.4. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(154) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA rámutatott, hogy az uniós gazdasági ágazat kivitele jelentős volt: a vizsgálati időszakban 22 %-ot tett ki. Hivatkozott továbbá az ideiglenes rendelet 14. táblázatára, amely szerint az uniós gazdasági ágazat exportvolumene 7 százalékponttal esett vissza, míg az exportárak 6 százalékponttal csökkentek. A CISA előadta, hogy az exportértékesítésekkel kapcsolatos negatív fejlemények jelentős hatást gyakoroltak az uniós gazdasági ágazat általános gazdasági teljesítményére.

(155) A CANPACK nem értett egyet a Bizottság azon következtetésével, hogy az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye nem volt elegendő az ok-okozati összefüggés gyengítéséhez, mivel az ideiglenes rendelet 14. táblázata egyértelműen azt mutatja, hogy az uniós gyártók Unión kívüli országokba irányuló értékesítésének árai hasonló szinten voltak, mint a Kínából származó ECCS árai. A CANPACK megítélése szerint nem volt meggyőző az uniós gyártók érve, miszerint az Unión kívüli értékesítés oka az volt, hogy az uniós gazdasági ágazat nem képes az uniós piacon belüli értékesítésre, miközben az uniós felhasználók részéről nagy volt az ECCS iránti kereslet.

(156) A brazil kormány becslése szerint tekintettel arra, hogy az uniós gazdasági ágazat exportvolumene magasabb, mint az állítólagos dömpingelt behozatal, az exportteljesítmény nem tekinthető kisebb tényezőnek.

(157) Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményét illetően megjegyzendő, hogy az exportvolumen 2019-ben és 2020-ban nőtt, majd a vizsgálati időszakban csökkent, miközben az átlagos exportárak 2020-tól kezdődően csökkentek. Ez a változás összhangban állt az uniós gazdasági ágazat uniós értékesítésének kismértékű növekedésével, amely 2020 és a vizsgálati időszak között volt megfigyelhető. Következésképpen az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményének enyhe visszaesése nem gyakorol jelentős hatást az uniós gazdasági ágazat általános gazdasági teljesítményére, amely ugyanebben az időszakban nagyobb mértékben romlott. Ezenkívül az ideiglenes rendelet 12. táblázatában szereplő negatív nyereségességi adatok csak az uniós értékesítéseken alapulnak, következésképpen nem az esetleges exportveszteségek következményei. A Bizottság ezért megerősítette az ideiglenes rendelet (213) preambulumbekezdésében foglalt következtetését, miszerint bár az exportteljesítmény visszaesése hozzájárulhatott az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz, e visszaesés nem elegendő ahhoz, hogy gyengítse az érintett országokból származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggést, figyelembe véve az uniós értékesítéseknek az exportértékesítésekhez viszonyított magas arányát. A Bizottság ezért e tekintetben elutasította az érdekelt felek állításait.

5.2.5. *Az éves szerződések hatása*

(158) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CANPACK kifogásolta azt az érvet, miszerint az uniós beszállítók és azok uniós vevői hosszú távú (éves) szerződések csak korlátozott hatással vannak az uniós gazdasági ágazatot ért kárra, és nem gyengítik az ok-okozati összefüggést. A CANPACK véleménye szerint – amint azt az ideiglenes rendelet (214) preambulumbekezdése is közli – az uniós gazdasági ágazat értékesítése éves szerződések alapján történik, amelyek rögzítik a következő évre vonatkozó mennyiségeket és árakat, és az éves szerződés alkalmazása során a nyersanyagárak emelkedésével összefüggésben minimális árrést biztosítanak az uniós gyártók számára (vagy nem biztosítanak árrést). Az uniós gyártók ajánlataikat a következő évre becsült nyersanyagárakra és előállítási költségekre alapozzák, figyelembe véve a változások bekövetkezésének kockázatát (a gyakorlatban a következő évi árakról az előző év negyedik negyedévében zajlanak a tárgyalások).

(159) E tekintetben a Bizottság az ideiglenes rendelet (208) preambulumbekezdésére hivatkozott, amely közölte, hogy az uniós gazdasági ágazat nem volt képes növelni értékesítési árait a teljes figyelembe vett időszakban (amely több mint 3 évet ölelt fel). Mivel ez a mintázat hosszú időn keresztül megfigyelhető volt, nem lehetett kizárólag a nyersanyagköltségek növekedésével és az éves szerződéseknek a rögzített árakra gyakorolt hatásával magyarázni.

(160) Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást, és megerősítette az ideiglenes rendelet (214) és (215) preambulumbekezdésében levont következtetését.

5.2.6. *Felhasználás*

(161) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA és az Eviosys felhívta a figyelmet a felhasználás visszaesésére mint az ok-okozati összefüggés mérlegelésekor figyelembe veendő tényezőre. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CISA megismételte állítását, azzal érvelve, hogy a felhasználás visszaesése megszüntetheti a dömpingelt behozatal és a megállapított kár közötti ok-okozati összefüggést. Mindazonáltal ezek a felek állításaikat nem támasztották alá bizonyítékokkal. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(162) A brazil kormány nem értett egyet a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (218) preambulumbekezdésében közölt következtetésével, miszerint a piaci kereslet 3 %-os szűkülése nem tekinthető a kár olyan okának, amely gyengítené a dömpingelt behozatal és a megállapított kár közötti ok-okozati összefüggést. A brazil kormány szerint a piac szűkülése szintén képes hatást gyakorolni a belföldi gazdasági ágazat termelési volumenére és állandó költségeire, ezért az azonos hatásokat eredményező egyéb tényezőkkel együtt kell elemezni.

(163) E tekintetben a Bizottság az ideiglenes rendelet (217) preambulumbekezdésében arra a következtetésre jutott, hogy a piac 3 %-os zsugorodása ellenére az uniós értékesítési adatok változatlanok maradtak, ami azt jelezte, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárt nem a csökkenő kereslet miatti volumenkiesés, hanem az érintett országokból származó behozatal által gyakorolt árlenyomás okozta. Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást, és megerősítette az ideiglenes rendelet (216)–(218) preambulumbekezdésében levont következtetését.

5.3. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(164) Az érintett országokból származó behozatal volumene és piaci részesedése nőtt a figyelembe vett időszak alatt, miközben áraik csökkentek. Ez időben egybeesett az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlásával. A Bizottság ezért megerősítette, hogy egyértelmű ok-okozati összefüggés áll fenn e behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár között.

(165) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a brazil kormány előadta, hogy a Bizottság nem különítette el megfelelően és nem különböztette meg megfelelően az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményének hatásait, az uniós felhasználás visszaesését és a Covid19-világjárvány hatásait a dömpingelt behozatal hatásaitól. A brazil kormány hivatkozott a Fellebbezési Testület által az Egyesült Államok – Melegen hengerelt acél ügyben hozott határozatára (226. pont).

(166) A brazil kormány felkérte a Bizottságot, hogy – lehetőség szerint kumulatív alapon – végezze el e három tényező ismételt értékelését az uniós gazdasági ágazat termelésére és állandó költségeire gyakorolt hatásaik tekintetében, és e hatásokat különítse el és különböztesse meg az állítólagos dömpingelt behozatal hatásaitól.

(167) Az Eviosys előadta, hogy a figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat nem tudta növelni értékesítési árait, jóllehet a visszaeső kereslet és a Covid19-világjárvány miatt növekvő előállítási költségei adódtak. Az Eviosys úgy vélte, hogy a Bizottságnak alaposabban kellene vizsgálnia az egyéb tényezők által az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetére gyakorolt hatást.

(168) A CANPACK továbbá úgy ítélte meg, hogy a Bizottság alábecsülte más tényezők hatását. Ezen belül a CANPACK nem értett egyet azzal, hogy a Covid19-világjárvány és az uniós piacon tapasztalható nyersanyaghiány önmagában nem gyengíthette az érintett országokból származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(169) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CISA azt is előadta, hogy a Bizottság nem vette megfelelően figyelembe a Covid19-világjárvány által okozott hatásokat, holott a teljes vizsgálati időszak arra a periódusra esett, amikor a világjárvány gazdasági hatása a legerősebben volt érzékelhető. A CISA előadta továbbá, hogy a mintában szereplő uniós gyártók beruházásai önmagukban is magyarázzák a jövedelmezőség csökkenését és a belföldi gazdasági ágazat ebből eredő állapotát.

(170) E tekintetben a Bizottság megerősítette, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (220) preambulumbekezdése is közli – megkülönböztette és elkülönítette az összes ismert tényezőnek az uniós gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt hatásait a dömpingelt behozatal káros hatásaitól.

(171) A beruházásokat illetően a Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő vállalatok közül a legnagyobb összegű beruházást megvalósító vállalat nyújtotta a legjobb teljesítményt. Tehát az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége és a vizsgálati időszak alatt végrehajtott beruházások között nincs közvetlen összefüggés. A beruházások szükségesek, végrehajtásukat jogszabály írja elő, és a dömpingelt behozatal hiányában lehetséges lett volna az észszerű nyereségből való finanszírozásuk (a teljes költség fedezése mellett), amint azt az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdése közli. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(172) A Bizottság az érdekelt felek észrevételeinek figyelembevételével az egyéb tényezők hatását is értékelte, és arra a következtetésre jutott, hogy e tényezők nem gyengítették az ok-okozati összefüggést. Az uniós gazdasági ágazat teljesítményére hatással lehettek az olyan tényezők, mint a Covid19-világjárvány, az egész évre rögzített árakat tartalmazó éves értékesítési szerződések, valamint az ECCS iránti keresletnek a figyelembe vett időszak alatt beálló csökkenése. Ezek a tényezők azonban nem magyarázták meg az uniós gazdasági ágazat által a figyelembe vett időszak egésze és különösen a vizsgálati időszak alatt elszenvedett árlenyomást.

(173) Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlása már a Covid19-világjárvány és a nyersanyagellátás zavarai előtt kezdődött. Továbbá: szokásos versenykörnyezetben az uniós gazdasági ágazatnak képesnek kellene lennie arra, hogy az inputanyagköltségek növekedését követően emelje értékesítési árait, ezért az éves szerződések hatása nem magyarázta azt, hogy az uniós gazdasági ágazat nem volt képes növelni értékesítési árait a figyelembe vett időszak egészében azért, hogy nyereséges maradhasson.

(174) Ezért a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (219)–(221) preambulumbekezdésében levont következtetését.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

6.1. Az alulértékesítési különbözet kiszámítása

(175) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CISA megjegyezte, hogy értelmezése szerint a jövőbeli környezeti költségekhez kapcsolódó kiigazítás nem vette figyelembe az uniós gazdasági ágazat részére a villamosenergia-árak emelkedésének ellensúlyozása érdekében nyújtott és nyújtandó meglévő és jövőbeli kompenzációkat. E tekintetben a Bizottság megerősítette, hogy ezeket a kompenzációkat valóban nem vette figyelembe a jövőbeli környezetvédelmi költségek kiszámítása során.

(176) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CSN előadta, hogy az ideiglenes rendelet (228) preambulumbekezdésében említett, a kárt nem okozó árhoz hozzáadott, tonnánkénti [10–20] EUR összegű további jövőbeli költség önkényes és spekulatív, továbbá torzítja az uniós és brazil értékesítések árainak összehasonlíthatóságát. A CSN hangsúlyozta, hogy az Unió és a Mercosur között megállapodás keretében Brazília határozott kötelezettségvállalásokat tett a fenntartható fejlődés kapcsán, különös tekintettel a többoldalú munkaügyi normákra és megállapodásokra, a multilaterális környezetvédelmi megállapodásokra, valamint a kereskedelemre és az éghajlatváltozásra. A CSN véleménye szerint a Bizottság a kárt okozó dömping megszüntetéséhez szükséges mértéket meghaladó mértékű védelmet nyújt az uniós gyártóknak, és felkérte a Bizottságot arra, hogy Brazíliára vonatkozóan ne végezze el további jövőbeli költségek hozzáadását.

(177) Az érdekelt felek végső tájékoztatása előtt és után a brazil kormány előadta, hogy az egyéb nemzetközi megállapodásoknak (például a Párizsi Megállapodásnak és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet égisze alatt aláírt megállapodásoknak) való megfeleléssel kapcsolatban felmerülő költségeket belefoglalták a kárt nem okozó árba, jóllehet azok semmilyen módon nem tükrözik a dömpingelt behozatal hatásait. A brazil kormány továbbá azzal érvelt, hogy a kárt nem okozó ár képzéséhez felhasznált 6 %-os haszonkulcsot a kárelemzés időszakában soha nem érték el, ezért ha a Bizottság a kárt nem okozó ár képzéséhez a 6 %-os haszonkulcsot alkalmazza, azzal túlzott mértékben ellensúlyozza az állítólagos dömpingelt behozatal káros hatásait, eltérve az 1994. évi GATT VI. cikkének (2) bekezdésében meghatározott céltól. A brazil kormány ezért felkérte a Bizottságot arra, hogy a többletköltségeket vonja le a kárt nem okozó árból.

(178) E tekintetben a Bizottság rámutatott arra, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdése értelmében figyelembe vette a jövőbeli költségeket, függetlenül a környezetvédelmi és munkaügyi normák, és/vagy olyan két- és/vagy többoldalú megállapodások harmadik országbeli helyzetétől és végrehajtásától, amelyeknek az érintett országok részes felei. A Bizottság az alaprendeletet alkalmazta, amely kizárólag az uniós gazdasági ágazat előállítási költségeire összpontosít, beleértve többek között az említett rendelkezésben említett megállapodásokból és egyezményekből eredő esetleges jövőbeli költségeket is. Ez a rendelkezés nem írja elő, hogy ezek a jövőbeli költségek tükrözzék a dömpingelt behozatal hatásait. Ebben az összefüggésben nem releváns a kérés, amely a hasonló nemzetközi megállapodások vagy az Unió és a Mercosur közötti (meg hatályba nem lépett) megállapodás Brazília általi végrehajtásának értékelésére irányul. A Bizottság ezért elutasította a brazil kormány felvetését.

(179) A Bizottság ezért megerősítette az ideiglenes rendelet (228)–(232) preambulumbekezdését.

(180) A Baosteel esetleges aszimmetriával kapcsolatos észrevételeinek kezelése érdekében az alulértékesítési különbözet megállapításához a Bizottság a Baosteelre vonatkozóan az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint megállapított számtanilag képzett exportárat használta fel, analógia útján alkalmazta, és összehasonlította az uniós gazdasági ágazat célárával, amely nem tartalmazta az Arcelor Mittal kapcsolt értékesítési egységeinél felmerülő SGA-költségeket. A Bizottság az áron aluli értékesítéshez kapcsolódó számítások során valamennyi exportáló gyártó esetében az így megállapított célárat alkalmazta. Ez azt jelenti, hogy az uniós gyártók kapcsolt értékesítési egységeinél felmerült költségeket nem vette figyelembe, tehát már nem állt fenn aszimmetria. A Törvényszék nemrégiben megerősítette azt a megközelítést, hogy az uniós gyártók kapcsolt értékesítési egységeinek költségeit nem veszik figyelembe ([21]).

([21]) Lásd: a Törvényszék 2022. szeptember 14-i ítélete, Methanol Holdings (Trinidad) kontra Bizottság, T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, 103. pont.

(181) Az ideiglenes rendelet (234) preambulumbekezdésében hivatkozott megközelítést alkalmazva a Bizottság ezt követően az érintett országokbeli és a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók megállapított súlyozott átlagos importára, valamint a mintában szereplő uniós gyártók által az uniós piacon a vizsgálati időszak alatt értékesített hasonló termék kárt nem okozó, súlyozott átlagos ára összehasonlításával meghatározta az alulértékesítési különbözetet. A Bizottság az ebből az összehasonlításból kiadódó különbséget kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékaként. A Kínában működő és a mintában nem szereplő exportáló gyártók tekintetében a Bizottság a mintában szereplő két exportáló gyártó dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlagát vette figyelembe.

(182) Annak meghatározása érdekében, hogy a (7) preambulumbekezdés szerinti előzetes tájékoztatási időszak négy hetében bekövetkezett-e a vizsgálat tárgyát képező behozatalok további jelentős növekedése és emiatt szükséges-e az e növekedés miatti további kár figyelembevétele az alulértékesítési különbözet kiszámítása során, figyelemmel arra is, hogy az előzetes tájékoztatási időszakra nem rendelt el az érintett behozatalok vonatkozásában nyilvántartásba vételi kötelezettséget, a Bizottság az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban elemezte a behozatali volumenek alakulását.

(183) A Surveillance 2 adatbázis adatai szerint az előzetes tájékoztatási időszak alatt az érintett országokból származó behozatali volumenek 58 %-kal voltak nagyobbak, mint a vizsgálati időszakban tapasztalt, négy hétre vetített átlagos behozatali volumenek. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban bekövetkezett-e a vizsgálat tárgyát képező behozatalok jelentős növekedése.

(184) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alkalmazásában a behozatal megnövekedését lényeges súlyosbító körülménynek indokolt tekinteni, ezért a behozatal megnövekedése miatti további kár számszerűsítése érdekében a kár megszüntetéséhez szükséges mértéket a behozatali volumen megnövekedése alapján kiigazította. Ennek érdekében a Bizottság az előzetes tájékoztatási időszak négy hetében tapasztalt 10 109 tonna behozatali volumen és a vizsgálati időszak 52 hetében tapasztalt behozatali volumen összegét elosztotta a vizsgálati időszakban tapasztalt behozatali volumen 56 hétre extrapolált értékével, és az így kapott hányadost vette figyelembe szorzótényezőként. A hányados értéke 4,1 %-ra adódott, tehát ilyen mértékű további kárt okozott a behozatal további megnövekedése. A végleges kárkülönbözetet tehát a Bizottság megszorozta ezzel a tényezővel.

(185) Így a végleges alulértékesítési különbözet az együttműködő exportáló gyártók és az összes többi vállalat esetében a következőképpen alakult:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet (%)	Végleges alulértékesítési különbözet (%)
Kínai Népköztársaság	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7	33,9
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9	23,9
	Egyéb együttműködő vállalatok: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd.; Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	34,6	32,2
	Minden más vállalat	77,9	77,9
Brazília	Companhia Siderúrgica Nacional	66,8	53,2
	Minden más vállalat	66,8	53,2

6.2. **Az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő különbözet vizsgálata Kína vonatkozásában**

(186) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Jintain észrevételeket tett az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatban. Vitatta a torzulás fennállását (héa-visszatérítés visszavonása), a torzulás és a kínai piaci árak közötti ok-okozati összefüggést, valamint azt, hogy a brazil árak alkalmasak voltak-e nemzetközi referenciaértékként való felhasználásra.

(187) Először: a héa-visszatérítés visszavonásával kapcsolatos torzulás fennállását a melegen hengerelt acéltekercsek (7208 27 KN-kód) vonatkozásában állapították meg, és ez a torzulás a teljes vizsgálati időszak alatt jelen volt. Ez az információ a „Customs Import and Export Tariff of the People's Republic of China" (A Kínai Népköztársaság import- és exportvámjai") című dokumentumban megtalálható. A héa-visszatérítés csökkentése vagy visszavonása az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében kifejezetten felsorolt olyan helyzetek egyike, amelyek nyersanyagpiaci torzulásokhoz vezetnek.

(188) Másodszor: a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban elegendő annak megállapítása, hogy a torzulás (jelen esetben a héa-visszatérítés visszavonása) fennáll, és hogy a belföldi kínai nyersanyagárak alacsonyabbak a reprezentatív nemzetközi piacok árainál. Ez a rendelkezés nem tartalmaz olyan jogi kötelezettséget, amely szerint bizonyítani kellene e torzulás és a kínai piacon az alkalmazandó jogi keret szerinti alacsonyabb árak közötti ok-okozati összefüggést.

(189) Harmadszor: a vizsgálati időszakban jelentős különbség volt megfigyelhető a melegen hengerelt acéltekercsek Jintai által fizetett vételára és a melegen hengerelt acéltekercsek brazil és török belföldi gyártelepi árai között (mindkét adat a Metal Bulletinből származott). Amint azt az ideiglenes rendelet (242) preambulumbekezdése kifejti, ezek az árak jelentősen magasabbak voltak, mint a Jintai inputárai: a [10–30] % és [30–50] % közötti tartományba estek.

(190) Végezetül: a Bizottság elemezte, hogy a török és brazil árak az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében véve megfelelő, a nemzetközi piacokra nézve reprezentatív árnak tekinthetők-e. A Bizottság először is megjegyezte, hogy mivel az alaprendelet nem tartalmaz egyedi szabályokat a tényleges árakra vonatkozóan, a Bizottság az Európai Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlata szerint széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik. Az állítás lényegét illetően a Bizottság megjegyezte, hogy számos referenciaár állt rendelkezésre olyan forrásokból, mint például a Metal Bulletin, de nem állt rendelkezésre megfelelőbb átlag, például nem volt olyan régiónként összesített referenciaérték, amely a vizsgálat céljára felhasználható lenne. A Bizottság a melegen hengerelt acéltekercsek török és brazil belföldi árait összevetette a Metal Bulletinben közölt többi lehetséges nemzetközi referenciaértékkel, és megállapította, hogy némelyik magasabb, némelyik pedig alacsonyabb volt, ami alátámasztja a brazil és török árak mint megfelelő nemzetközi referenciaértékek reprezentativitására vonatkozó következtetést. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy a Brazíliában forgalmazott melegen hengerelt acéltekercsek mögöttes mennyiségei igen jelentősek voltak.

(191) A Jintai előadta továbbá, hogy a Covid19-világjárvány torzította a melegen hengerelt acéltekercsek brazil belföldi árait. E tekintetben a Jintai összehasonlította a melegen hengerelt acéltekercsek brazil és kínai belföldi árait. A Bizottságnak azonban nem állt módjában figyelembe venni ezt az összehasonlítást, mivel – amint azt az ideiglenes rendelet (75) preambulumbekezdése megállapítja és a fenti (46) preambulumbekezdés megerősíti – az érintett termék nyersanyagainak (beleértve a melegen hengerelt acéltekercseket is) kínai árai jelentős torzulásoknak voltak kitéve. Továbbá – amint azt a fenti (55) preambulumbekezdés jelzi – a brazil belföldi piacon tapasztalható áremelkedés a síkacél termékek árainak globális emelkedésével egyidejűleg következett be. Végezetül: a Jintai által a melegen hengerelt acéltekercsek esetében érvényesített árak is jelentősen alacsonyabbak voltak, mint a Metal Bulletinben közölt törökországi belföldi gyártelepi árak.

(192) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Jintai további észrevételeket fogalmazott meg az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazását illetően. Azt állította, hogy a torzulás fennállása szükséges, de nem elégséges feltétel. A kínai kormány hasonló észrevételt tett az érdekelt felek végső tájékoztatását követően. A Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerint akkor áll fenn torzulás, ha az említett rendelkezésben meghatározott több intézkedés következtében valamely nyersanyag ára „*lényegesen alacsonyabb a reprezentatív nemzetközi piacokon fennálló áraknál*", és hogy ez a nyersanyag a termelési költségek legalább 17 %-át teszi ki. Ez a két feltétel azt jelenti, hogy az azonosított torzulás olyan komoly, hogy nagy valószínűséggel befolyásolja a kínai gazdasági ágazat versenyképességét, miközben további kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak. Emellett a

Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdésével összhangban további elemzésre került sor azelőtt, hogy az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazásáról döntöttek volna. Az ezzel kapcsolatos releváns elemzés elvégzése során a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik ([22]). Az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazása tehát a Jintai állításával ellentétben nem automatikus, hanem átfogó elemzés eredménye.

(193) Összefoglalva: a felek nem nyújtottak be meggyőző bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a brazil és a török belföldi gyártelepi árak a nemzetközi piacokra nézve nem reprezentatívak. A Bizottság ezért megerősítette ideiglenes következtetését, miszerint ezeket az árakat az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében nemzetközi referenciaértéknek tekinti.

(194) A fentiek alapján a Bizottság a Jintai állítását elutasította, az ideiglenes rendelet (235)–(243) preambulumbekezdéseit pedig megerősítette.

(195) Az ideiglenes rendelet (239) preambulumbekezdésével összhangban a Bizottság tovább vizsgálta, hogy más lehetséges nyersanyagok (például a hidegen hengerelt tekercsek) esetében fennálltak-e a 7. cikk (2a) bekezdése értelmében vett torzulások. A Bizottság megállapította, hogy a vizsgálati időszak alatt az érintett termék előállítási költségének több mint 17 %-át kitevő nyersanyagok egyikét sem érte a 7. cikk (2a) bekezdése értelmében vett torzulás. A Bizottság megerősítette továbbá, hogy a mintában szereplő másik exportáló gyártó, a Baosteel esetében (amely a melegen hengerelt acéltekercseket nem Kínában szerezte be) az alacsonyabb vám szabályának modulációja okafogyottá vált, mivel a dömpingkülönbözet alacsonyabb volt az alulértékesítési különbözetnél.

(196) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a kínai kormány az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésére hivatkozott, azzal érvelve, hogy a nyersanyagok esetleges torzulását érintő értékelés célja annak vizsgálata, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e a kár megszüntetéséhez. A kínai kormány szerint a nyersanyagokat érintő torzulások fennállása nem feltétlenül jelenti azt, hogy a kárkülönbözetet a dömpingkülönbözet szintjére kell emelni. A kínai kormány véleménye szerint a Bizottság nem végezte el annak értékelését, hogy az alulértékesítési különbözet elegendő-e a kár megszüntetéséhez, és közvetlenül alkalmazta a dömpingkülönbözetet, ami ellentétes az uniós jog követelményeivel és céljával.

(197) A Jintai hivatkozott közelmúltbeli vizsgálatokra, amelyek során a Bizottság a kárkülönbözetet az alulértékesítési különbözet szintjén határozta meg, és azt állította, hogy ez a különbözet megszüntetné az uniós gazdasági ágazatot ért kárt. Még ha a Bizottság úgy is találná, hogy a Jintai esetében az alulértékesítési különbözet nem elegendő a kár megszüntetéséhez, a kárkülönbözetet nem lehetne automatikusan a dömpingkülönbözet szintjén megállapítani, hanem egyéb észszerű módszerrel kellene meghatározni. A Jintai ezért arra kérte a Bizottságot, hogy a kiszámított alulértékesítési különbözetet vegye figyelembe a kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározása során vagy (a Jintai esetében) egy másik észszerű kárkülönbözet kiszámítása során.

(198) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „*annak vizsgálatakor, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e a kár megszüntetéséhez, a Bizottság figyelembe veszi, hogy az érintett termékkel kapcsolatban fennállnak-e nyersanyagpiaci torzulások*”, a 7. cikk (2b) bekezdése pedig kimondja, hogy „*amennyiben a Bizottság a benyújtott összes információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jut, hogy az Uniónak érdekében áll, hogy az ideiglenes vámok összegét e cikk (2a) bekezdésének megfelelően határozza meg, akkor e cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó*”. Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy az érintett termék tekintetében nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn, és arra a következtetésre jut, hogy az Uniónak érdekét szolgálja az ideiglenes vámok összegének a dömping szintjén történő meghatározása, a Bizottság nem köteles, illetve nem is jogosult arra, hogy a Jintai kérése szerint a dömpingkülönbözettől eltérő „*egyéb észszerű kárkülönbözetet*” számítson ki. Minden olyan esetben, amikor az a következtetés vonható le, hogy az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazása – a jelenlegi esethez hasonlóan – indokolt, tekintettel arra, hogy az uniós gazdasági ágazatot az exportáló országban fennálló nyersanyagpiaci torzulások következtében további kár érte, az ilyen további kár megszüntetéséhez szükségesnek ítélt vám szintjét helyénvaló a dömpingkülönbözet alapján megállapítani. A Bizottság ezért elutasította a kínai kormány és a Jintai állításait, és a Jintai tekintetében megerősítette a vám összegének a dömping szintjén történő megállapítását, amit az ideiglenes rendelet (277) preambulumbekezdése említ.

([22]) Lásd: a Törvényszék 2022. szeptember 14-i ítélete, Nevinnomysskiy Azot és NAK „Azot” kontra Bizottság, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, 377. pont.

(199) Ennek következtében az ideiglenes rendelet (275)–(280) preambulumbekezdései megerősítést nyernek.

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

7.1. Az uniós érdek az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése alapján

(200) Az ideiglenes szakaszban a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban arra a következtetésre jutott, hogy egyértelműen az Unió érdekét szolgálja, ha a Jintaira vonatkozó vámtételt a nyersanyagpiaci torzulások fennállása miatt megállapított dömpingkülönbözet szintjén állapítja meg.

7.1.1. *Szabad kapacitás az exportáló országban*

(201) Az exportáló országban elérhető szabad kapacitásra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (245) és (246) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.1.2. *A nyersanyagokért folyó verseny*

(202) A melegen hengerelt acéltekercsek kínai belföldi áraival kapcsolatos kérdést a (186)–(194) preambulumbekezdés tárgyalta. A nyersanyagokkal kapcsolatos versenyre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (247)–(248) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.1.3. *Az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatás*

(203) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Eviosys, az Astir Vitogiannis és a CANPACK további állításokat nyújtott be arra vonatkozóan, hogy az uniós gazdasági ágazat nincs abban a helyzetben, hogy biztosítsa a szükséges ECCS-mennyiségeket, ami arra kényszerítette őket, hogy a kínai behozatalt vegyék igénybe. Azt is előadták, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatal a hosszadalmas és összetett validálási eljárások, a megfelelő részletességű leírások hiánya, valamint az uniós védintézkedések keretében alkalmazott vámkontingensek miatt nem tekinthető alternatívának.

(204) A Bizottság gondosan megvizsgálta az uniós felhasználók és az uniós gazdasági ágazat által e tekintetben benyújtott valamennyi bizonyítékot.

(205) Bár a három felhasználó nagyon eltérő mértékben támaszkodik a kínai behozatalra, a Bizottság megjegyezte, hogy a Kínából származó ECCS igen kis részét vásárolták a Jintaitól, és hogy a mennyiségek nagy részét a Baosteeltől szerezték be (amelyet nem érint az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésében foglalt rendelkezések Jintai esetében történő alkalmazása), vagy a mintában nem szereplő két másik együttműködő kínai exportáló gyártótól vásárolták.

(206) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek a Jintai esetében történő alkalmazása – amely a nem együttműködő kínai exportőrökre vonatkozó vámtarifákat is befolyásolja – nem okozna az uniós felhasználókat érintő súlyos zavart az értékláncban. Az uniós felhasználók az ECCS-t a Baosteeltől és a másik két együttműködő, de a mintában nem szereplő kínai vállalattól is beszerezhetik. Annál is inkább így van, mert a Baosteelre kivetett végleges dömpingellenes vám az (57)–(60) preambulumbekezdésben ismertetett kiigazítások eredményeként jelentősen lefelé módosult, ami a mintában nem szereplő együttműködő exportőrökre megállapított vámtarifa lefelé történő módosítását is eredményezte. Emellett a felhasználók a dömpingellenes intézkedések hatálya alá nem tartozó egyéb harmadik országokból is importálhatnak ECCS-t.

7.1.4. *Az alaprendelet 7. cikkének (2b) bekezdése szerinti uniós érdekre vonatkozó következtetés*

(207) A Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (252) és (253) preambulumbekezdésben ismertetett következtetéseit, miszerint az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban az uniós érdeket szolgálja, ha az ideiglenes vámok mértékét a Jintai vonatkozásában állapítja meg.

7.2. Az uniós érdek az alaprendelet 21. cikke alapján

7.2.1. *Az uniós gazdasági ágazat érdeke*

(208) Az uniós gazdasági ágazat érdekére vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (255)–(256) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.2.2. *A felhasználók, a független importőrök és kereskedők érdeke*

(209) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően három felhasználó (nevezetesen az Eviosys, a CANPACK és az Astir Vitogiannis) határozottan kifogásolta a Bizottságnak az uniós érdekre vonatkozó előzetes következtetését, és megismételte azt az állítást, miszerint számos súlyos ellátási probléma áll fenn akkor, amikor a felhasználók az ECCS uniós gyártói számára adnak le megrendeléseket, ami hiányhoz vezet az uniós piacon, továbbá hogy az uniós gyártók az általuk előállított ECCS jelentős részét exportálják.

(210) A fent említett három felhasználó bizonyítékokat nyújtott be arra vonatkozóan, hogy az uniós gyártók nem szándékoznak vagy nem képesek szállítani a kért ECCS-mennyiségeket, valamint hogy problémák merülnek fel a megállapodás szerinti mennyiségek teljeskörű, rendszeres szállításával kapcsolatban.

(211) Az Eviosys aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a két uniós gyártó (a ThyssenKrupp és az ArcelorMittal) kihasználja piaci helyzetét, vagyis azt, hogy két kulcsfontosságú szereplők, amelyek együttesen nagyon magas piaci részesedéssel rendelkeznek, és a hatályos védintézkedéseknek köszönhetően már most is jelentős védelmet élveznek a behozatallal szemben úgy, hogy a túlzott áremelés politikáját folytatják (különösen 2021 óta).

(212) Az Eviosys, a CANPACK és az Astir Vitogiannis nem értett egyet a Bizottság azon következtetésével, miszerint az uniós gazdasági ágazat elegendő termelési kapacitással rendelkezik az uniós piaci kereslet kielégítéséhez. Véleményük szerint még ha igaz is lenne, hogy az uniós gazdasági ágazat elegendő kapacitással rendelkezik és elméletileg képes az uniós piac kiszolgálására, a valóság az, hogy az uniós gyártók nem szándékoznak vagy nem képesek kielégíteni vevőik mennyiségi igényeit, holott teljes termelésük több mint 20 %-át exportálják. Az Astir Vitogiannis véleménye szerint a teljes uniós kereslet kielégítéséhez az sem lenne elegendő, ha az uniós gazdasági ágazat 100 %-os kapacitáskihasználtsággal működne. Az uniós gyártóknál a múltban már többször bekövetkezett zavar vagy *vis maior* súlyosan érinti ECCS-termelésüket, és ennek következtében kihat azoknak a downstream ágazatoknak az életképességére, amelyek nagymértékben függenek ettől a koncentrált szállítói ágazattól. A CANPACK az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte ezt az állítását.

(213) Ezzel szemben az uniós gazdasági ágazat fenntartotta azt, hogy elegendő kapacitással rendelkezik az uniós piaci kereslet kielégítésére, valamint hogy a kereslet kielégítése érdekében exportértékesítéseit képes átirányítani az uniós piacra (amire már korábban is sor került). Az uniós gyártók előadták továbbá, hogy a korábbi ellátási problémák inkább az árakkal kapcsolatos megfontolásokból adódtak, mintsem termelési és ellátási hiányosságokból. Az uniós gazdasági ágazat előadta továbbá, hogy az uniós kereslet jelenleg csökken, és ezért van lehetősége további mennyiségeket szállítani.

(214) Az érdekelt felek ideiglenes és végső tájékoztatását követően a CANPACK előadta, hogy a vizsgálati időszakot követő helyzet és a piaci valóság jelentősen eltér attól, ami az ECCS uniós gyártói számára a vizsgálat megindításához alapul szolgált és a vizsgálati időszak alatt fennállt. Jelenleg a kínai gyártók által kínált ECCS árainak szintje az uniós piacon áraiéhoz hasonló, mit több, akár magasabb is annál. A CANPACK előadta, hogy a Bizottság által bevezetett intézkedések szintje egyértelműen nem megfelelő, tekintettel arra, hogy az ideiglenes vám szintjei az Unióból és Kínából származó ECCS árai közötti különbség többszörösei voltak. A CANPACK véleménye szerint az intézkedések az uniós és a kínai ECCS-gyártók által kínált árak hatalmas mértékű megkülönböztetéséhez vezetnének, megnyitva a lehetőséget az uniós gyártók előtt a további áremelésekre, valamint a két legnagyobb uniós ECCS-gyártó duopóliumára. Következésképpen az intézkedések végrehajtása pénzügyi veszteséget okozna az ECCS azon felhasználóinak, amelyek Kínából importálnak ECCS-t. Ezenkívül figyelembe kell venni, hogy a dömpingellenes vámok kivetése következtében az uniós ECCS-felhasználók haszonkulcsa alacsonyabb lesz, és e termékek árának emelkedését át kell hárítaniuk a fogyasztókra (akiknek már amúgy is komoly gondokat okoz a magas infláció), vagy a legrosszabb esetben akár fel is kell hagyniuk tevékenységükkel.

(215) Az Astir Vitogiannis arra is felkérte a Bizottságot, hogy az uniós érdek értékelése során vegye figyelembe a vizsgálati időszakot követően beállt fejleményeket. Rámutatott, hogy bár az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „*[a] vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni*”, az uniós bíróságok állandó ítélkezési gyakorlata egyértelműen fenntartotta, hogy az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése csak a dömping és a kár értékelésére vonatkozik, az uniós érdek értékelésére nem. E tekintetben az Astir Vitogiannis hivatkozott a Kazchrome ügyre, amelyben a Törvényszék megerősítette, hogy „*az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó annak eldöntésével összefüggésben, hogy fennáll-e az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdésének értelmében vett közösségi érdek, ami azt jelenti, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó*

információt az említett célokra tekintettel figyelembe lehet venni" ([23]), valamint a CPME ügyre, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy az uniós érdek értékelése „*a jövőbeli fejleményekre vonatkozó feltételezéseken alapuló előrejelzést foglal magában, amely összetett gazdasági helyzetek értékelésére is kiterjed*" ([24]). Ezen belül az Astir Vitogiannis azt állította, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakban az uniós gazdasági ágazat közel 100 %-kal emelte értékesítési árait, holott a költségek jóval kisebb mértékben emelkedtek, ami a panaszosok által jelentett legutóbbi pénzügyi eredmények szerint egészséges, robusztus haszonkulcsokat eredményezett.

(216) A Bizottság gondosan megvizsgálta a fenti érveket, beleértve a vizsgálati időszakot követő fejleményekkel kapcsolatos érveket is. A vizsgálati időszakot követően megfigyelt árszinteket illetően a Bizottság megjegyezte, hogy az árak valóban emelkedtek, de nem álltak rendelkezésére arra utaló bizonyítékok, hogy ezek a magasabb árak strukturálisak lettek volna. Épp ellenkezőleg: az érintett országokból származó behozatal árait illetően a Bizottság azt állapította meg, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakban (és különösen februárban) tapasztalható kezdeti csúcsot követően az importárak az előzetes tájékoztatási időszak előtt és alatt ([25]) egyaránt csökkenni kezdtek, annak ellenére, hogy sor került az ideiglenes vámok közelgő kivetésének bejelentésére. Az uniós piacon tapasztalt állítólagos ellátási problémákkal kapcsolatban megjegyzendő, hogy a Bizottság a különböző érdekek mérlegelésekor nem volt meggyőződve arról, hogy ezek nagyságrendje és mértéke megfelelő ahhoz, hogy megkérdőjelezzék az intézkedések létjogosultságát vagy szintjét. E tekintetben a Bizottság tudomásul vette az uniós gazdasági ágazat nyilatkozatát, amely szerint a kereslet és a kínálat egyensúlya az ECCS vásárlói felé tolódik el: az árak már csökkennek, amint azt az érintett országokból származó behozatal árainak alakulása is mutatja. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az uniós gazdasági ágazat készen áll arra, hogy a keresleti többlet kielégítése érdekében exportértékesítéseit átirányítsa az uniós piacra, amint azt a múltban is tette. Továbbá, tekintettel a 2022 hátralevő részében és 2023-ban várható gazdasági lassulásra ([26]), várhatóan sem az árak, sem a kereslet nőnek tovább. A Bizottság emlékeztetett arra is, hogy az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerint az uniós érdek vizsgálatának részeként „különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére". E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a felhasználók nem jelentették ki meggyőzően, hogy az intézkedések tervezett szintje olyan mértékben befolyásolná jövedelmezőségüket és működésüket, ami felülmúlná a dömpingelt behozatal által kiváltott torzító hatások és az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár megelőzését szolgáló intézkedések bevezetésének szükségességét. Amint azt az ideiglenes rendelet (265) preambulumbekezdése kifejti, a kérdőívre választ adó egyetlen felhasználó (az Eviosys) adatai alapján úgy tűnt, hogy az Eviosys képes lenne fedezni az esetleges költségnövekedést, figyelembe véve az ECCS felhasználásával előállított termékek értékesítéséhez kapcsolódó jelenlegi jövedelmezőséget és az érintett országokból származó behozatal részesedését a vállalat beszerzési portfóliójában. Ezt a következtetést az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően nem kérdőjelezték meg. A Bizottság tehát nem találta úgy, hogy az összes szóban forgó érdeket tekintetbe véve a vizsgálati időszakot követő fejlemények eredményeként az intézkedések bevezetése ne lenne megfelelő.

(217) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eurofer előadta, hogy az Astir a közelmúltban elutasított szállításokat, és nem érdeklődött a lehetséges jövőbeli szállításokról, az Eviosys kereslete pedig 2022-ben csökkent. A Bizottság megjegyezte, hogy a bizonyítékok többségét az uniós gyártók nyújtották be, de azokat az érintett felhasználókkal folytatott levelezésből származó idézetekkel nem támasztották alá. Ezért a Bizottságnak nem állt módjában ellenőrizni a benyújtott kiegészítő bizonyítékokat, különösen mivel azokat az eljárás során későn nyújtották be.

(218) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Astir Vitogiannis, valamint a CISA és a CANPACK szintén aggodalmának adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az ideiglenes rendelet által előírt formában és szinten alkalmazott dömpingellenes intézkedések a független felhasználók és feldolgozók kárára aránytalan mértékben és tisztességtelenül védik és erősítik az uniós gyártók meglévő duopóliumát. Azt állította továbbá, hogy az uniós felhasználók költségeinek növekedése jelentősen csökkenti versenyképességüket az ECCS-alapú termékek (fémcsomagolás, koronazáras kupakok) azon beszállítóihoz képest, amelyek olyan harmadik országokban működnek, ahol nincsenek hatályban dömpingellenes intézkedések. Ezek az intézkedések jelentős költségnövekedést

([23]) Lásd: Transnational Company Kazchrome és ENRC Marketing kontra Tanács, T-192/08, EU:T:2011:619, 221–225. pont.

([24]) Lásd: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) és társai kontra Tanács, T-422/13, EU:T:2017:251, 144. pont, amely hivatkozik a T-132/01. sz., Euroalliages és társai kontra Bizottság ügy, EU:T:2003:189, 47. pontjára.

([25]) Az előzetes tájékoztatásra 2022. április 25-én került sor.

([26]) Európai Bizottság, „2022. nyári gazdasági előrejelzés: A háború miatt romló gazdasági kilátások", elérhető a következő internetcímen: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/ip_22_4511

fognak eredményezni a felhasználók és a feldolgozók számára jövedelmezőségük rovására, mivel ők maguk nem képesek teljes mértékben fedezni e költségnövekedéseket, tekintettel arra, hogy a végtermékek költségeinek jelentős részét az ECCS teszi ki (élelmiszer- és italcsomagolások, koronazáras kupakok stb.). Az Astir Vitogiannis előadta, hogy egyszerűen irreális a költségnövekedés teljes áthárítása az ellátási láncon lefelé, és állítását bizonyítékokkal támasztotta alá.

(219) Ezenkívül az Astir Vitogiannis aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy az ilyen magas szintű dömpingellenes intézkedések (és azoknak már az ideiglenes szakaszban történő alkalmazása) igen nagy kockázatot jelent az uniós felhasználók számára a már árutovábbítás alatt álló nyersanyagok és megrendelések tekintetében. Ezek a felhasználók olyan helyzetbe kerülhetnek, hogy a rendkívüli pénzügyi hatás és a behozatali vámeljáráshoz szükséges biztosítékok miatt nem áll majd módjukban importálni ezt az anyagot. Ezért az Astir Vitogiannis arra kérte a Bizottságot, hogy vegye figyelembe ezeket a különleges körülményeket, és gondoskodjon arról, hogy hozzanak intézkedéseket az árutovábbítás alatt álló árukra vonatkozó ideiglenes dömpingellenes intézkedések következményeinek korlátozására.

(220) Amint azt a fenti (216) preambulumbekezdés is kifejti, ezek a felhasználók viszonylag általános állításokra támaszkodtak, valamint nem számszerűsítették és nem támasztották alá az intézkedéseknek a jövedelmezőségükre és életképességükre gyakorolt hatását. Épp ellenkezőleg: amint azt az ideiglenes rendelet (265) preambulumbekezdése kifejti, az Eviosys – az egyetlen felhasználó, amely kitöltötte a kérdőívet, valamint a költségekre és a jövedelmezőségre vonatkozó adatokat nyújtott be – láthatólag képes lenne viselni az esetleges költségnövekedést. Ennek alapján a Bizottság elutasította ezeket az állításokat.

(221) Az Eviosys továbbá aggodalmának adott hangot a védintézkedések és a dömpingellenes intézkedések egyidejű alkalmazásával kapcsolatban, amelyek ugyanazon importált termékekre gyakorolt együttes hatása véleménye szerint súlyosbítaná az egyes intézkedések által az uniós felhasználókra és fogyasztókra gyakorolt negatív továbbgyűrűző hatásokat. Az Eviosys korábbi beadványokra hivatkozott, amelyekben kifejtette, hogy a hatályban lévő védintézkedések az európai és globális acélpiac egyéb közelmúltbeli fejleményeivel együtt az ECCS-t érintő jelentős ellátási hiányhoz vezettek az Unióban, ami az Eviosyst és az acélcsomagolás-ágazat egészét egyaránt érinti. Ez nemcsak a Kínából származó behozatalt érinti, hanem az egyéb harmadik országokból származó behozatalt is, amelyek között olyan is van, amelyre a védintézkedések keretében még országspecifikus kontingenst sem osztottak ki. Az Eviosys nem értett egyet az ideiglenes rendelet (250) preambulumbekezdésében közölt bizottsági állítással, amely szerint „*az uniós felhasználók egyéb harmadik országokból is beszerezhetik a vizsgált terméket*”. Az Eviosys véleménye szerint ha dömpingellenes vámokat vetnek ki a kínai és brazil behozatalra, akkor ezek az intézkedések tovább súlyosbítják az uniós piacon tapasztalható korlátozott kínálatot, különösen azért, mert a Bizottság által ideiglenesen kivetett vámok szintje rendkívül magas.

(222) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a dömpingellenes intézkedések csak akkor és annyiban alkalmazandók, ha és amennyiben az érintett termék behozatala nem tartozik a védintézkedések hatálya alá. Az (EU) 2019/1382 rendelet ([27]) szerint ugyanarra a termékre nem alkalmazható egyidejűleg kettő korrekciós intézkedés. Ez az elv a jelen rendeletben is tükröződni fog, az alábbi (262) és (263) preambulumbekezdésben foglaltak szerint. A felek mindenesetre nem támasztották alá, hogy az intézkedések kombinációja ténylegesen hogyan érintené őket olyan kedvezőtlen módon, amelyből az a következtetés lenne levonható, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellentétes az uniós érdekkel. Ezért a Bizottság ezt az érvet elutasította.

(223) Az érdekelt felek ideiglenes és végső tájékoztatását követően a CANPACK kifogásolta a Bizottság megállapítását, miszerint az ECCS uniós felhasználóinak rendelkezésére áll alternatíva a harmadik országokból származó ECCS-beszállítások formájában, tekintettel arra, hogy az egyéb harmadik országok esetében megállapított védelmi vámkontingensek alacsonyabbak, mint a Kína esetében megállapított vámkontingensek, és ezért jóval gyorsabban kimerülnek. A CANPACK előadta, hogy – a Bizottságnak az ideiglenes rendeletben szereplő állításával ellentétben – a Japánból és Dél-Koreából származó ECCS árai a vizsgálati időszakban nem voltak jelentősen magasabbak, hanem összehasonlíthatók voltak a Kínából származó behozatal átlagos importárával (Japán: 776 EUR, azaz + 8,5 % a kínai árakhoz képest; Dél-Korea 763 EUR, azaz + 6,7 % a kínai árakhoz képest), holott e két országban a költségszint magasabb, mint Kínában.

([27]) A Bizottság (EU) 2019/1382 végrehajtási rendelete (2019. szeptember 2.) védintézkedések hatálya alá tartozó acéltermékekre vonatkozóan dömping- és szubvencióellenes intézkedéseket bevezető rendeletek módosításáról (HL L 227., 2019.9.3., 1. o.).

(224) Az Astir Vitogiannis arra is rámutatott, hogy a nagyon magas dömpingellenes vámtarifák tulajdonképpen betiltják a Kínából és Brazíliából származó behozatal többségét, miközben nem áll rendelkezésre egyéb harmadik országokból származó reális és elegendő mértékű alternatív ellátás. Az Astir Vitogiannis nem értett egyet a Bizottság azon állításával, miszerint a vizsgálat alá nem vont egyéb országokból származó behozatal csökkenése a Brazíliából és Kínából származó, állítólagosan alacsony és dömpingelt importáraknak tudható be, és hogy „*[A]z érintett országokból származó dömpingelt behozatal hiányában az egyéb harmadik országokból származó behozatal növekedne, mivel az uniós piacon az értékesítési árak vonzóbbak lennének*". Az Astir Vitogiannis véleménye szerint a rendelkezésre álló Eurostat-adatok azt mutatják, hogy a vizsgálat alá nem vont országokból (pl. az Egyesült Királyságból, Dél-Koreából) származó behozatal árai jelentősen emelkedtek a közelmúltban (azaz a vizsgálati időszak végét követően) a Kínából és Brazíliából származó behozatal állítólagosan alacsony és dömpingelt árainak ellenére is, valamint annak ellenére, hogy a vizsgálat alá nem vont szóban forgó országokból származó behozatal volumene ugyanakkor csökkent. Ez is azt bizonyítja, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatalra nem lehet a Brazíliából és Kínából származó kieső behozatal tényleges, garantált pótlásaként tekinteni. Végezetül: az Astir Vitogiannis azzal érvelt, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatal az üzleti tevékenység jellege miatt akár egy évig is elhúzódó, hosszadalmas minősítési és érvényesítési eljárást tesz szükségessé.

(225) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Amint azt az ideiglenes rendelet (250) preambulumbekezdése már kifejtette, a Bizottság megállapította, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatal teljes volumene 23 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, miközben az érintett országokból származó behozatal nőtt. Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hiányában az egyéb harmadik országokból származó behozatal valószínűsíthetően megnőne, tekintettel arra, hogy az uniós piac vonzóbb lenne és magasabb árakat lehetne érvényesíteni. Továbbá az uniós gazdasági ágazat által benyújtott információk szerint az árak már 2022 májusában csökkenni kezdtek, amit a (216) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az érintett országokból származó behozatal árai is alátámasztottak; az egyensúly a vevők javára billent, és az érintett szereplők mindenesetre készen állnak arra, hogy az exportértékesítések egy részét átirányítsák az uniós vevőkhöz. Ennek megfelelően a Bizottság ezt a felvetést elutasította.

(226) Az érdekelt felek ideiglenes és végleges tájékoztatását követően a CISA előadta, hogy az uniós gazdaságban jelenleg tapasztalható inflációs nyomás, az ellátási láncokra nehezedő nyomás, az érintett terméknek és nyersanyagainak a geopolitikai fejlemények miatti korlátozott rendelkezésre állása, valamint az ellátási lánc súlyos zavarai miatt a Bizottságnak fel kell hagynia az intézkedésekkel, vagy legalábbis fel kell függesztenie azokat. A CISA és a kínai kormány továbbá azzal érvelt, hogy az ECCS-t elsősorban alacsony árú élelmiszerkonzervek előállítására használják, amelyeket nagy mennyiségben vásárolnak azok az alacsonyabb jövedelmű uniós fogyasztók, akik az infláció miatt már jelenleg is magasabb megélhetési költségekkel szembesülnek. A CISA és a kínai kormány hivatkozott továbbá az Eviosys által az uniós piacon tapasztalható ellátási hiánnyal kapcsolatban tett észrevételekre, és felhívta a figyelmet az uniós gyártók nagymértékű piaci erejére, ami hátrányosan érinti a downstream gazdasági ágazat alkupozícióját. E tekintetben a Tata Steel és a ThyssenKrupp közös vállalkozás betiltásáról szóló, 2019. június 11-i bizottsági határozatra hivatkoztak ([28]).

(227) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Először: megjegyezte, hogy a CISA ezen állításai általános jellegűek, és nem nyújtottak be konkrét magyarázatot vagy bizonyítékot az említett tényezőknek a felhasználók helyzetére gyakorolt hatására vonatkozóan. Továbbá – amint azt az ideiglenes rendelet (266) preambulumbekezdése kifejti – az élelmiszerárakra gyakorolt lehetséges hatás kapcsán az Eviosys nem támasztotta alá állítását annak bizonyítására, hogy az ECCS árainak emelkedése az élelmiszer-csomagolás árának emelkedését és végső soron az élelmiszerek árának emelkedését eredményezné, vagy hogy ez az esetleges áremelkedés ugyanolyan arányú lenne, mint az ECCS árának emelkedése. Ezenkívül az ECCS-t a csupán a konzervdobozok fedelének előállítására használják, míg magát a dobozt a drágább ónozott lemezből készítik. Ezért az ECCS árainak esetleges emelkedése önmagában valószínűleg nem lesz jelentős hatással az élelmiszer-csomagolás áraira. Ezt a következtetést az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően nem kérdőjelezték meg. A Bizottság ezért elutasította a CISA és a kínai kormány állításait.

(228) Összefoglalásként a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése értelmében a különböző érdekek összességének értékelése alapján állapítják meg azt, hogy az uniós érdek szükségessé tesz-e beavatkozást. Egy ilyen vizsgálat során különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére.

([28]) Bizottsági határozat az M.8713. számú, Tata Steel/ThyssenKrupp/közös vállalkozás ügyben, 2019. június 11., (444) preambulumbekezdés.

(229) A Bizottság gondosan megvizsgálta az uniós érdekkel kapcsolatos valamennyi állítást és bizonyítékot, valamint ellenőrizte, hogy az intézkedések által az uniós gazdasági ágazatnak nyújtott védelem egyértelműen aránytalan lenne-e a felhasználóknak a jelen szakaszban meghatározott érdekeihez viszonyítva.

(230) Tekintettel a dömping és a kár egyértelmű helyzetére, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy végleges intézkedésekre szükség van ahhoz, hogy az uniós gyártók visszaállhassanak a fenntartható nyereségszintre. A Bizottság konkrétan arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár és az érintett országokból származó dömpingelt behozatallal szembeni védelem szükségessége elsőbbséget élvez a felhasználók által felvetett kérdésekkel szemben. Mindazonáltal a felhasználók által ismertetett kérdések és a vizsgálati időszak után bekövetkezett piaci fejlemények fényében – amint azt az alábbi (244) preambulumbekezdés részletesebben kifejti – a Bizottság mérlegelte a vámok olyan formájának alkalmazását, amely jobban megfelelne ezeknek a fejleményeknek.

(231) A Bizottság ezért megerősítette az ideiglenes következtetést, miszerint az érintett termék behozatalára vonatkozó végleges intézkedések bevezetése ellen nem szólnak az alaprendelet 21. cikke szerinti, az uniós érdekből fakadó kényszerítő okok.

7.2.3. Az uniós érdekre vonatkozó következtetés

(232) A fentiek alapján a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (274) preambulumbekezdésében közölt következtetését, miszerint nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy az ECCS érintett országokból származó behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése ellentétes lenne az uniós érdekkel.

8. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

8.1. **Végleges intézkedések**

(233) A dömpinggel, a dömpingből származó kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések mértékével és az uniós érdekkel kapcsolatban az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban levont következtetéseket figyelembe véve végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(234) Az ideiglenes rendelet (278) preambulumbekezdésében ismertetett megközelítést követve a mintában nem szereplő egyéb kínai együttműködő vállalatokra kivetett végleges vám a mintában szereplő két kínai vállalatra megállapított dömpingkülönbözetek súlyozott átlagán alapult, amely (az ideiglenes szakaszban megfigyeltekkel ellentétben) alacsonyabb volt a kárkülönbözet súlyozott átlagánál.

(235) A Bizottság által 2022. szeptember 16-án elvégzett pontosításokat és helyesbítéseket követően a CISA megjegyezte, hogy továbbra sem egyértelmű az, hogy a többi együttműködő vállalatra vonatkozó rögzített vám az adott vállalatok esetében megállapított dömpingkülönbözeten vagy kárkülönbözeten alapul-e. Megismételte továbbá azt az érvét, miszerint a Bizottság nem tett megállapításokat a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok nyersanyagaira vonatkozóan. Következésképpen az alaprendelet 7. cikkének (2a) és (2b) bekezdése nem alkalmazandó ezekre a vállalatokra.

(236) A Bizottság tisztázta, hogy a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra vonatkozó rögzített vám a dömpingkülönbözetek súlyozott átlagán alapult, amely alacsonyabb volt, mint a megállapított kárkülönbözetek súlyozott átlaga. Emellett a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kínai exportáló gyártók mintája reprezentatív, és – amint az az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekezdésében is szerepel – egyik fél sem vitatta a kiválasztott mintát, illetve egyetlen fél sem tett észrevételt azzal kapcsolatban. Következésképpen a mintában szereplő vállalatokra vonatkozó ténymegállapításokat – ideértve a Jintai esetében az alaprendelet 7. cikkének (2a) és (2b) bekezdésére vonatkozó ténymegállapításokat – a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok tekintetében is reprezentatívnak tekintette a Bizottság. A Bizottság ezért helyénvalónak ítélte, hogy e ténymegállapításokat figyelembe vegye, amikor a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok kár- és dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlagát a mintában szereplő két vállalat adatai alapján kiszámítja. Ezért elutasította a felvetést.

(237) Amint azt az ideiglenes rendelet (279) és (280) preambulumbekezdése kifejti: tekintettel a kínai gyártók alacsony szintű együttműködésére, valamint arra, hogy a Jintaira kivetett vám szintje az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésével összhangban megállapított dömpingkülönbözet szintjén alapult, az országos vámszint meghatározása a Jintai által reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusonként megállapított legmagasabb dömpingkülönbözetek alapján történt. A nyersanyagoknak a 7. cikk (2a) bekezdése szerinti torzulásaira vonatkozó ténymegállapítások miatt a Bizottságnak a nem együttműködő vállalatok tekintetében nem kellett kiszámítania az alulértékesítési különbözetet vagy kárkülönbözetet.

(238) Brazíliában az együttműködés foka magas volt, és ennek következtében a maradékvám szintjét a Companhia Siderúrgica Nacionalra kivetett váméval azonos szinten határozta meg a Bizottság.

(239) Az ideiglenes szakaszban a Bizottság értékvámokat vetett ki. Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CSN, az Eviosys, a Baosteel és a görög külügyminisztérium felkérte a Bizottságot, hogy fontolja meg az értékvámok helyett minimális importár alkalmazását. A CSN előadta, hogy a minimális importár lehetővé tenné az uniós gyártók számára, hogy kilábaljanak az állítólagos kárt okozó dömping hatásaiból, és ugyanakkor kivédené a vizsgálati időszakot követő indokolatlan áremelkedések minden olyan kedvezőtlen hatását, amely jelentős negatív hatást gyakorolhatna a felhasználók üzleti tevékenységére. A minimális importár eloszlatná az érintett termék hiányától tartó felhasználók aggályait is, és megelőzné az uniós piac ellátásának súlyos zavarait.

(240) A Bizottság értékelte ezeket az állításokat, és úgy ítélte meg, hogy a minimális importár nem tekinthető a vámok megfelelő formájának, mivel jellemzően rögzített szinten határozza meg az árat, és így erőteljesebb piaci beavatkozásra képes. Ez különösen problémás lehet a szóban forgó ügyben, ahol a piacon kis számú uniós gyártó van jelen. Emellett a minimális importár gyakran a vám nem megfelelő formája olyan piacok esetében, ahol volatilitás (pl. a nyersanyagárak volatilitása) tapasztalható (mint például az acéltermékek esetében). A Bizottság ezért elutasította ezeket a kérelmeket.

(241) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eviosys és a Baosteel megismételte a minimális importár alkalmazásának megfontolására irányuló kérését. Ezt a kérést a CANPACK is támogatta. Emellett az Eviosys azt javasolta, hogy az intézkedések alkalmazásának első két évében egy minimális importárat kellene alkalmazni egy olyan értékvámmal kombinálva, amely a minimális importár betartásának elmulasztása esetén válik alkalmazandóvá, az első két után pedig automatikusan lépjen a minimális importár helyébe a rögzített vám. Az Eviosys a kérését az érintett termék uniós gyártók általi elérhetőségével kapcsolatos kivételes körülményekkel indokolta, amelyek véleménye szerint a következő két évben meg fognak oldódni. Ezenkívül több olyan korábbi rendeletre ([29]) hivatkozott, amelyekben a Bizottság a felhasználók érdekeinek védelme és az ellátási hiány megelőzése érdekében a vámok helyett minimális importárat alkalmazott. Hivatkozott olyan korábbi vizsgálatokra, amelyek esetében a dömpingellenes intézkedések időbeli hatálya a kivételes piaci körülmények miatt két évre korlátozódott ([30]).

(242) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eurofer egyetértett a Bizottság ténymegállapításaival, miszerint a minimális importár nem lenne megfelelő dömpingellenes vám a szóban forgó vizsgálatban, mivel az ECCS előállítási költségei a közelmúltban jelentősen megnövekedtek, ami hatással van az ECCS eladási árára. A minimális importár emiatt nem jelentene megfelelő könnyítést az ágazat számára. Hozzá kell tenni azt is, hogy ez az ügy jelentősen eltért a korábbi vizsgálatoktól, amelyek esetében minimális importár alkalmazására került sor, továbbá hogy a minimális importárak könnyen kijátszhatók vagy fedezhetők.

(243) A Bizottság megjegyezte, hogy sem az Eviosys, sem a Baosteel nem nyújtott be új információt vagy bizonyítékot a minimális importár bevezetésére irányuló ismételt kérése alátámasztására. Ezért a fenti (240) preambulumbekezdésben szereplő ténymegállapítások továbbra is érvényesek maradtak. Az Eviosys továbbá nem nyújtott be bizonyítékot azon állításának alátámasztására, miszerint a minimális importár megfelelőbb lenne, mint a Bizottság által az állítólagos ideiglenes ellátási hiány kezelésére javasolt rögzített vám. Megkérdőjelezte továbbá az állítólagos ideiglenes ellátási hiányt, tekintettel az uniós gazdasági ágazat azon beadványaira, amelyek szerint az uniós gazdasági ágazat a továbbiakban is elegendő mennyiséget fog értékesíteni az érintett termékből. Végezetül: még ha az állítólagos ellátási hiány valóban be is következne, az aktában semmi nem utalt arra, hogy a minimális importár

([29]) Ezek a vizsgálatok többek között a Kínából, Oroszországból, Koreából, Japánból és az Egyesült Államokból származó szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek, a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából származó melegen hengerelt síkacél-termékek, a Kínából származó melamin és a Kínából származó szolárüveg behozatalára vonatkoztak. A teljes listát lásd az Eviosys 2022. szeptember 13-i beadványának 4–5. oldalán.

([30]) Ugyanott, lásd a 6–7. oldalt.

előírásának kétéves időszaka megfelelő és arányos eszköz lenne a probléma kezelésére. Ami az Eviosys által a minimális importár előírására vonatkozóan említett korábbi rendeleteket illeti, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a minimális importár előírásának helyénvalóságát eseti alapon értékelik, figyelembe véve az egyes ügyek sajátos körülményeit. A szóban forgó ügyben a fenti (240) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt – nevezetesen, hogy a minimális importár csak olyan alapvető szintű védelmet nyújt, amely a dömpingre és a kárra vonatkozó egyértelmű ténymegállapítások, valamint a jelenlegi nehéz és ingadozó piaci feltételek miatt jelen esetben nem elegendő – a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a minimális importár nem lenne megfelelő típusú dömpingellenes intézkedés. Ami a korábbi rendeletekre való hivatkozásokat illeti (amelyek esetében a vonatkozó dömpingellenes intézkedések teljes időtartama két évre korlátozódott), a Bizottság nem értette, hogy mennyiben relevánsak, tekintettel arra, hogy e rendeletek az intézkedések teljes időtartamát érintették, nem pedig az intézkedések formájának többéves alkalmazást követő módosításáról szóltak (amit az Eviosys javasolt). Ezenkívül, amint arra maga az Eviosys is rámutatott, az intézkedések időtartamának korlátozására vonatkozó indokolás mindegyik rendeletben az adott vizsgálat ténybeli körülményeihez igazodott, és az egyes indokolások jelentősen eltértek egymástól. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a hivatkozott rendeletek a szóban forgó ügytől eltérő helyzetekre vonatkoznak. A fenti ténymegállapításokra tekintettel a Bizottság elutasította e kéréseket.

(244) Ami az intézkedések formáját illeti – tekintettel az ECCS árainak a vizsgálati időszak végét követően megfigyelt volatilitására, vagyis arra, hogy csaknem megkétszereződtek – a Bizottság úgy ítélte meg, hogy értékvám helyett tonnánként meghatározott rögzített vámot kell alkalmazni. A rögzített vagy specifikus vám lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat védelmét az érintett országokból származó, kárt okozó dömpingelt behozatallal szemben, ugyanakkor áremelkedés esetén az értékvámhoz képest kevésbé lenne korlátozó, mivel ebben az esetben súlya jelentősen csökkenne.

(245) A rögzített vám alapja a vizsgálati időszak alatt érvényesített, kárt nem okozó vagy nem dömpingelt ár.

(246) A Bizottság emlékezteti a feleket arra, hogy amennyiben az érintett országokból származó behozatal árai jelentősen megváltoznának, és ez a változás tartósnak bizonyulna és csökkentené a dömpingellenes intézkedések hatékonyságát, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy figyelembe vegye e tartós változásokat és az intézkedéseket esetlegesen az új körülményekhez igazítsa (beleértve az intézkedések formájának megváltoztatását is).

(247) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Eurofer kifogásolta a javasolt rögzített vámot, azzal érvelve, hogy az értékvám alkalmazását a vizsgálati időszakot követően bekövetkezett fejlemények indokolják. Ezen belül azt állította, hogy a gáz- és villamosenergia-árak drámaian emelkedtek az Unióban, és a közeljövőben várhatóan tovább nőnek majd. Hozzátette, hogy az energiaárak Brazíliában és Kínában nem ugyanazt a növekvő tendenciát követik, amely lehetővé tenné, hogy az ezen országokból származó behozatal alacsony áron jusson el az Unióba. Az Eurofer ezért azzal érvelt, hogy tekintettel az ECCS tartósan magas árszintjére, az uniós gazdasági ágazat megfelelő védelmének biztosításához értékvámokra van szükség. Végezetül: tekintettel arra, hogy az ECCS árszintjében nem fognak további, rendkívül szokatlan csúcsok bekövetkezni, nem áll fenn annak a kockázata, hogy az értékvámok megfizethetetlenek lesznek.

(248) A Bizottság elismerte, hogy az energiaárak valóban emelkedtek. Nem érkezett azonban észrevétel és nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az ECCS-gyártóknak ne állna módjában áraik növelése és a megnövekedett összköltség felhasználókra történő áthárítása, továbbá hogy e tekintetben miben különbözne egymástól az értékvám és a rögzített vám. Arra vonatkozóan sem nyújtottak be bizonyítékot, hogy a vizsgálati időszak alatt megállapított, nem dömpingelt vagy kárt nem okozó ár alapján kiszámított rögzített vámok megakadályoznák azt, hogy az uniós gazdasági ágazat felépüljön a vizsgálati időszak alatt elszenvedett kárból. Ugyanakkor, amint azt az Eurofer elismerte, jóllehet az árak 2022 februárja és májusa között elérték csúcspontjukat, majd azóta folyamatosan csökkentek, jóval a vizsgálati időszak árszintje felett maradtak még ezt az időszakot követően is. Tekintettel ezekre a körülményekre, a Bizottság megerősítette a fenti (244) preambulumbekezdésben foglalt következtetéseit, miszerint a rögzített vám biztosítani fogja az uniós gazdasági ágazat védelmét az érintett országokból származó kárt okozó dömpingelt behozatallal szemben, és a felhasználóknak a magas árakkal kapcsolatos aggályait is a lehető legnagyobb mértékben sikerült eloszlatni. Mindenesetre – amint azt a fenti (246) preambulumbekezdés is közli – amennyiben az érintett országok árai jelentősen megváltoznak, ez a változás tartós jellegű és a rontja a dömpingellenes intézkedések hatékonyságát, akkor az intézkedések szintje és/vagy formája felülvizsgálható.

(249) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CNS brazil exportáló gyártó 2022. szeptember 13-án az árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott fel. Mivel az ajánlat benyújtására jóval az alaprendelet 8. cikkében meghatározott határidőt követően került sor, a Bizottság a késedelmes benyújtásra hivatkozva elutasította azt. A Bizottság erről az aktához csatolt feljegyzésben tájékoztatta az összes érdekelt felet.

(250) A fentiek alapján a végleges dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Kárkülönbözet (%)	Végleges dömpingellenes vám (%)	Végleges dömpingellenes vám (EUR/tonna)
Kínai Népköztársaság	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7	33,9	30,7	239,82
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9	53,9	53,9	428,37
	Egyéb együttműködő vállalatok: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd. Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	34,6	37,6	34,6	271,01
	Minden más vállalat	77,9	77,9	77,9	607,98
Brazília	Companhia Siderúrgica Nacional	66,8	53,2	53,2	348,39
	Minden más vállalat	66,8	53,2	53,2	348,39

(251) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Így ezek az értékek a vizsgálat során az e vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek így kizárólag az érintett országokból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott érintett termék behozatalára vonatkoznak. Azok az érintett importált termékek, melyeket az e rendelet rendelkező részében külön nem említett egyéb vállalatok gyártanak, ideértve a külön említett vállalatokkal kapcsolatban álló egységeket is, nem részesülhetnek e vámok előnyeiből, ezekre a „minden más vállalatra" alkalmazandó vámok vonatkoznak.

(252) Ha egy vállalatnak a későbbiekben megváltozik a neve, a rá vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtételek a kérelme alapján alkalmazhatók. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([31]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság rendeletet tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(253) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok megfelelő alkalmazását. A vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, a tagállamok vámhatóságai felé érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a behozatalt nem kíséri ilyen számla, akkor a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vám alkalmazandó.

([31]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België. E-mail: TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu

(254) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. Ugyanis, még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is bekérhetnek a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.

(255) Amennyiben – különösen az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően – az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyenkor a jogszabályi feltételek teljesülése esetén kijátszásellenes vizsgálat indítható, amely irányulhat többek között annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtétel(ek) eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

(256) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

8.2. **Az ideiglenes vám végleges beszedése**

(257) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetekre, és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket az e rendeletben megállapított mértékéig véglegesen be kell szedni.

9. **FELFÜGGESZTÉS IRÁNTI KÉRELMEK**

(258) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az Astir Vitogiannis, a görög külügyminisztérium, a Baosteel és a CISA előadta, hogy az intézkedéseket az alaprendelet 14. cikkének (4) bekezdése értelmében fel kell függeszteni. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CSN és a CISA ugyanezeket az állításokat tette. A CISA hivatkozott továbbá a Német és Európai Német Gépipari Vállalatok Szövetsége (VDMA), valamint az uniós technológiai iparágakat képviselő szövetség (Orgalim) nyilvános felhívásaira; mindkét szervezet arra szólította fel az Uniót, az Oroszországi Föderáció Ukrajna elleni katonai agressziója miatt függessze fel az acéltermékekre kivetett piacvédelmi vámokat. Azonban a hivatkozott cikkek egyike sem vonatkozott kifejezetten az ECCS-re vagy az adott réstermék piacának helyzetére.

(259) A Baosteel nem fejtette ki részletesebben, hogy a felfüggesztés miért szükséges. A CISA és a CSAn a vizsgálati időszakot követően tapasztalható áremelkedésekre, az ellátási láncokra nehezedő nyomásra, valamint arra hivatkozott, hogy a közelmúlt geopolitikai fejleményei miatt az ECCS és nyersanyagai korlátozottan állnak rendelkezésre.

(260) Az Astir Vitogiannis azzal érvelt, hogy az ECCS korlátozott mértékben áll rendelkezésre, és a kár nem fog ismételten bekövetkezni, mivel a két uniós gyártó összességében pozitív eredményei alapján elmondható, hogy az uniós gazdasági ágazatot állítólagosan már nem éri kár. A görög külügyminisztérium csupán a piac példátlan és átmeneti változásaira hivatkozott a vizsgálati időszakot követő időszakban tapasztalt igen magas árak vonatkozásában.

(261) Válaszul a Bizottság emlékeztetett az uniós érdek értékelésével összefüggésben már közölt ténymegállapításaira, ezen belül arra, hogy – amint azt a (216) és (225) preambulumbekezdés közli – az árak csökkenni kezdtek. Továbbá, tekintettel a 2022 hátralevő részében és 2023-ban várható gazdasági lassulásra, az árak és a kereslet várhatóan nem nőnek tovább. Az érintett országokból származó behozatal által a vizsgálati időszak alatt bekövetkező kárt okozó dömping mértékére vonatkozó ténymegállapítások fényében nem volt bizonyíték arra sem, hogy a piaci feltételek ideiglenesen olyan mértékben változtak volna meg, hogy az érintett országokból származó behozatal azonnali újraindítása esetén az uniós gazdasági ágazatot kilenc hónapon keresztül valószínűsíthetően nem érné kár. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy jelenleg nem helyénvaló tovább vizsgálni az intézkedések felfüggesztésével kapcsolatos állításokat.

10. **ZÁRÓ RENDELKEZÉS**

(262) Az (EU) 2019/159 bizottsági végrehajtási rendelettel ([32]) a Bizottság hároméves időtartamra védintézkedést vezetett be egyes acéltermékek vonatkozásában. Az (EU) 2021/1029 bizottsági végrehajtási rendelettel ([33]) a Bizottság 2024. június 30-ig meghosszabbította a védintézkedést. Az érintett termék a védintézkedés hatálya alá tartozó termékkategóriák egyike. Emiatt abban az esetben, ha a védintézkedés keretében megállapított vámkontingenseket túllépik, ugyanazon behozatalokra a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vámot és a dömpingellenes vámot egyaránt meg kell fizetni. Mivel a dömpingellenes intézkedések és a védintézkedések ilyen jellegű kumulatív hatásai a kívánatosnál nagyobb mértékben befolyásolhatják a kereskedelmet, a Bizottság úgy határozott, hogy a védővám kivetésének időtartamára megakadályozza a dömpingellenes vámnak és az érintett termék után a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vámnak az egyidejű alkalmazását.

(263) Ez azt jelenti, hogy abban az esetben, ha az érintett termékre alkalmazandóvá válik az (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet 1. cikkének (6) bekezdése alapján a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vám, és e vám vámtétele nagyobb az e rendelet szerinti dömpingellenes vámoknál, kizárólag az (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet 1. cikkének (6) bekezdése alapján a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vámot kell beszedni. A védintézkedések és a dömpingellenes vámok egyidejű alkalmazásának időszakában az e rendelet alapján kivetett vámok beszedését fel kell függeszteni. Abban az esetben, ha az (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet 1. cikkének (6) bekezdésében említett, a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vám alkalmazandóvá válik az érintett termékre, és e vám vámtétele kisebb az e rendelet szerinti dömpingellenes vámoknál, az (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet 1. cikkének (6) bekezdése alapján a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vámot, valamint az e vám és az e rendelet szerinti dömpingellenes vámok szintjének nagyobbika közötti különbözetet kell beszedni. A dömpingellenes vám nem beszedett részét fel kell függeszteni.

(264) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet ([34]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatláb egy százalékponttal megnövelt értékének megfelelő késedelmi kamat fizetendő.

(265) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból és Brazíliából származó, jelenleg a 7210 50 00 és 7212 50 20 KN-kód alá tartozó, króm-oxiddal vagy krómmal és króm-oxiddal lemezelt vagy bevont vasból vagy ötvözetlen acélból, más néven elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acélból készült, síkhengerelt termékek behozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

([32]) A Bizottság (EU) 2019/159 végrehajtási rendelete (2019. január 31.) az egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges védintézkedések bevezetéséről (HL L 31., 2019.2.1., 27. o.).

([33]) A Bizottság (EU) 2021/1029 végrehajtási rendelete (2021. június 24.) az (EU) 2019/159 bizottsági végrehajtási rendeletnek az egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó védintézkedés meghosszabbítása érdekében történő módosításáról (HL L 225I., 2021.6.25., 1. o.).

([34]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (EUR/tonna)	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	239,82	C039
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	428,37	C862
	Egyéb együttműködő vállalatok: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd. Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	271,01	C137
	Minden más vállalat	607,98	C999
Brazília	Companhia Siderúrgica Nacional	348,39	C212
	Minden más vállalat	348,39	C999

(3) A (2) bekezdésben megjelölt vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „*Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett terméket) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak*.”. Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Azokban az esetekben, amikor az áru a szabad forgalomba bocsátás előtt károsodott, és emiatt a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árra a vámérték meghatározása keretében az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ([35]) 131. cikke (2) bekezdésének megfelelően arányosítást kell alkalmazni, a fentiekben meghatározott összegek alapján kiszámított dömpingellenes vámot a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár arányosításának megfelelő százalékkal kell csökkenteni.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó megfelelő hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

A Kínai Népköztársaságból és Brazíliából származó, elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acéltermékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2022/802 végrehajtási rendelet alapján ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vámok végleges mértékén felül biztosított összegeket fel kell szabadítani.

3. cikk

Az 1. cikk (2) bekezdése módosítható új kínai exportáló gyártók felvételével, amelyekre a mintába fel nem vett együttműködő vállalatokra érvényes megfelelő súlyozott átlagos dömpingellenes vámot kell alkalmazni. Az új exportáló gyártónak bizonyítékot kell szolgáltatnia arra vonatkozóan, hogy:

a) a vizsgálati időszakban, azaz 2020. július 1-jétől 2021. június 30-ig nem exportálta az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árut;

b) nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, amelyre az e rendelettel bevezetett intézkedések alkalmazandók; valamint

([35]) A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

c) a vizsgálati időszak vége után exportálta ténylegesen az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba.

4. cikk

(1) Abban az esetben, ha az (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet 1. cikkének (6) bekezdésében említett, a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vám alkalmazandóvá válik az 1. cikk (1) bekezdésében említett, elektrolitikus úton króm-oxiddal bevont acéltermékekre, az (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet 1. cikkének (6) bekezdése alapján a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vámot, valamint az e vám és az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyenértékű dömpingellenes értékvámok magasabbika közötti különbözetet kell beszedni.

(2) A dömpingellenes vámnak a (1) bekezdés alapján nem beszedett részét fel kell függeszteni.

(3) A (2) bekezdés szerinti felfüggesztés időbeli hatálya az (EU) 2019/159 végrehajtási rendelet 1. cikkének (6) bekezdése alapján a vámkontingens túllépése esetén fizetendő vám alkalmazásának időtartamára korlátozódik.

5. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2022. november 15-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2022/2248 HATÁROZATA

(2022. november 14.)

a Számvevőszék egy tagjának kinevezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 286. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Litván Köztársaság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

mivel:

(1) Rimantas ŠADŽIUS hivatali ideje 2022. június 15-én lejárt.

(2) Ezért ki kell nevezni a Számvevőszék egy új tagját,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács a 2022. november 16. és 2028. november 15. közötti időszakra Laima Liucija ANDRIKIENĖ-t a Számvevőszék tagjává nevezi ki.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2022. november 14-én.

a Tanács részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

([1]) A 2022. október 18-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK (EU) 2022/2249 HATÁROZATA

(2022. november 9.)

a TARGET-ECB szabályairól szóló (EU) 2022/911 határozat módosításáról (EKB/2022/22)(EKB/2022/38)

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK IGAZGATÓSÁGA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (2) bekezdésének első és negyedik franciabekezdésére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 3.1. cikkére, valamint 17., 22. és 23. cikkére,

mivel:

(1) 2022. február 24-én a Kormányzótanács elfogadta az (EU) 2022/912 európai központi banki iránymutatást (EKB/2022/8) ([1]), amely rendelkezik az új generációs transzeurópai automatizált valós idejű bruttó kiegyenlítésű expressz átutalási rendszer (TARGET) 2022. november 21-i működésének megkezdéséről.

(2) Az (EU) 2022/912 iránymutatás (EKB/2022/8) elfogadását követően az Igazgatóság 2022. április 19-én elfogadta az (EU) 2022/911 európai központi banki határozatot (EKB/2022/22) ([2]) az Európai Központi Bank TARGET2 tagrendszerére (TARGET2-EKB) vonatkozó feltételek módosításainak végrehajtása és az EKB/2007/7 európai központi banki határozat ([3]) hatályon kívül helyezése érdekében.

(3) A Kormányzótanács 2022. október 20-án úgy döntött, hogy a TARGET működésének megkezdését 2023. március 20-ra ütemezi át, mivel a felhasználóknak több időt kell hagyni arra, hogy az új technikai platform tesztelését stabil környezetben fejezzék be, figyelembe véve a TARGET rendszerszintű jellegét.

(4) A Kormányzótanács 2022. november 9-én elfogadta az (EU) 2022/912 iránymutatást (EKB/2022/8) módosító (EU) 2022/2250 európai központi banki iránymutatást (EKB/2022/39) ([4]) annak érdekében, hogy tükrözze a TARGET működésének új kezdőnapját.

(5) Ezért megfelelő kiigazításokat kell végrehajtani az (EU) 2022/911 határozat (EKB/2022/22) tekintetében, amelyeket 2023. március 20-tól kell alkalmazni. Az EKB/2007/7 határozat az említett időpontig továbbra is alkalmazandó.

(6) Az (EU) 2022/2250 iránymutatás (EKB/2022/39) rendelkezéseivel való összhang biztosítása érdekében ennek a határozatnak haladéktalanul hatályba kell lépnie és azt 2022. november 21-től kell alkalmazni.

(7) Ezért az (EU) 2022/911 határozatot (EKB/2022/22) ennek megfelelően módosítani kell,

---

([1]) Az Európai Központi Bank (EU) 2022/912 iránymutatása (2022. február 24.) az új generációs transzeurópai automatizált valós idejű bruttó kiegyenlítésű expressz átutalási rendszerről (TARGET) és a 2013/47/EU iránymutatás (EKB/2012/27) hatályon kívül helyezéséről (EKB/2022/8) (HL L 163., 2022.6.17., 84. o.).

([2]) Az Európai Központi Bank (EU) 2022/911 határozata (2022. április 19.) a TARGET-ECB szabályairól és a 2007/601/EK határozat (EKB/2007/7) hatályon kívül helyezéséről (EKB/2022/22) (HL L 163., 2022.6.17., 1. o.).

([3]) Az Európai Központi Bank EKB/2007/7 határozata (2007. július 24.) a TARGET2-EKB szabályairól (HL L 237., 2007.9.8., 71. o.).

([4]) Az Európai Központi Bank (EU) 2022/2250 iránymutatása (2022. november 9.) az új generációs transzeurópai automatizált valós idejű bruttó kiegyenlítésű expressz átutalási rendszerről (TARGET) szóló EKB/2022/912 iránymutatás módosításáról (EKB/2002/8) (EKB/2022/39)(Lásd e Hivatalos Lap 50. oldalát).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Módosítások

Az (EU) 2022/911 határozat (EKB/2022/22) a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*4. cikk*

Az EKB/2007/7 határozat hatályon kívül helyezése

Az EKB/2007/7 határozat 2023. március 20-ától hatályát veszti.”

2. Az 5. cikk második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ezt a határozatot 2023. március 20-ától kell alkalmazni.”

3. Az I. melléklet I. része 35. cikkének 1. bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„1. These Conditions become effective from 20 March 2023.”

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat 2022. november 18-án lép hatályba.

Ezt a határozatot 2022. november 21-től kell alkalmazni.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2022. november 9-én.

az EKB elnöke
Christine LAGARDE

IRÁNYMUTATÁSOK

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK (EU) 2022/2250 IRÁNYMUTATÁSA

(2022. november 9.)

az új generációs transzeurópai automatizált valós idejű bruttó kiegyenlítésű expressz átutalási rendszerről (TARGET) szóló EKB/2022/912 iránymutatás módosításáról (EKB/2022/8) *(EKB/2022/39)*

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (2) bekezdésének első és negyedik franciabekezdésére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 3.1. cikkére, valamint 17., 18. és 22. cikkére,

mivel:

(1) 2022. február 24-én a Kormányzótanács elfogadta az (EU) 2022/912 európai központi banki iránymutatást (EKB/2022/8) ([1]), amely rendelkezik az új generációs transzeurópai automatizált valós idejű bruttó kiegyenlítésű expressz átutalási rendszer (TARGET) 2022. november 21-i működésének megkezdéséről, az eurorendszerbeli központi bankoknak ettől az időponttól kezdődően kell megfelelniük az (EU) 2022/912 iránymutatásnak (EKB/2022/8) és ekkor veszti hatályát az EKB/2012/27 európai központi banki iránymutatás ([2]).

(2) A Kormányzótanács 2022. október 20-án úgy döntött, hogy a TARGET működésének megkezdését 2023. március 20-ra ütemezi át, mivel a felhasználóknak több időt kell hagyni arra, hogy az új technikai platform tesztelését stabil környezetben fejezzék be, figyelembe véve a TARGET rendszerszintű jellegét. Következésképpen az eurorendszerbeli központi bankoknak továbbra is meg kell felelniük az EKB/2012/27 iránymutatásnak, és a transzeurópai automatizált valós idejű bruttó elszámolású rendszernek (TARGET2) az említett időpontig továbbra is működnie kell.

(3) Ezért az (EU) 2022/912 iránymutatást (EKB/2022/8) ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYMUTATÁST:

1. cikk

Módosítások

Az (EU) 2022/912 iránymutatás (EKB/2022/8) a következőképpen módosul:

1. A 24. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

   „(1) Az EKB/2012/27 iránymutatás 2023. március 20-ával hatályát veszti.”

2. A 25. cikk a következőképpen módosul:

   a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

   „(2) Az eurorendszerbeli központi bankoknak 2023. március 20-tól kell megfelelniük ennek az iránymutatásnak.”

([1]) Az Európai Központi Bank (EU) 2022/912 iránymutatása (2022. február 24.) az új generációs transzeurópai automatizált valós idejű bruttó kiegyenlítésű expressz átutalási rendszerről (TARGET) és a 2013/47/EU iránymutatás (EKB/2012/27) hatályon kívül helyezéséről (EKB/2022/8) (HL L 163., 2022.6.17., 84. o.).

([2]) Az Európai Központi Bank EKB/2012/27 iránymutatása (2012. december 5.) a transzeurópai automatizált valós idejű bruttó elszámolású rendszerről (TARGET2) (HL L 30., 2013.1.30., 1. o.).

b) A (3) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Azon tagállamok nemzeti központi bankjai, amelyek pénzneme az euro kötelesek meghozni az ezen iránymutatásnak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket és azokat 2023. március 20-tól alkalmazni.”

2. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez az iránymutatás az azon tagállamok nemzeti központi bankjaival történő közlésének napján lép hatályba, amelyek pénzneme az euro.

(2) Az eurorendszerbeli központi bankoknak 2022. november 21-től kell megfelelniük ennek az iránymutatásnak.

3. cikk

Címzettek

Ennek az iránymutatásnak címzettje az eurorendszer valamennyi központi bankja.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2022. november 9-én.

az EKB Kormányzótanácsa részéről
az EKB elnöke
Christine LAGARDE

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOKKAL LÉTREHOZOTT SZERVEK ÁLTAL ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

AZ ESA–EU VÁMEGYÜTTMŰKÖDÉSI BIZOTTSÁG 1/2020 HATÁROZATA

(2022. október 19.)

az egyrészről a kelet- és dél-afrikai államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteinek létrehozásáról szóló átmeneti megállapodás 1. jegyzőkönyvében megállapított származási szabályoktól az EU-ba behozott konzervált tonhalra és tonhalfilére vonatkozóan a 44. cikk (8) bekezdésében előírt automatikus eltérés tekintetében alkalmazandó automatikus eltérésről [2022/2251]

A VÁMEGYÜTTMŰKÖDÉSI BIZOTTSÁG,

tekintettel az egyrészről a kelet- és dél-afrikai államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteinek létrehozásáról szóló átmeneti megállapodásra és különösen annak 1. jegyzőkönyve 43. cikkének (4) bekezdésére,

mivel:

(1) Az Unió, a Madagaszkári Köztársaság, a Mauritiusi Köztársaság, a Seychelle Köztársaság és a Zimbabwei Köztársaság 2012. május 14-től kezdődően ideiglenesen alkalmazza az egyrészről a kelet- és dél-afrikai államok (a továbbiakban: ESA-államok), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteinek létrehozásáról szóló átmeneti megállapodást ([1]) (a továbbiakban: átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás). Az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 2019. február 7-től ideiglenesen alkalmazandó az Unió és a Comore-szigeteki Unió között.

(2) Az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásnak a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló 1. jegyzőkönyve ([2]) tartalmazza az ESA-államokból származó termékek Unióba történő behozatala tekintetében alkalmazandó származási szabályokat.

(3) Az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 1. jegyzőkönyve 44. cikkének (8) bekezdése értelmében a fent említett származási szabályoktól való eltérés a tonhalkonzerv esetében évi 8 000 tonnás, a tonhalfilé esetében évi 2 000 tonnás kontingens erejéig automatikusan engedélyezésre kerül.

(4) Az ESA–EU Vámegyüttműködési Bizottság 2017. október 2-án elfogadta az 1/2017 határozatot ([3]), amelyben a 2018. január 1. és 2022. december 31. közötti időszakra az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 1. jegyzőkönyvének megfelelően automatikus eltérést engedélyezett a konzervált tonhal és a tonhalfilé Unióba történő behozatala tekintetében alkalmazandó származási szabályoktól.

(5) Az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 1. jegyzőkönyve 44. cikkének (8) bekezdésével összhangban 2022. június 10-én a Seychelle Köztársaság kérelmet nyújtott be az Európai Bizottsághoz az ESA-államok nevében a 2023. január 1-jétől kezdődően az új jegyzőkönyv megkötéséig és alkalmazásáig érvényes új automatikus eltérés iránt.

([1]) HL L 111., 2012.4.24., 2. o.

([2]) Az EPA-bizottság 1/2020 határozata (2020. január 14.) az egyrészről a kelet- és dél-afrikai államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteit létrehozó átmeneti megállapodás „származó termék” fogalmának meghatározásáról és a közigazgatási együttműködés módszereiről szóló 1. jegyzőkönyve bizonyos rendelkezéseinek módosításáról [2020/425] (HL L 93., 2020.3.27., 1. o.).

([3]) Az ESA–EU Vámegyüttműködési Bizottság 1/2017 határozata (2017. október 2.) az egyrészről a kelet- és dél-afrikai államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteinek létrehozásáról szóló átmeneti megállapodás 1. jegyzőkönyvében megállapított származási szabályoktól a kelet- és dél-afrikai államokban a konzervált tonhal és a tonhalfilé vonatkozásában fennálló különleges helyzet figyelembevétele érdekében történő eltérésről [2017/1923] (HL L 271., 2017.10.20., 44. o.).

(6) A jelenleg érvényben lévő automatikus eltérés 2022. december 31-én hatályát veszti. Az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 1. jegyzőkönyve 44. cikkének (8) bekezdésével összhangban az ESA–EU Vámegyüttműködési Bizottságnak automatikusan engedélyeznie kell az ilyen eltérést az ESA-államok számára.

(7) Az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 1. jegyzőkönyve 44. cikkének (8) bekezdésében a „tonhalkonzerv" hivatkozás alatt a növényi olajban vagy más módon konzervált tonhal értendő. A 2658/87/EGK tanácsi rendelet ([4]) I. mellékletében (Kombinált Nómenklatúra) a tonhaltermékek e típusára történő hivatkozásban a „konzervált" kifejezés szerepel. A „konzervált tonhal" fogalma magában foglalja a tonhalkonzervet, továbbá a műanyag zacskóba vagy egyéb csomagolóanyagokba vákuumcsomagolt tonhalat is. Ezért helyénvaló a „konzervált tonhal" kifejezést használni.

(8) Az egyértelműség érdekében helyénvaló kifejezetten előírni, hogy ahhoz, hogy a konzervált tonhal és a tonhalfilé tekintetében alkalmazható legyen az eltérés lehetősége, a 1604 14 21, 31 és 41, a 1604 14 28, 38 és 48, valamint az ex 1604 20 70 KN-kód alá tartozó konzervált tonhal, valamint a 1604 14 26, 36 és 46 KN-kód alá tartozó tonhalfilé előállításához kizárólag a Harmonizált Rendszer 0302, illetve 0303 vámtarifaszáma alá tartozó nem származó tonhal használható fel.

(9) Az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ([5]) megállapítja a vámkontingensek kezelésére vonatkozó szabályokat. E szabályokat kell alkalmazni azon mennyiség kezelése tekintetében, amelyre e határozat az eltérést engedélyezi.

(10) A kérelmezett automatikus eltérést az ESA–EU Vámegyüttműködési Bizottságnak engedélyeznie kell arra az időszakra, amely alatt az 1. jegyzőkönyv 44. cikkének (8) bekezdése hatályban van.

(11) Az eltérés működésének hatékony nyomon követése érdekében indokolt az ESA-államok hatóságait arra kötelezni, hogy rendszeres jelleggel részletes adatokat szolgáltassanak az Európai Bizottságnak az e határozat alapján kibocsátott EUR.1 szállítási bizonyítványokról, illetve kiállított számlanyilatkozatokról,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 1. jegyzőkönyvének II. mellékletétől eltérve az 1604 vámtarifaszám alá tartozó konzervált tonhalat és tonhalfilét az e határozat mellékletében szereplő szabály alapján és az e határozat 2–5. cikkében meghatározott feltételekkel összhangban valamely ESA-államból az Unióba exportált származó terméknek kell tekinteni.

2. cikk

Az 1. cikkben előírt eltérés éves alapon alkalmazandó az e határozat mellékletében meghatározott, az ESA-államok valamelyikéből behozott és az Unión belüli szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentett termékekre és mennyiségekre. Az eltérés hatályát veszti, amennyiben az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 1. jegyzőkönyve 44. cikkének (8) bekezdése már nem alkalmazandó, vagy ha azt módosítják, illetve új rendelkezéssel váltják fel.

3. cikk

A mellékletben szereplő mennyiségeket az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet 49–54. cikkével összhangban kell kezelni.

4. cikk

Az ESA-államok vámhatóságai kötelesek mennyiségi ellenőrzéseket végezni az 1. cikkben meghatározott termékek kivitele tekintetében.

([4]) A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

([5]) A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

Az említett államok vámhatóságai az egyes negyedéveket követő hónap vége előtt kötelesek a Vámegyüttműködési Bizottság Titkárságán keresztül eljuttatni a Bizottsághoz egy kimutatást azon mennyiségekről, amelyekre vonatkozóan e határozat alapján EUR.1 szállítási bizonyítványt, illetve számlanyilatkozatot állítottak ki, továbbá közölniük kell e bizonyítványok sorszámát, illetve e számlanyilatkozatok részletes adatait.

5. cikk

Az e határozat alapján kiállított EUR.1 szállítási bizonyítványok vagy számlanyilatkozatok 7. rovatában szerepelnie kell a következő bejegyzések valamelyikének:

– „Derogation – Decision No 1/2022 of the ESA-EU Customs Cooperation Committee of 19 October 2022.";

– „Dérogation – Décision n° 1/2022 du Comité de Coopération Douanière AfOA-UE du 19 octobre 2022.";

6. cikk

A kelet- és dél-afrikai államok és az Unió egyaránt meghozzák az e határozat végrehajtásához részükről szükséges intézkedéseket.

7. cikk

Amennyiben az Unió objektív információk alapján szabálytalanságok vagy csalás tényét, illetve a 4. cikkben meghatározott kötelezettségek teljesítésének ismételt elmulasztását állapítja meg, az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás 22. cikkének (5) és (6) bekezdésében előírt eljárás alapján kezdeményezheti az 1. cikkben említett eltérés ideiglenes felfüggesztését.

8. cikk

Ez a határozat 2023. január 1-jén lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2022. október 19-én.

Beryl Shirley SAMSON
az ESA-államok képviselője
Európai Bizottság

Matthias PETSCHKE
az ESA-államok nevében
az Európai Unió nevében

MELLÉKLET

Rendelésszám	Kombinált Nómenklatúra	Árumegnevezés	Időszak	Az ESA-GPM-államokból az Európai Unióba irányuló export éves kontingense (metrikus tonnában, nettó tömeg)	Termékspecifikus származási szabály
09.1618	1604 14 21, 31 és 41 1604 14 28, 38 és 48 ex 1604 20 70 ([1])	Konzervált tonhal ([2])	Január 1-jétől december 31-ig	8 000	Előállítás, amelynek során az összes felhasznált anyag a termék árucsoportjától eltérő árucsoportba van besorolva
09.1619	1604 14 26, 36 és 46	Tonhalfilé	Január 1-jétől december 31-ig	2 000	Előállítás, amelynek során az összes felhasznált anyag a termék árucsoportjától eltérő árucsoportba van besorolva

([1]) 1604 20 70 30, 1604 20 70 40, 1604 20 70 50, 1604 20 70 92 és 1604 20 70 94 TARIC-kód.
([2]) Bármely olyan csomagolástípusban, amelyben a termék a HR 1604 vámtarifaszáma értelmében konzerváltnak minősül.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU